

het tijdschrift voor de

POLITIE

Redactie

Th.A.J. Blom, Hoofdcommissaris van Politie te Haarlem, Hoofd redacteur;
Mr. G.H.S.P.M. Bijvoet, hoofdinspecteur van politie, secretaris Centrale Politie Surveillance Commissie;
Mr. M.A.A. van Capelle, Officier van Justitie te Utrecht;
Drs. M.A.P. Dierckx, dir. Officier der Rijkspolitie, 3e klasse, hoofd Algemene dienst van het district Roermond;
Mej. L. ter Haar, Hoofdinspectrice, chef afdeling Recherche te Nijmegen;
Drs. H.J. Heyboer, docent criminologie te Heerlen;
D.M. de Jaeger, Commissaris van Politie, hoofd van de Staf- en beheersdienst te Eindhoven.
Mevr. E.L.A.M. de Kerf, dir. Officier der Rijkspolitie 3e klas, hoofd bijzondere opleidingen aan de Rechercheschool te Zutphen;
N. Laterveer, chef bureau voorlichting van gemeentepolitie 's-Gravenhage;
Drs. E.E. Nordholt, Commissaris van Politie, hoofd afdeling surveillance en verkeer te Groningen.
J. van Straten, Hoofdcommissaris van Rijkspolitie, hoofd van de Centrale Recherche Informatie Dienst te 's-Gravenhage.

Adres redactie en secretariaat

Hoofdbureau van Politie te 2011 JC Haarlem, Koudenhorn 2.

Druk

Janssen/print B.V., Nijmegen.

Uitgever

Gouda Quint b.v. (S. Gouda Quint - D. Brouwer en Zoon) Postbus 1148, 6801 MK Arnhem (tel. 085-454762)

Vormgeving omslag en basis lay-out

Eija Stevenhagen

Administratie

Libresso b.v. Distributiecentrum voor boeken en tijdschriften, Postbus 23, 7400 GA Deventer. Tel. 05700-91922

Abonnementsprijs

f 54,-/losse nr. prijs f 6,80. Verschijnt maandelijks. Inbindband, f 13,35 excl. verzendkosten (bestelnr. 9002423013)

Nieuwe abonnementen

Abonnementen kunnen op elk gewenst tijdstip ingaan. Voor het resterende gedeelte van het jaar wordt een evenredig deel van de abonnementsprijs in rekening gebracht. Het abonnement wordt jaarlijks in het eerste kwartaal gefactureerd.

Adreswijzigingen

Bij wijziging van naam en/of adres verzoeken wij U een gewijzigd adresbandje toe te zenden aan Libresso b.v., Postbus 23, 7400 GA Deventer.

Beëindiging abonnement

Abonnementen kunnen tot uiterlijk 31 december van het lopende abonnementsjaar worden opgezegd. Bij niet-tijdige opzegging wordt het abonnement automatisch voor een jaar verlengd.

Betalingen

Gebruik voor Uw betalingen bij voorkeur de te ontvangen stortings-acceptgirokaarten. Dit vergemakkelijkt de administratieve verwerking.

Advertenties

Staverenstraat 13, 7418 CJ Deventer. Tel. 05700-91128 of 91129.

Lid Ned. Organisatie van Tijdschrift Uitgevers

inhoud

445 Van de redactie

449 De drie E's van de criminaliteitsbestrijding

455 Vandalisme

467 Vandalisme: eerst weten wat er aan de hand is

472 Baldadigheid - straatschenderij - vandalisme

479 Buro HALT in Rotterdam

484 Vandalisme en strafrechtelijke vervolging

492 Over geruchten en voorlichting

497 De politie en de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde

506 Gelezen ... gehoord

510 Politienieuws personalia

513 Uit de tijdschriften

521 Wij ontvingen

527 Politienieuws Internationaal

528 Nieuws uit België

529 Gemengd nieuws

532 Industrieel nieuws

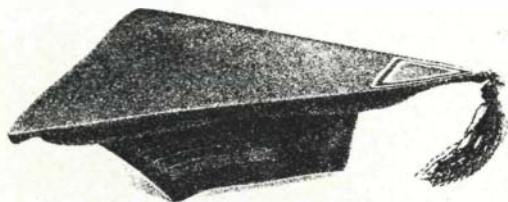
FOTO VOORPAGINA

De Security-beurs 1983 zal weer veel belangstellenden trekken. De Themadag 'Vandalisme - is er iets aan te doen' hopelijk evenzeer.

WAARSCHIJNLIJK KUNT U OOK PROFITEREN VAN HOGERE SPAARRENTE PLUS 25% PREMIE.

WERKT U BIJ DE POLITIE?

OF IN HET ONDERWIJS?

OF BIJ DE BRANDWEER?

OF IN EEN ANDER
OVERHEIDSVERBAND?

Postgiro/rijkspostspaarbank kent een spaarvorm die goed is voor extra hoge rente plus een – belastingvrije! – premie van liefst 25%.

Die spaarvorm wordt 'R.A.S.' genoemd. R.A.S. staat voor (Rijks) Ambtenaren Sparen en is de overheids-tegenhanger van wat in het particulier bedrijfsleven bekend staat als het zgn. 'gepremieerde bedrijfssparen'.

Als u van R.A.S. wilt profiteren, moet u aan de volgende criteria voldoen:

U moet, de naam zegt 't al, werkzaam zijn in overheidsverband.

Dat wil zeggen dat u in vaste dienst moet zijn of een arbeidsovereenkomst dient te hebben.

Daarnaast moet u minstens 116 uur per maand werkzaam zijn (in het onderwijs 20 lessen per week), terwijl uw basissalaris per maand niet hoger mag zijn dan het maximum van schaal 103.

Via onderstaande bon kunt u nadere informatie inwinnen, ook als u twijfelt of u in de R.A.S.-regeling valt.

En als u liever belt, het 'R.A.S.-nummer' van postgiro/rijkspostspaarbank is 020-591 2195.

Ik wil graag meer weten over het (Rijks) Ambtenaren Sparen met hogere rente plus 25% premie. Daarom verzoek ik u mij een folder te sturen.

Naam: _____

Straat: _____

Postcode/Plaats: _____

Deze coupon kan in een envelop – zonder postzegel – verzonden worden aan:
Postgiro/rijkspostspaarbank,
Postbus 41900, 1009 CD Amsterdam.

A2/TVP39

postgiro
rijkspostspaarbank

divisies van ISS Securisystem bv

- *Portiersdiensten*
- *Mobiele surveillance*
- *Objektbewaking*
- *Winkelsurveillance*
- *Bedrijfsbewaking*
- *Stil-alarm-centrale*

- *Elektronische inbraakbeveiliging*
- *Elektronische brandbeveiliging*
- *Elektronische toegangscontrole*
- *Gesloten T.V.-circuit*
- *Overvalbeveiliging*
- *Procesbewaking*

Erkend door Ministerie van Justitie
en lid van Vereniging Partikuliere
Beveiligingsorganisaties

Erkend door UNETO
Lid van NVOB

Specialisten in beveiliging sinds 1933

Alarmcentrale:
Utrechtseweg 312
3731 GD De Bilt
Tel.: 030-318000

Kantoor Amsterdam:
Ditlaar 5
1066 EE Amsterdam
Tel.: 020-159715

Kantoor 's-Hertogenbosch:
Tinnegierterstraat 11-13
5232 BL 's-Hertogenbosch
Tel.: 073-420525

Telex: 50041 ISSAL

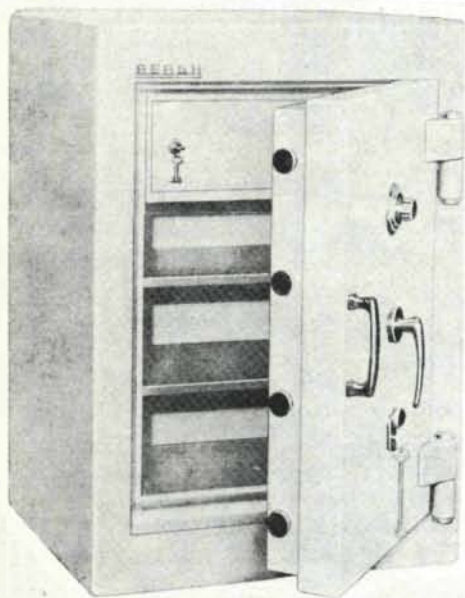

BERGH brandkasten

7041 GA 's-Heerenberg

Goorsestraat 12

telefoon 08346-1452

brandkasten

archiefdeuren

kluisdeuren

zware pantserkasten

dokumentenkasten

muurkluizen

nachtkluizen

enz.

Hardenberg is een gemeente van $\pm$ 32.000 inwoners, met een oppervlakte van bijna 18.500 hectare en gelegen in het — aan natuurschoon rijke — noordoosten van de provincie Overijssel. De gemeente vervult een centrumfunctie in Noord-Oost Overijssel. Uitstekende voorzieningen op het gebied van wonen, onderwijs, winkelen, sport en recreatie maken Hardenberg tot een aantrekkelijke woongemeente.

Wegens benoeming elders is vacant de functie van
KORPSCHIEF VAN GEMEENTEPOLITIE
(Hoofdinspecteur, ambt. 1e klasse)

Een gesprek met een uit het personeel samengestelde vertrouwenscommissie behoort tot de selectieprocedure.

Sollicitaties (met vermelding van „Kabinet” op de enveloppe) dienen binnen 14 dagen te worden gericht aan:
de burgemeester van Hardenberg, postbus 500,
7770 BA Hardenberg, bij wie tevens inlichtingen kunnen worden ingewonnen (tel. 05232-62833).

FLOOR ROLLUIKEN EN HEKKEN

in staal en aluminium zijn van TOP kwaliteit in de klasse 3 en 4 van de TBBS-rolluik-brochure en worden met TBBS/NVB-opleveringscertificaat rolluiken geleverd.

Door de vervaardiging in eigen fabriek kunnen wij U een snelle service en levering garanderen en zijn onze prijzen zeer scherp.

Ook adviseren en leveren wij U alle bouwkundige voorzieningen.

Voor inlichtingen:

**floor
vouwherk bv**

Industrieweg 18 - 3738 JX Maartensdijk
Telefoon 03461-3426

lid TBBS

lid NVB

GEPANTSERDE AUTO'S

Ze zijn er, kant en klaar.
Aangepast aan de hoogste eisen.
En wij kunnen ze leveren, elke
auto van ieder merk.
Beveiligd tegen alle risico's van
vandaag en morgen.
Een gepantserde auto is geen
overdreven luxe, het kan een zaak
van levensbelang zijn.
Laat u veiligheidshalve alvast
voorlichten.

PROTECTED CARS NEDERLAND B.V.

Postbus 97655, 2509 GB Den Haag, Telefoon 070-281189, Telex 31159 TTP NL

* VERHUUR

* LEASING

Levering van alle typen en modellen personen- en bestelauto's.

VAN DE REDACTIE

Voor de 6e maal wordt - dit jaar van 10 tot en met 14 oktober - In het Jaarbeursgebouw te Utrecht de internationale veiligheidsbeurs SECURITY gehouden. De Bernhardhal zal dan wederom het internationaal concentratiepunt zijn van vraag en aanbod voor alle sectoren van de beveiligingsindustrie.

Zoals bij deze manifestatie te doen gebruikelijk wordt door Security ook dit jaar tezamen met de redactie van Het Tijdschrift voor de Politie een speciale Politie-Studiedag georganiseerd, waarvoor ditmaal als thema is gekozen 'Vandalisme - is er iets aan te doen?'

Deskundige inleiders zullen dit vraagstuk bespreken en erover met de toehoorders discussiëren. Deze politie-studiedag, maar in het bijzonder het onderwerp, dat daar zal worden besproken, een onderwerp dat de gemoederen van burgerij en politie in het bijzonder beheerst, heeft de redactie aanleiding gegeven in dit nummer van het Tijdschrift speciale aandacht te besteden aan een aantal facetten, op vandalisme betrekking hebbende. Een thema-nummer dus.

Wij prijzen ons gelukkig naast onze redacteurs Heyboer, van Capelle en Laterveer een aantal terzake kundige auteurs bereid te hebben gevonden aan dit nummer een bijdrage te leveren.

Paul van Soomeren geeft in een drieluik cijfers over omvang en toename van het verschijnsel vandalisme, gaat vervolgens in op enige onderzoeksuitkomsten en schenkt tenslotte aandacht aan de aanpak van de problematiek, zich daarbij afvragend of de politie zich niet te veel verantwoordelijkheid op de nek heeft laten schuiven.

'Vandalisme, eerst weten wat er aan de hand is' is een bijdrage van D. Veldkamp, die stelt, dat bestrijding van vandalisme pas effectief kan gebeuren wanneer er een redelijk betrouwbaar beeld omtrent aantallen vernielingen, frequentie, lokatie, vernielde objecten en herstelkosten bestaat. Hij doet dan ook verslag van een onderzoek met inventariserend karakter, dat in opdracht van de minister van justitie wordt verricht.

In het artikel 'Buro Halt in Rotterdam' doet Th. Peer verslag van het ontstaan en de organisatie van het Buro Halt, ter bestrijding van vandalisme als een onderdeel van het gemeentelijk jongerenbeleid. Daarbij besteedt hij in het bijzonder ook aandacht aan de alternatieve activiteiten voor jongeren die door de politie zijn aangehouden voor vandalistisch gedrag en waardoor strafvervolgning mogelijk kan worden voorkomen.

Het nummer wordt, voor wat betreft de artikelen, besloten met een bijdrage van G.J. Feylbrief met als titel 'De politie en de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde', een bijdrage met een strekking, die ruimer is dan het onderwerp van dit thema-nummer en betrekking heeft op criminaliteitsbestrijding in het algemeen. 't Wordt geen succesverhaal, zegt de auteur, want op het moment is de situatie zo dat het onvermogen bij de bestrijding van de criminaliteit averechts werkt op het verschijnsel criminaliteit.

De redactie vertrouwt dat zowel de politie-studiedag, als de bijdragen, in dit nummer opgenomen, de aandacht zullen krijgen die zij verdienen en dat het resultaat daarvan zal zijn dat betere wegen zullen worden gevonden om het vandalisme en de kwalijke gevolgen daarvan te kunnen bestrijden.

DE REDACTIE

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikte de redactie het droeve bericht van het heengaan van onze oud-hoofdredacteur en trouwe medewerker, de heer Mr. F.P.M. Perrick, voorheen hoofdcommissaris van politie te Nijmegen. De heer Perrick overleed op zaterdag 17 september 1983 aan de gevolgen van een aanrijding die hem overviel te Montélimar, Frankrijk, toen hij met zijn echtgenote en zijn zoon op de terugweg was van een vacantiereis naar Spanje. Diep geschokt door dit tragische ongeval wil de redactie uitdrukking geven aan haar intense medeleven met het verdriet van mevrouw Perrick en haar kinderen. In de eerstvolgende uitgave van ons blad zal gepoogd worden een schets te geven van de verstrekende betekenis die de overledene voor de Nederlandse politie en voor het Tijdschrift voor de Politie in het bijzonder heeft gehad. Daarbij zal de redactie geleid worden door gevoelens van grote erkentelijkheid en waardering, maar niet minder van oprechte bewondering voor het idealisme en de inzet die het kenmerk waren van zijn persoonlijkheid.

NOOD AAN DE MAN? LICHT BIJ DE HAND!

Een vuist vol licht...

TEKNA-LITE

5 of 12 maal meer licht dan een gewone zak-
lantaarn. Volledig waterdichte constructie.
Oplaadbaar of niet oplaadbaar. Ideaal voor
technische inspectie of controle.
Past gemakkelijk in iedere zak.

Halogeen handlantaarn...

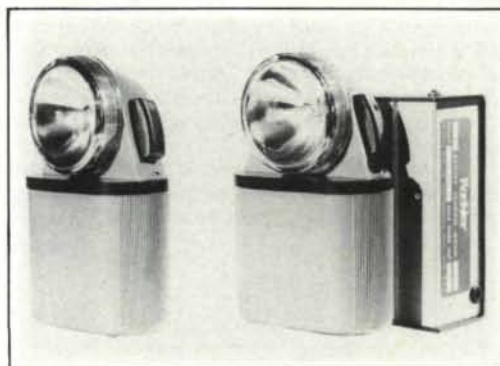
KOEHLER-100 Oplaadbaar

B-R-E-E-D of smalstralende bundel naar keuze.
Oplaadbaar via auto (brandtijd = laadtijd) of
lichtnet 220 Volt. 3 uren kontinu licht. Draagbaar
aan pols, hals of koppel. Inkl. schouderband.
Polsband leverbaar.
LxBxH : 9,5x5,5x14,5 cm.

**Een smalle
lichtbundel uit
een perfecte
behuizing...
ULTLIGHT**

Oplaadbaar. Automatische lader, tevens houder.
300-400 keer herlaadbaar, economisch in
gebruik. Voor 220 Volt of 12 Volt.
3 uren kontinu licht.

Vraag uitgebreide documentatie bij:

SAFETY-LUX B.V.
N E D E R L A N D

Postbus 114, 1400 AC Bussum, Tel.: 02159-14476/30669.

ZAC 810 C Alarmcentrale

door A.M. Zegers B.V. ontwikkeld, volgens keuringseisen voor huisinstallaties van Algemene Commissie Alarmsysteem Banken/PTT en derhalve aansluitbaar op infrastructuur van PTT alarmcommunicatiesysteem, TNO goedgekeurd volgens normen van bovenvermelde instanties, per 23-8-1982.

BEVEILIGING

A.M. Zegers B.V. kan U het volgende aanbieden:

- * Jarenlange ervaring.
- * Microprocessor ontwikkelingscapaciteiten.
- * Deskundig advies.
- * Eigen fabricage, installatie, onderhouds- en servicegroepen.
- * De woorden kwaliteit en service zijn op ons van toepassing door een uitstekende staat van dienst.

Voor Uw specifieke beveiligingswensen, gelieve contact op te nemen met:

a.m.zegers b.v.

(Afd. Beveiliging)
Nw. Mathenesserstraat 39-41
3029 AV Rotterdam
Tel.: 010-264840

TRAFFIPAX

nieuw

Fotografische Verkeerscontrole

De nieuwste TRAFFIPAX type V camera is geheel volgens de modernste inzichten van de fotografie en de elektronika opgebouwd en heeft een geheel DIGITAAL inspiegelingssysteem.

Bij nacht zijn zelfs TWEE flitsfoto's per seconde mogelijk!

Leverbaar in meerdere uitvoeringen.

- voor mobiele surveillance.
- voor koppeling met de Mesta radar.
- met of zonder diafragma-automaat.

Goedgekeurd door PTB en IJkwezen.

Reunka

4815 CH Breda Tel. 076-877217 Speelhuyslaan 82

APPARATUUR VOOR TOEGEPASTE FOTOGRAFIE

DINERS CLUB INTERNATIONAL

3812 3456 78 0019

PIETER VAN DER SLUIJS

DC UU

VALID THRU

NOT TRANSFERABLE • SEE REVERSE SIDE

EN

Overal. Zeker. Eigentijds.

Maar de Diners Card biedt nóg meer.
Zoals betaling van uw aankopen na
gemiddeld 6 weken.

U profiteert als lid automatisch van de vele voordelen van de Diners Club. Bijvoorbeeld van de Diners Wijnclub en andere speciale clubaanbiedingen.

Al deze voordelen zijn binnen handbereik voor slechts f 95,- per jaar. Wanneer u nu reageert en het aanvraagformulier in 'n ongefrankeerde envelop instuurt, bespaart u zich de f 100,- entreegeld van de Diners Club.

1 PERSONALIA ☐ Hr ☒ Mevr ☐ Mei

Naam

Voornamen

Private-adres

Postcode/plaats

Nationaliteit _____ Privé-tel _____

Geboortedatum _____ ☐ eigen huis ☐ huurhuis

Beroep _____ sinds _____

Werkgever _____ tel. _____

Adres

Plaats

Postgiro/bank

Rekeningnummer

Adres/Plaats

Vorig adres indien u minder dan 3 jaar op het huidige adres woont

Naam/voorletters/titels, zoals u deze op de Card vermeld wilt zien

Diagram illustrating a 2D array structure with 2 rows and 10 columns. The top row is labeled "row 0" and the bottom row is labeled "row 1". An arrow points to the first element of row 1, which is labeled "0".

2 Ik, ondergetekende, wens mij aan te sluiten bij de Diners Club en houder te worden van een Dinners Card
Ik verklaar mij occord met de thans geldende voorwaarden voor het verstrekken en gebruik van een Dinners Card, die mij bij het verstrekken van een Card - of eerder, op mijn telefonische verzoek - worden toegezonden. Ik verplicht mij de maandelijks afrekeningen, waarin opgenomen de jaarlijkse bijdrage ad f 95,- ontaan en mijn ontrekgeld of f 100,-, terstond na ontvangst te betalen.

Datum

Handtekening

R.B. indien u van deze
aanvraag gebruik maakt.
bespaart u zich f100,-
entreegeld

TP 1083
S.v.p. uitknippen en in enveloppe zenden aan: Diners Club Benelux N.V. Antwoordnummer 3306, 1000 RA Amsterdam (roetgezel niet nodig)

- Financiële zekerheid
- Optimaal betalingsgemak
- Wereldwijd welkom
- Rentevoordeel
- Aantrekkelijk valutavoordeel
- Cash geld nodig? Geen probleem!
- Extra verzekeringsfaciliteiten
- Bescherming tegen verlies en diefstal
- Gratis abonnement op het tijdschrift „Signature”
- Lidmaatschap van de Diners Wijnclub
- Visitekaartje met internationale allure

**Vul nu het aanvraagformulier in en ontdek
óók het gemak van de Diners Card.**

Your World Card

Diners Club Benelux N.V. Amstel 141F
1018 EP Amsterdam Tel.: 020-267718

De drie E's van de criminaliteitsbestrijding

In 2000: 5 miljoen misdaden

Dàt de misdadigheid toeneemt zal nog maar door weinigen worden ontkend - in tegenstelling tot de jaren zestig en zeventig toen menigeen het daarmee niet eens was en degeen die dit durfde beweren van rechts-radicalisme werd beschuldigd.

Deze toeneming dateert namelijk niet van de laatste jaren, maar is aangevangen in 1955 en sedertdien onverminderd doorgegaan, tot de dag van vandaag met een gemiddelde jaarlijkse groei van 10%. In 1955 kwamen er nog geen 100.000 misdrijven ter kennis van de politie in ons land; dit jaar, in 1983, zal dat cijfer het miljoen passeren. En als dat zo doorgaat - en er is geen reden om aan te nemen dat dit niet het geval zal zijn - zullen er in 1990, dat is over zes jaren, meer dan 2 miljoen misdrijven ter kennis van de politie komen. En in het jaar 2000: 5 miljoen!

De pakkans wordt steeds kleiner

Het aantal misdrijven dat door de politie wordt geregistreerd is zeker niet het cijfer van de werkelijke criminaliteit. Hoe groot dát is, blijft uiteraard onbekend maar tegenwoordig kan men op goede gronden daarvan een schatting maken. Dat gebeurt op basis van Slachtoffer-enquêtes, die door het Centraal Bureau voor de Statistiek worden ingesteld. Daarbij wordt een representatieve steekproef van de Nederlandse bevolking (ter grootte van 16.000 personen) gevraagd hoe vaak zij slachtoffer van een misdrijf is geworden en hoe vaak daarvan al of niet aangifte is gedaan bij de politie. En daaruit is gebleken dat slechts in één-derde van de gevallen waarbij iemand slachtoffer is geworden, een aangifte volgt. Het werkelijk aantal misdrijven dat er gepleegd wordt is dus tenminste 3x zo groot. Bij slachtoffer-enquêtes die eerder in ons land (op kleinere schaal) en in het buitenland werden ingesteld is gebleken dat die aangiftebereidheid van de bevolking in de loop van de jaren niet groter is geworden. Dat komt doordat de politie er steeds minder in slaagt de daders van misdrijven op te sporen, dat de bestraffing van misdadigers lakser is geworden, dat de mensen bang zijn voor repressailles, kortom 'dat het toch niets uithaalt'.

Dat de politie er steeds minder in slaagt, misdadigers op te sporen wil niet zeggen dat er ook minder misdadigers gevat worden, integendeel: er worden méér misdadigers opgespoord dan er twintig jaar geleden misdaden bij de politie bekend werden. Maar wel is het zò dat er *naar verhouding* steeds minder zaken worden opgehelderd. Werd er 25 jaar geleden nog twee-derde opgelost, thans is dat nog maar één

kwart en als dat zo doorgaat moet men ermee rekening houden dat tegen het einde van deze eeuw in nog maar een op de tien gevallen de dader gepakt wordt.

Welke consequenties dat heeft voor de criminaliteits-ontwikkeling is niet moeilijk te raden: elk niet-opgelost misdrijf is voor de dader een aansporing er nòg een te plegen. En zò werkt de misdaadspiraal zich omhoog - tot wanneer, tot hoever?

Agressie neemt toe

Maar er is nog iets, dat deze ontwikkeling verergert en dat is de buitensporig toegenomen stijging van bepaalde delicten als inbraken, vernielingen, berovingen, aanrandingen en verkrachtingen. Die zijn in de loop van die vijf en twintig jaar niet tienvoudig, maar dertig-, veertig-, vijftigvoudig toegenomen en zelfs nog meer: vooral de berovingen - tweehonderdvoudig. Dat zijn allemaal misdaden die gepaard gaan met gewelddadigheden tegen personen of zaken en het is juist dát aspect van de criminaliteit dat die ontwikkeling zo verontrustend maakt: wat bezielt die daders? Inbraken deden zich vroeger ook voor al was dat in veel geringere mate. Maar het verschil is (naast de extra-grote toeneming) dat de schade die tegenwoordig daarbij door vernieling wordt aangericht, in veel gevallen de schade door ontvreemding overtreft. Het lijkt erop dat het de plegers van deze misdaden meer gaat om het zoeken van sensatie, het uitleven van hun agressiviteit, dan enkel om buit. En dezelfde tendens vinden we terug bij de berovingen, bij vandalisme en bij aanrandingen en verkrachtingen. En dan te bedenken dat de meesten daarvan ongestraft daarmee kunnen doorgaan!

Maar daarenboven doen zich ook in de sector van de witte-boorden criminaliteit steeds meer delicten voor: fraude, corruptie, chantage... Zelfs in de hoogste kringen is dit kwaad aan het doordringen en het wordt steeds moeilijker die zaken, waarbij grote belangen en hoge bedragen in het spel zijn, open te leggen.

Er is weinig fantasie voor nodig om zich voor te stellen dat criminaliteit op deze wijze straks een zeer ernstig maatschappelijk probleem gaat worden, een probleem dat het nu al is in bepaalde landen - de USA, Italië - maar dat ons evengoed te wachten staat.

Beveiliging loont

Dit is de zesde maal dat door de Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs in Utrecht de Security-beurs

Het zoeken naar sensatie....

wordt gehouden die elke twee jaar plaats vindt. Als de verwachtingen niet bedriegen zullen zowel de deelname door de standhouders als de bezoekers-aantallen wederom die van vorige jaren overtreffen. Want met de groei van de misdadigheid stijgt ook de behoefte aan beveiliging daartegen en al zijn de mensen voorzichtiger geworden met het uitgeven van geld, zij merken ook dat het nemen van beveiligingsmaatregelen de kans om slachtoffer te worden doet verminderen. Beveiliging loont! Bovendien maakt de ontwikkeling van de techniek het mogelijk de beveiliging efficiënter te doen zijn, de doeltreffendheid ervan te vergroten, de mogelijkheden van bescherming uit te breiden; kortom het loont om op de beurs zijn licht op te steken, het is voor iedereen die zich tegen misdaad wil beschermen nodig, zich daarvan op de hoogte te stellen.

Het is de hoogste tijd dat men zich in ons land bewust wordt van de gevaren die de criminaliteitsontwikkeling met zich meebrengt, dat men oog en oor krijgt voor de signalen die politie en justitie onafgebroken geven, dat de media en de politiek-verantwoordelijken zich eens rekenschap geven van wat er hier aan de hand is vóór het te laat is en voor men zijn toevlucht gaat nemen tot het uiterste middel - uit wanhoop, zoals in het verleden herhaaldelijk is gebeurd. Want het is niet uitgesloten dat in ons land, als dat zo verder gaat, op den duur de doodstraf weer zal worden ingevoerd (die men onlangs in de Grondwet zelfs, verboden heeft). De geschiedenis leert ons immers dat men, als het water tot de lippen gekomen is, de onveiligheid te groot wordt, over gaat tot ultra-scherpe repressie: tweehonderd jaar geleden was het in West-Europa zo ver, dronk men 'bloed inplaats van wijn', zoals een tijdgenoot het uitdrukte...

De drie E's van Veilig Verkeer

In de jaren vijftig was de ontwikkeling van het gemotoriseerde wegverkeer een geweldige vlucht gaan nemen, veel sterker dan men in de jaren ervoor ooit had durven denken. Het aantal verkeersdoden overtrof het aantal slachtoffers van de Watersnoodramp in februari 1953 en van jaar tot jaar groeide het getal der dodelijk en ernstig gekwetste verkeersslachtoffers. Men zal zich herinneren dat er een beweging op gang kwam die zich beijverde een halt toe te roepen aan dat verkeersmonster, dat ons 'dreigde te vermorzelen'. Duidelijk werd dat de strijd tegen de verkeersonveiligheid drie facetten kende: Education, Engineering en Enforcement, de drie E's, zoals dat genoemd werd, waarmee de Amerikaanse organisatie voor Veilig Verkeer de terreinen van acties aangaven.

Ook in ons land werd zeer doelbewust in deze drie richtingen gewerkt: de Veilig Verkeers-propaganda kwam op grootscheepse wijze op gang. Niet enkel de schooljeugd werd heel intensief bewerkt - waaraan de politie enthousiast meewerkte - maar ook vele andere bevolkingsgroepen werden met die veiligheidsidee vertrouwd gemaakt: op bedrijven en kantoren, in de pers, radio en in de toen primitieve televisie werd onophoudelijk actie gevoerd. Het waren de gloriejaren van de Verenigingen voor Veilig Verkeer.

Ook aan de Engineering werd in toenemende mate grote aandacht geschonken; niet enkel werden de voertuigen zelf veel veiliger, maar de wetenschappelijke studie van het gedrag van de weggebruiker kwam op gang - de ANWB, KNAC, enz. organiseerden Verkeersstudiedagen die veel belangstelling trokken - en vooral werd de wegsituatie en de verkeerssignalisatie voorwerp van gedegen wetenschappelijk onderzoek; het werd een apart vak: verkeersingenieur.

De derde E, Enforcement, hield in dat de politie zich

vol toewijding ging toeleggen op verkeersbeheersing. Niet enkel participeerde zij ook aan de beide andere E's, maar verkeerscontroles waren aan de orde van de dag: de verkeersafdelingen bij de politiekorpsen kregen de bekwaamste ambtenaren, het beste materieel en de voornaamste zorg van de korpsleidingen ging uit naar dit aspect van de politietaken. Dat kon toen ook nog want ordeverstoringen deden zich in die jaren van opbouw - de eerste twintig jaren na de bevrijding - ternauwernood voor en de criminaliteit was laag. Een politiechef stelde pas wat voor als hij als verkeersdeskundige kon worden beschouwd en de motivatie van jonge mensen die bij de politie kwamen was hoofdzakelijk gericht op de verkeersstaak van de politie.

De drie E's, ook voor andere onheilen

Dat is tegenwoordig wel anders: in veel korpsen worden de kamers van de Verkeersdiensten gesloten. De aandacht is heden ten dage gericht op andere zaken dan de Verkeersveiligheid - 'belangrijker' zaken heet dat, waarbij men echter bedenke dat dit in het verleden terecht zo belangrijk werd geacht omdat het toen als een grote bedreiging, als een potentieel gevaar werd gezien.

Maar die acties van de 3 E's hebben wel succes gehad: de verkeersonveiligheid is, vergeleken bij dertig jaar geleden, een stuk minder geworden; het aantal verkeersdoden en -gewonden is niet toegenomen, integendeel. En dat ondanks het feit dat het aantal voertuigen en verkeersdeelnemers veel en veel groter geworden is! Dat bewijst dat een bedreiging niet hopeloos hoeft te zijn, dat er wel degelijk wat aan te doen is als men het maar doelgericht aanpakt. Ook op andere gebieden immers zijn gevaren met succes op een dergelijke wijze afgewend.

Een fikse brand kon in het begin van deze eeuw nog een hele stadswijk in de as leggen. Maar door een

goede voorlichting aangaande brandpreventie, een doeltreffend signaleringssysteem, een goed uitgerust en bekwaam bestrijdingsapparaat en een gedegen toezicht op de handhaving van brandveiligheidsvoorschriften kunnen rampen als in het verleden voorkwamen, vermeden worden.

En verder: waar zouden wij zijn als er op het gebied van de voorkoming en bestrijding van besmettelijke ziekten geen acties ondernomen waren in het vlak van de drie E's, die deze onheilen hebben afgewend? Education, door propaganda voor lichamelijke hygiëne, Engineering door wetenschappelijke methoden voor het opsporen en bestrijden van de verwekkers van epidemieën en Enforcement door controle van potentiële haarden van infectie!

De E's van de beveiliging tegen misdaad

Evenzo moet het mogelijk zijn het naderend onheil van de bedreiging die de misdadigheid op onze samenleving uitoefent, af te wenden.

Education betekent in dit opzicht allereerst: verbetering van de opvoeding van de jeugd. Dat is meer dan tweehonderd jaar geleden al door de Italiaanse strafrechtshervormer Beccaria betoogd - nog steeds is hieraan weinig uitvoering gegeven. Ouders wordt geleerd hoe zij het lichamelijk welzijn van hun spruiten moeten behartigen - en dat heeft succes gehad want de conditie van de mens is belangrijk verbeterd - maar het belang van het aanleren aan kinderen hoe zij zo goed mogelijk als persoon tussen en met andere mensen kunnen samenleven, hoe zij een beter medemens kunnen worden, dat is nog niet tot de meesten doorgedrongen. Kinderen opvoeden tot gelukkige wezens, norm-besef aankweken, agressiegevoelens en onlustgevoelens leren beheersen, hun bijbrengen respect te betonen voor de persoon en de goederen van anderen, dat blijkt wel het moeilijkste te zijn wat er is ofschoon het bewustzijn dat dit nodig is, maar ook de wijze waarop dat kan worden bijgebracht, beter bekend zijn dan ooit.

Bij die E van Education behoort ook het opvoeden van grote mensen, van de burgerij tot een beter besef van de zorg voor eigen en anders beveiliging - het betekent voorlichting over het voorkomen van misdrijven.

De tweede E, Engineering, kan betrekking hebben op het verrichten van studie naar de omstandigheden die crimineel gedrag mogelijk maken en bevorderen - criminologisch onderzoek - en het uit de weg ruimen van die factoren - social engineering - maar evenzeer op het ontwerpen en produceren van instrumenten en apparaten die het plegen van misdaden aan de dag brengen, bemoeilijken of verhinderen: detectie- en beveiligingsapparatuur. De huidige techniek, zoals die op de Security-Fair getoond wordt, geeft daarvan voorbeelden te over.

Wat komt er terecht van de derde E?

De derde E, Enforcement, komt vandaag de dag wel erg slecht uit de verf. Enerzijds kan men vaststellen

Beveiliging loont!

Respect bijbrengen voor het goed van anderen.

dat er een sterk streven bestaat naar rechtsbescherming van degenen die de rechtsorde schendt, maar anderzijds wordt alles nagelaten om het toenemende onheil, dat door deze lieden wordt aangericht, tegen te gaan. Het aantal wetten en voorschriften waarvan het toezicht aan de politie is opgedragen breidt zich van dag tot dag uit, maar de uitvoering van haar taak wordt haar door een steeds ingewikkelder wordende structuur bemoeilijkt en van een uitbreiding van de mankracht van de politiediensten om de stijgende criminaliteit adequaat te kunnen bestrijden, is in het geheel geen sprake. Tijdrovende onderzoeken, noodzakelijk vanwege de hoge rechterlijke eisen die aan de bewijsvoering worden gesteld, of omdat de ernst van de gepleegde misdrijven dat vergt, verhinderen dat er nog enige serieuze recherche wordt verricht; wat komt er bijvoorbeeld nog terecht van de helingbestrijding? Niet alleen gaan de dieven voor het merendeel vrijuit omdat ze toch niet opgespoord worden, maar hun buit kan in de meeste gevallen zonder risico's worden afgezet: misdaad loont! En als men daarbij nog de onmacht van het gerechtelijk apparaat beschouwt, de overbelaste parketten en de verstopte rakende rechtbanken en tot overmaat van ramp nog de wan toestanden bij de straffenuitvoerlegging in aanmerking neemt (waarbij tot gevangenisstraf veroordeelden soms jaren moeten wachten alvorens een begin kan worden gemaakt met de opsluiting) dan vraagt menigene zich af waar wij naar toe gaan.

Het is dan ook geen wonder dat er een toenemend aantal justitie- en politieambtenaren is, dat zich dit met grote bezorgdheid afvraagt. Het grote gevaar is immers dat hun arbeidsmotivatie achteropraakt - en demotivatatie is de eerste stap op de weg naar demoralisatie. In de Verenigde Staten, waar die weg

al voor een stukje is afgelegd, verkeert 15% van de politieambtenaren al in de 'Burn-out phase' - merendeels jonge mensen met acht tot tien dienstjaren, die al 'afgebrand' zijn, het niet meer zien zitten en allerlei stress-verschijnselen vertonen waarmee ze hun hele verdere leven te kampen zullen hebben.

Het zou aanbeveling verdienen dat onze politievakorganisaties, in plaats van zich druk te maken over de Stopkogel-problemen en dergelijke zaken, zich eens gingen bekommeren om de werkelijke vraagstukken waarmee de huidige politieambtenaar te kampen heeft: dat hij niet meer in staat is te voldoen aan datgene wat de burgerij van hem verwacht: het geven van beveiliging en bescherming.

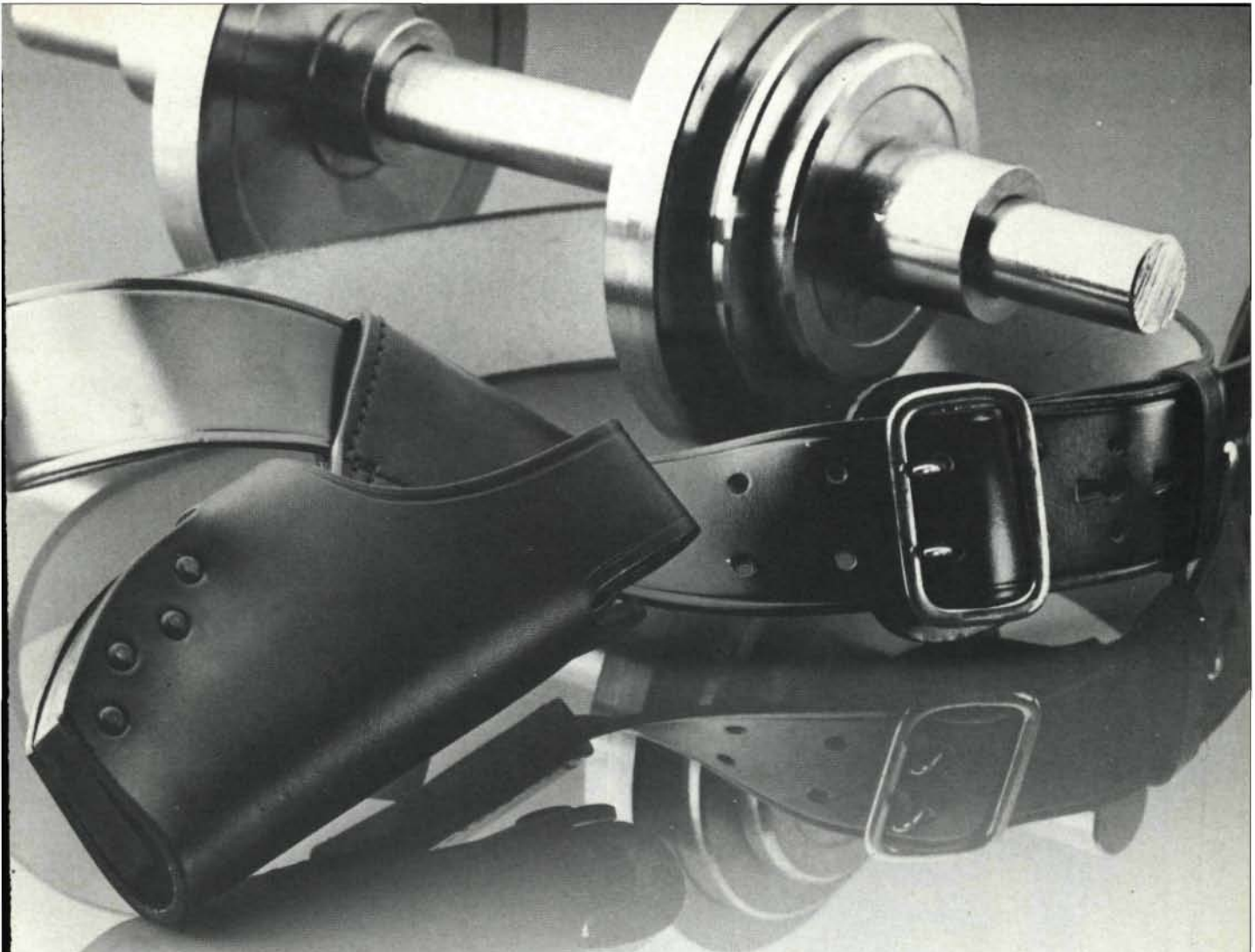
Security-Politiestudiedag

De Security-beurs 1983 heeft, zoals te doen gebruikelijk, tezamen met de redactie van Het Tijdschrift Voor de Politie een afzonderlijke Politie-Studiedag georganiseerd, waarvoor ditmaal als thema gekozen is 'Vandalisme - is er iets aan te doen?'

Drie deskundige inleiders, Commissaris L. Visser uit Hoogeveen, hoofdinspecteur Mr. G. Bijvoet, secretaris van de CPSC en Regio-Coördinator Voorkoming Misdrijven K. den Uyl uit Arnhem, zullen onder leiding van de bekende Utrechtse Hoofdofficier van Justitie Mr. A. Herstel dit vraagstuk vanuit de optiek der drie E's bespreken en erover met de toehoorders discussiëren.

Het thema leent zich bijzonder goed voor deze Drie-E-benadering: wij mogen hopen dat het een aansporing is om ook andere criminaliteitsproblemen op deze wijze niet enkel te beschouwen en te bespreken, maar ook aan te vatten. Want het is de hoogste tijd!

Drs. H.J. Heijboer

EEN GOEDE TRAINING IS DE BESTE BEWAPENING.

De bewapening van onze politie is vandaag de dag een niet onbelangrijk onderwerp in de politieke discussie.

Eén aspect daarvan wordt helaas maar al te vaak uit het oog verloren. Want ongeacht welke wapens men uiteindelijk kiest, een perfecte beheersing ervan blijft van levensbelang.

Autron is gespecialiseerd in het ontwerpen en plaatsen van schietbanen, die een optimale training garanderen.

Van een uiterst moderne electro-mechanische tot en met een volledig computergestuurde installatie.

Ook met een naar verhouding gering budget weten wij de meest doel-

matige schietbaanuitrusting te plaatsen, of een oude te moderniseren.

De beste bewapening van uw politiecorps begint dus met een eenvoudig telefoontje of briefje naar Autron.

Wij verstrekken u geheel vrijblijvend alle informatie, ook over het onderhoud van uw huidige schietbaan.

AUTRON BV

Wijnhaven 102a, 3011 WT Rotterdam,
Tel.: 010-117248.

De Philips "personal" microcomputer staat klaar voor een uitvoerige demonstratie.

Voor bedrijven, kantoren, scholen, verenigingen maar ook voor zelfstandige beroepsbeoefenaren die willen automatiseren, is er nu een doeltreffende oplossing: een microcomputer uit de Philips P 2000 serie.

We noemen het 'n "persoonlijke" microcomputer, omdat hij individueel gebruikt kan worden in de dagelijkse praktijk. Dankzij de grote keus aan kant en klare programma's, kunt u via 't vertrouwde schrijfmachine-toetsenbord een P 2000 alles laten doen wat u wilt.

Om een paar voorbeelden te noemen: financiële administratie, facturering, tekstverwerking, toepassingen in advocatuur en notariaat en gegevensverwerking ten behoeve van alle mogelijke branches en taakstellingen.

De Philips P 2000 microcomputer is een volwassen computer. De geheugencapaciteit is zo groot dat u wellicht nooit van de mogelijkheid tot uitbreiding gebruik hoeft te maken. De Philips P 2000 microcomputers staan klaar bij onderstaande dealer.

Als u even belt, zal men graag een afspraak met u maken om de verbluffende mogelijkheden van deze apparatuur te demonstreren.

micropas

heeft ook programmatuur voor de meldkamer van politiebureaux.

Antwoordnummer 802,
3330 WD H.I. Ambacht.
Tel.: 01858 - 7741.

Vandalisme

Een drieluik: Cijfers,
achtergronden, aanpak.

Paul van Soomeren

1. FEITEN EN CIJFERS

Oorsprong en definitie

Het woord 'vandalisme' heeft pas de laatste jaren in Nederland ingang gevonden. Het schijnt dat een bisschop tijdens de Franse revolutie het begrip vandalisme geïntroduceerd heeft, toen hij de vernielingen zag die het 'gemene volk' had aangericht. Met het begrip vandalisme refereerde die bisschop aan een nogal ruwe Germaanse volksstam die in de vijfde eeuw plunderend door Europa en Afrika trok.

Als men het Nederlandse wetboek van strafrecht opslaat, zal men daarin echter het woord vandalisme niet aantreffen: In artikel 424 spreekt men namelijk van de overtreding straatschenderij en baldadigheid, terwijl in artikel 350 het misdrijf vernieling wordt genoemd.

Het is dan ook van belang om allereerst het begrip vandalisme door middel van een definitie enigszins af te bakenen en te verduidelijken.

In dit artikel wil ik onder vandalisme verstaan: Het door jongeren opzettelijk en wederrechtelijk vernielen, beschadigen of onbruikbaar maken van bepaalde objecten, zonder dat dit voor de vernieler materieel voordeel oplevert.

Omvang en ontwikkeling

Er bestaan verschillende bronnen waarmee meer zicht gekregen kan worden op de omvang en ontwikkeling van het vandalisme. Zoals echter meestal het geval is, heeft elke bron zijn eigen voor- en nadelen. Allereerst zijn er natuurlijk de politie-statistieken. In tabel 1 treft men het door de politie geregistreerde aantal misdrijven vernieling aan voor een aantal jaren. Duidelijk is te zien hoe sterk dit aantal in de laatste jaren toeneemt.

Tabel 1: Misdrijf vernielingen absoluut en geïndiceerd voor de jaren 1970 en 1975 t/m 1981, alsmede een vergelijking met de index van het totaal aantal misdrijven.

	absoluut	index	index totaal
1970	10.334	100	100
1975	25.322	245	171
1976	30.549	296	198
1977	41.326	400	207
1978	50.963	493	214
1979	59.115	562	234
1980	69.775	675	265
1981	75.792	733	304

Bron: 'Het plaatje van de criminaliteit', jan. 1983. Uitgave van het Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven, 's-Gravenhage.

Via een vergelijking van de laatste twee kolommen uit tabel 1 kan men tevens constateren dat het aantal door de politie geregistreerde vernielingen verhoudingsgewijs veel sneller stijgt dan de totale door de politie geregistreerde criminaliteit. In figuur 1 zijn deze verschillende 'stijgingspercentages' voor de duidelijkheid nog eens grafisch weergegeven.

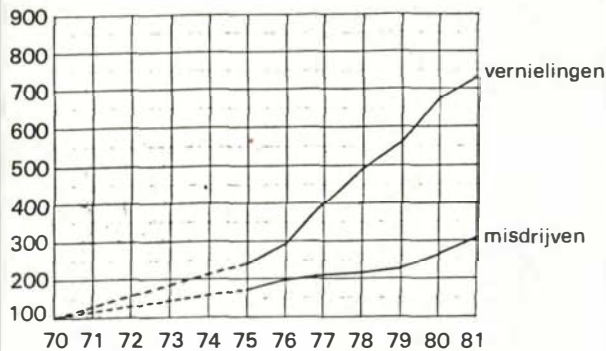
Toch zou het voorbarig zijn om *alleen* op grond van deze politie-cijfers de conclusie te trekken dat het vandalisme sterk in omvang toeneemt.

Bij de z.g. 'kleine criminaliteit' - en bij het delict vandalisme in het bijzonder - zitten we namelijk met het probleem dat slechts een fractie van het werkelijk

Paul van Soomeren (1952) studeerde Sociale Geografie en is sinds 1981 werkzaam op het Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven (Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ministerie van Justitie). Voordien was hij gedurende twee jaar als onderwijs-coördinator verbonden aan het Planologisch en Demografisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam en hij werkte daarna enige tijd als free lance onderzoeker en publicist.

Van Soomeren heeft diverse publicaties op het terrein van de kleine criminaliteit, en in het bijzonder vandalisme, alsmede enige onderwijskundige en methodologische publicaties op zijn naam staan.

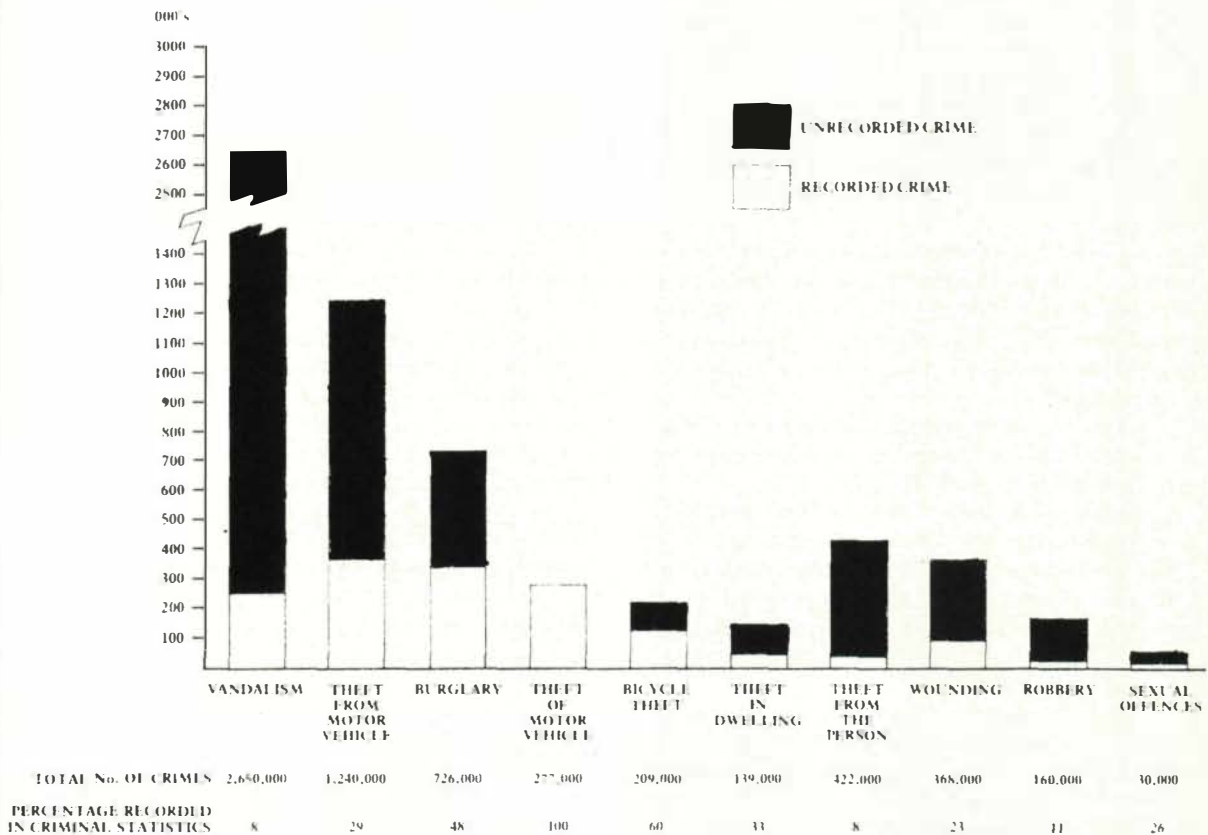
Figuur 1: Vergelijking tussen de index van misdrijven ter kennis gekomen van R.P. en G.P. en de index van het misdrijf vernieling voor de jaren 1970 en 1975 t/m 1981.

Bron: 'Het plaatje van de criminaliteit', jan. 1983. Uitgave van het Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven, 's-Gravenhage.

aantal vernielingen in de politie-statistieken terecht komt, omdat lang niet alle vernielingen bij de politie worden aangegeven of door de politie worden geregistreerd.

Figuur 2: Hoeveelheid geregistreerde en niet geregistreerde criminaliteit, 1981.

Bron: The British Crime Survey: First Report; Mike Hough and Pat Mayhew; Home office research study no. 76, jan. 1983.

Dat is bijvoorbeeld goed te zien in de eerste uitkomsten van de onlangs gepubliceerde Britse slachtofferenquête. In grafiek 2 is voor een aantal delicten de verhouding weergegeven tussen de door Britse politie geregistreerde aantallen (recorded crime) en de aantallen zoals die uit de Britse slachtofferenquête naar voren kwamen (unrecorded crime). De conclusie is duidelijk: de politie krijgt slechts een zeer klein topje van de hele berg vandalisme te zien. Dat geldt echter niet alleen voor Groot-Brittannië, maar ook voor Nederland.

In ons land houdt het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatie Centrum van het Ministerie van Justitie (WODC) al sinds 1975 slachtofferenquêtes die vergelijkbaar zijn met de Britse slachtofferenquête. Jaarlijks wordt in Nederland aan een representatieve steekproef van Nederlanders boven de 15 jaar gevraagd of zij in dat jaar het slachtoffer geworden zijn van bepaalde strafbare feiten. Als bijvoorbeeld uit zo'n enquête blijkt dat 5% van de geïnterviewden opgeeft dat zij het slachtoffer geworden zijn van een vernieling, dan mag men er van uitgaan dat ook ongeveer 5% van de gehele Nederlandse bevolking boven de 15 jaar het slachtoffer van een vernieling geworden is. Tabel 2 geeft de cijfers uit de WODC slachtofferenquêtes voor enige jaren.

De bovenstaande figuur is overigens overgenomen uit: Crime Prevention News, Issue 3/1983, Home Office.

Tabel 2 Percentage Nederlanders boven de 15 jaar dat slachtoffer is geworden van een vernielingen het op basis daarvan berekende aantal vernielingen aan privé-bezit.

	1975	1976	1977	1978	1979	1980
Percentage slachtoffers van vernielingen aan privé-bezit	5,0	5,9	6,8	7,7	9,7	10,7
Geschat aantal vernielingen aan privé-bezit	-	-	469.000*	466.600	664.000	704.000

* Het is op het eerste gezicht vreemd dat het geschat aantal vernielingen in '77 iets hoger ligt dan in '78, terwijl het percentage slachtoffers in '77 juist kleiner is dan in '78. Dit is evenwel te verklaren door het relatief grote aantal mensen dat meer dan één keer slachtoffer is geworden in 1977.

Bron: De WODC-slachtofferenquêtes 1974-1979; J.J.M. van Dijk en C.H.D. Steinmetz; 1979/Het plaatje van de Criminaliteit; Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven; 1983.

Als men tabel 2 bekijkt, valt duidelijk te zien dat het aantal slachtoffers van vernielingen aan privé-bezit ongeveer tien keer zo groot is als het aantal vernielingen dat door de politie geregistreerd wordt (zie tabel 1). De Nederlandse cijfers verschillen dus in dit opzicht nauwelijks van de Britse. Ook in ons land komt inderdaad slechts een fractie van het totaal aantal gepleegde vernielingen in de politie-statistiek terecht. Hierbij moet dan bovendien nog worden bedacht dat de cijfers uit de slachtoffer-enquêtes alleen betrekking hebben op vernielingen aan privé bezit en dat in de politie-cijfers zowel de vernielingen aan privé bezit als de vernielingen aan openbaar bezit zijn opgenomen!

Daarmee stuiten we ook op een nadeel van de slachtofferenquêtes: cijfers voor wat betreft vandalisme: de slachtofferenquêtes zeggen ons niets over het werkelijk aantal vernielingen dat gepleegd is aan openbaar bezit. Dit is een ernstig - en moeilijk oplosbaar - gebrek, omdat men wel stelt dat juist openbaar bezit verhoudingsgewijs meer het slachtoffer wordt van vernielingen dan privé bezit (zie onder andere: Sturman 1978 en Hauber 1981). Er bestaat echter nergens een totaal overzicht van het aantal vernielingen aan openbaar bezit in Nederland. Diverse bronnen (Amsterdam 1982, Van Dijk en Van Soomer 1981) maken wel duidelijk dat de schade ten gevolge van vernielingen aan openbaar bezit in de orde van grootte van enkele honderden miljoenen guldens per jaar loopt. Hierbij nemen scholen zonder meer de eerste plaats in (met stip) op de vandalisme hitparade. Maar ook de openbare verlichting, het openbaar groen en het openbaar stads- en streek-vervoer staan hoog op deze hitlijst.

Ondanks de in het voorgaande samengevatte gegevens, dient m.i. toch een al te grote opwindning over het verschijnsel vandalisme enigszins gerelativeerd te worden.

Allereerst kan opgemerkt worden dat vandalisme ook in vroeger dagen al voorkwam. Men zal zich dus er maar mee moeten verzoenen dat een bepaalde hoeveelheid vernielingen altijd wel zal blijven plaats-

vinden. Daarnaast hoeven we als Nederlanders zeker nog geen complex te krijgen: ook in andere landen (het Britse voorbeeld kwamen we al tegen) blijken over het algemeen de hoeveelheden vandalisme omvangrijk te zijn (zie bijvoorbeeld ook: Parijs 1982 en Zutphen 1983). Een van de meest interessante vragen is m.i. dan ook hoe het komt dat het vandalisme in zo'n korte tijd zo'n grote omvang kon nemen. Een definitieve beantwoording van deze vraag zal echter nog wel enige tijd op zich laten wachten. Daarvoor is (veel) meer onderzoek naar de achtergronden en oorzaken van het verschijnsel vandalisme nodig. Enige eerste aanzetten op dit onderzoeksterrein, bestaan echter al.

2. ONDERZOEKSUITKOMSTEN EN IDEEËN

Als men meer over het verschijnsel vandalisme te weten wil komen, ligt het natuurlijk voor de hand om eerst de aandacht te richten op de daders. Naast de plegers van het vandalisme zijn echter ook de voorwaarden waaraan voldaan moet zijn voordat er feitelijk een vernieling plaatsvindt van belang.

Daders

Wat in de eerste plaats opvalt als men zich op de daders van vandalisme richt, is het feit dat er zo weinig daders door de politie gepakt worden. Wil men meer te weten komen over de daders en over de achtergronden van hun gedrag dan bieden de gegevens van de politie dus weinig uitkomst en zal men elders te rade moeten gaan.

Uit binnen- en buitenlands onderzoek dat op dit terrein bestaat, komt globaal het volgende beeld naar voren¹.

- Groepsgedrag: het blijkt dat vandalisme in zeer sterke mate een groepsgedrag is. De omstandigheden waarin vandalisme ontstaat zijn meestal identiek². Er is een groepje jongeren die zich vervelen en wat rondhangen op straat. Deze omstandigheden 'vereisen' bijna dat er iets spannends gebeurt. En wat door volwassenen verboden is ... is vaak spannend. Dat kan het pesten van een buurtbewoner zijn, maar evengoed het plegen van een vernieling.

- Leeftijd/geslacht: Ongeveer twee derde van de jongens en een derde van de meisjes tussen de 8 en 16 jaar blijkt wel eens te vernielen.

Pubers (12-16) plegen daarbij over het algemeen

Er is een groepje jongeren die zich vervelen en wat rondhangen op straat...

zwaardere vernielingen in vergelijking tot kinderen (8-12). Erg opvallend is dat onder jong volwassenen (ouder dan 16) verhoudingsgewijs aanzienlijk minder vernielers voorkomen. Het - op zich dus vrij geringe - aantal jong volwassenen dat toch vernielt, pakt de zaken echter wel het allerstevigste aan: ze vernielen over het algemeen veel en zwaar. Op grond van deze onderzoeksuitkomsten spreekt men wel over de twee gezichten van vandalisme: Aan de ene kant een hele grote groep (doodgewone) jongeren, tussen de 8 en

16, die zo nu en dan vernielingen pleegt en aan de andere kant een kleine (en vaak 'kansarme') groep jongeren die ouder zijn dan 16 jaar en die zware vernielingen pleegt. Vooral deze laatste groep haalt vaak de (sensationele) kranten koppen. Zo moeten bijvoorbeeld de gangmakers van veel voetbal-vandalisme vooral in deze laatste groep gezocht worden.

Nu we iets meer weten over de daders van vandalisme, kan geprobeerd worden om de verschillende voorwaarden waaraan voldaan moet zijn voordat er een vernieling plaatsvindt, uiteen te rafelen.

Vier voorwaarden voor vandalisme

1. Jongeren op straat: Voordat er een feitelijke vernieling gepleegd wordt, moeten er natuurlijk jongeren op straat zijn. Zo ligt het bijvoorbeeld voor de hand dat als er veel jongeren op straat zijn (of op een bepaalde plek), de kans op vernielingen (daar) toeneemt. Deze eerste voorwaarde voor vandalisme lijkt een uitermate simpele. Bijna elke surveillant zal deze voorwaarde ook kennen. Immers: vandalisme problemen doen zich meestal voor in buurten waar veel jongeren zijn (bijvoorbeeld woonbuurten met een hoog percentage jongeren, of buurten waar veel jongeren uitgaan). Toch wordt er m.i. vaak veel te weinig aandacht aan deze eerste voorwaarde voor vandalisme geschonken en wordt veelal te snel in (diep) psychologische of sociologische verklaringen

**Kwaliteit
service
Manudax**

+ Manudax heeft voor u de ideale communicatie-apparatuur Luister maar.

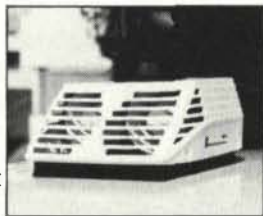
Sirene WA-3 met groothoek geluidsstraling

De sirene AW-3 is een recente ontwikkeling van Wandel & Goltermann, gebaseerd op een ervaring van ruim 10 jaar, die beter en veiliger werken mogelijk maakt.

De belangrijkste voordelen zijn:

- hoogste geluidsdruk;
- geluidsstraling ook in zijwaartse richting;
- laagste prijs.

Het zwaailicht, de luidsprekers, de elektronische sirene en de omroep-versterker zijn compact ondergebracht in de dakunit.

Manudax

Motorpolitie radio-helm, hoge kwaliteit, lage prijs
Speciaal voor toepassing bij de Nederlandse politiekorpsen is in nauwe samenwerking met Römer door Peiker een radio-helm ontwikkeld die aan de strengste eisen van veiligheid, gebruikskomfort en betrouwbaarheid voldoet. Een helm die uitgebreid getest en beproefd is en reeds bij verscheidene korpsen gebruikt

wordt. Helm, compleet met microfoon en ingebouwde oortelefoons

f485,- excl btw.

Pb 25, 5473 ZG Heeswijk
Telefoon 04139 - 2901*
Telex 50175

de MT 700 politie-porto's

MT 700 UHF, speciaal voor politie- diversity-netten

Uitvoering met Private Line plus 5-toon selectieve ontvangst (of enkeltoongever plus 5-toon selectieve ontvangst), simplex plus semi-duplex kanalen, PVD-goedgekeurd tot 4 Watt zendvermogen, alles in één en dezelfde bescheiden behuizing. En als politie portofoon is ook de MT 700 voorbereid voor aansluiting van cryptfoon.

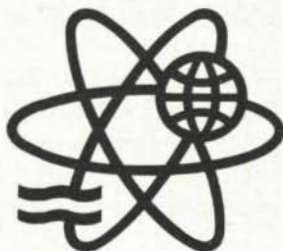
Convertacom

PTT- en PVD-goedgekeurde toepassing van de Convertacom als handige auto-slede en batterijlader, die van uw portofoon een mobilfoon maakt.

MT 700 "flat-pack", superslank voor o.a. recherche-doeleinden.

Superslank: slechts 192 x 69 x 26 mm. Toch compleet met bedieningsset bestaande uit: miniatuur microfoon, drukknop en oortelefoon met inductorschakeling. Leverbaar in VHF en UHF met maximaal 4 kanalen.

MT 700: communicatie op maat

Standnummer 1061

RADIO-HOLLAND

Jan Rebelstraat 20, 1069 CC Amsterdam, tel. 020 - 101972, tst. 227.

Vereniging van Particuliere Beveiligingsorganisaties

Secretariaat: Kijkduinsestraat 1064, 2554 AL 's-Gravenhage, Telefoon 070-686258

De V.P.B. is de vereniging van particuliere beveiligingsorganisaties met ruim 40 jaar ervaring. Zij is gesprekspartner van de overheid. Vraag bij het secretariaat de voorlichtingsfolder met de ledenlijst aan.

ALMELOSE NACHTVEILIGHEIDS- EN BEWAKINGSDIENSTEN

- Surveillance en
- portiersdiensten

Goossenmaatsweg 18 - 7605 EB Almelo - Telefoon 21857

Intergarde Nederland bv bewakingsdienst

**portiersdiensten - brandwachten - winkelsurveillanten - bedrijfsbewaking - geld-
en waardetransporten - ook voor ziekenhuizen, bejaardentehuizen, scholen, e.d.
alle alarmsystemen o.a. inbraak- en brandbeveiliging**

Hoofdkantoor: B. van Hövellstraat 85, 6221 VD Maastricht, tel. 043-51776
Kantoor: Aalsterweg 133, 5615 CD Eindhoven, tel. 040-118404

Wilt u meer informatie over ons bewakingsprogramma ontvangen? Stuur dan onderstaande bon ingevuld op naar ons hoofdkantoor.

Naam:
Adres:
Postcode + plaats:
Telefoonnr.: Afdeling:
Hr./Mevr.: Toestelnr.:

gedoken zonder te controleren voor (rekening te houden met) deze simpele voorwaarde³. Overigens is het natuurlijk ook weer niet zo heel verwonderlijk dat er een verband bestaat tussen veel jongeren op straat en veel vandalisme. Eerder zagen we immers al dat heel veel - en heel gewone - jongeren tussen hun achtste en zestiende jaar vernielingen plegen.

2. Motieven: Iemand die iets vernielt, heeft daarvoor bijna altijd een reden, oftewel een motief. Soms is zo'n reden overduidelijk, bijvoorbeeld als iemand zijn woede afreageert, maar vaak is zo'n motief veel minder duidelijk, bijvoorbeeld als iemand iets in elkaar slaat uit een vaag gevoel van onvrede.

Het interessante is dat de motieven per leeftijdsgroep verschillen. Zo spelen bijvoorbeeld bij kinderen de motieven 'woede/wraak' en het op nogal speelse wijze 'verkennen van de fysieke en sociale grenzen' een belangrijke rol ('Kan ik dat?', 'Mag ik dat?'). Bij pubers spelen vaak in sterke mate twee bijna onlosmakelijk met elkaar verbonden motieven een rol: 'het uittesten van de regels die door volwassenen (de ouders, leraren, agenten) opgelegd worden' en het tegelijkertijd 'winnen van aanzien' (prestige) in de eigen vriendengroep ('goh ... een schoolruit ingooien tegenover het politiebureau ... die durft ... wat een bink!'). Bij jong volwassenen blijkt bij het relatief kleine groepje dat toch nog vandalisme pleegt vaak 'onvrede' (door schooluitval, werkloosheid, ruzie thuis e.d.) een belangrijk motief.

3. Drempels: Als een jongere een motief heeft, hoeft dat nog niet persé in te houden dat die jongere ook echt iets vernield. Vandalisme wordt namelijk door de maatschappij als iets ongewenst beschouwd. Dat weerspiegelt zich in diverse soorten sancties. Bijvoorbeeld: afkeuring, straf van de ouders en gevangenisstraf. Daarmee zijn we gekomen op het begrip drempels. Er kan hierbij een onderscheid gemaakt worden tussen externe en interne drempels.

Onder een externe drempel versta ik de door een jongere zelf ingeschatte kans om gepakt en gestraft te worden en de angst die hij daarvoor heeft. Met andere woorden: de kans die een jongere denkt te lopen op een pak op zijn broek van zijn ouders, een dreun op zijn neus van een woedende buurman, een proces-verbaal van de politie of een strafblad van de justitie en de angst van diezelfde jongere voor al deze verschrikkingen.

Een interne drempel wil zeggen dat een jongere zelf vindt dat iets vernielen niet hoort.

Het spreekt bijna vanzelf dat een interne drempel een krachtiger en constanter rem op vandalisme vormt dan een externe drempel.

Als bij een jongere een interne drempel aanwezig is, is die drempel er altijd, omdat hij als het ware in die jongere zelf zit. Maar een externe drempel moet door anderen (ouders, leraren, buurtbewoners, politie) gehandhaafd worden. Als die anderen er niet zijn, of als zij niet zien wat er op een bepaalde plek gebeurt, is er van een externe drempel in het geheel geen sprake. Nog een graadje erger wordt het als bepaalde groepen helemaal geen zin meer hebben in het

Politie en Bijstand

In het Juli-nummer van dit blad hebben twee officieren van de Kon. Marechaussee niet-malse critiek geleverd op mijn opstel over Politie en Bijstand, dat, wat de Marechaussee betreft, door de critici wordt omschreven als onwaarachtig, tendentiekus en sinds lang achterhaald. Ik zie geen heil in een nadere polemiek in deze en laat het oordeel over mijn argumenten graag aan de lezer over.

Wel zou ik eventueel misverstand met betrekking tot mijn gevoelens jegens het Wapen willen wegnemen.

Evenzeer als Broekhoff heb ik bijzondere bewondering en respect voor dit Korps en zijn traditie en de wijze waarop het zijn taken vervulde en vervult, gebaseerd op een hoog niveau van plichtsopvatting, status en stijl. In het bijzonder het ingeboren streven naar het Keurkorps en de daaraan inherente implicaties, speciaal ook op het stuk der disciplinaire verhoudingen, zie ik - *mutatis mutandis* - als een noodzakelijk na te streven ideaal voor ieder politiekorps, dat ernst maakt met zijn taak en plaats in onze samenleving.

Mede ter bereiking van dit ideaal en daarmee van een bevredigende uitoefening van de politiefunctie en een gerespecteerde plaats voor de politie in ons bestel, pleit ik voor één nationale, civiele politie, als beheerseenheid ressorterende onder één Ministerie.

In deze conceptie is geen plaats voor een militair Korps, anders dan in exceptionele gevallen, die om militair ingrijpen vragen.

F. Perrick.

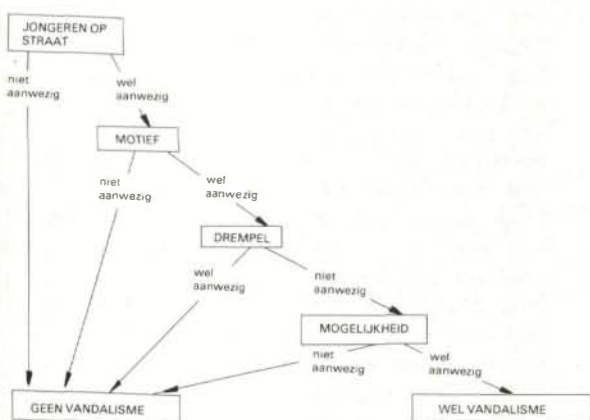
handhaven van de externe drempel en bovendien nog maar weinig aandacht besteden aan het overdragen van een interne drempel aan jongeren. De reële mogelijkheid bestaat dan dat de politie als enige de klus maar moet zien te klaren. In dit opzicht wil ik refereren aan een interessant artikel dat eerder in dit blad verscheen. Daarin werd ingegaan op 'de zogenaamde dominotheorie. De waarden en normen in onze samenleving werden vroeger afgedwongen door gezin, school, kerk, politie etc. (de dominostenen van onze maatschappij). Nu blijkt dat in onze huidige maatschappij alle stenen - behalve de politie - zo langzamerhand zijn omgevallen. Aangezien het bestrijden van criminaliteit een duidelijke politietaak is, zal deze laatste staande steen iets moeten doen aan de golf van met name kleine criminaliteit. Toch kan de politie onmogelijk de taken van die andere stenen op haar nek nemen, ze zal niet méér kunnen dan assisteren bij het weer overeind zetten ervan, al was het alleen maar uit pragmatisch oogpunt.'

Tijdschrift voor de Politie, juni 1983, pag. 287.

4. Mogelijkheid: Als er een jongere op straat loopt, hij een motief heeft om iets te vernielen en er verder geen drempels zijn die hem hierin hinderen, hoeft dat nog steeds niet in te houden dat er ook werkelijk iets vernield wordt. Er moet namelijk nog aan één voorwaarde voldaan worden: er moet een 'vernietbaar' object voorhanden zijn. Het woord 'vernietbaar' verwijst naar de stevigheid en/of bereikbaarheid van een bepaald object. Als je ergens niet bij kan komen, of als iets echt niet te slopen blijkt (hetgeen mij overigens vrij theoretisch voorkomt), vindt er geen vernieling plaats, hoe gemotiveerd en vrij van elke drempel je ook bent.

De vier voorwaarden voor vandalisme die in het voorgaande de revue gepasseerd zijn kan men in figuur 3 terugvinden.

Figuur 3: Voorwaarden voor vernielgedrag.

3. AANPAK

Misschien is het de lezer naar aanleiding van het voorgaande enigszins gaan duizelen. Op het eerste gezicht kan men namelijk de indruk hebben dat het - met name bij de vier voorwaarden voor vandalisme - om nogal theoretische uitwijdingen gaat. Toch is zo'n uitwijding noodzakelijk om enige structuur aan te brengen in de vele factoren die een rol spelen bij het verschijnsel vandalisme. Pas als dat gebeurd is, kan men proberen de vraag te beantwoorden wat er aan het vandalisme te doen zou zijn.

Terugdenkend aan de vier voorwaarden voor vandalisme, kan gesteld worden dat op specifieke terreinen heel wat mensen en instellingen al veel werk verzetten in de hoop daarmee het vandalisme te verminderen:

- Zo probeert men bijvoorbeeld via het jeugdwerk, middels speciale activiteiten voor jongeren, jeugdhonken e.d., jongeren van straat te houden door hen een dak boven het hoofd te geven en hun tijd met - voor jongeren - leuke en zinvolle bezigheden te vullen⁴.

4. De politie probeert op de normale wijze, of via speciale - thans vaak nog experimentele - projecten⁵ de externe drempel hoog te houden in de hoop dat daardoor jongeren zich wel twee keer bedenken

voordat ze iets vernielen. Bovendien raken binnen de politie steeds meer mensen ervan overtuigd dat naast een repressieve aanpak, die zich vooral richt op het verhogen van de externe drempel, het ook nuttig is om aandacht te besteden aan een preventieve aanpak, die zich in sterkere mate richt op het verhogen van de interne drempel. Zo komt het tegenwoordig bijvoorbeeld steeds meer voor dat politiefunctionarissen op scholen lezingen of zelfs lessen geven over vandalisme met het doel daarmee de leerlingen duidelijk te maken dat vandalisme niet hoort (met andere woorden: het verhogen van de interne drempel). Overigens kan men zich bij dit soort activiteiten terzijde de vraag stellen of in zo'n geval de politie niet teveel werk op de schouders dreigt te nemen bij het weer overeind zetten van de andere dominostenen uit onze maatschappij. Thans is dat m.i. nog niet het geval, maar het is duidelijk dat hier ergens een grens getrokken moet worden tussen de verantwoordelijkheid van de politie en de verantwoordelijkheid van het onderwijzend personeel. Trekt men zo'n grens niet dan bestaat het gevaar dat de brigadier eindigt als lesboer. Ik ben het dan ook geheel eens met Van Dijk als hij in het Tijdschrift voor de Politie stelt dat

'de politie vanuit haar kennis over criminaliteit andere organisaties moet ondersteunen bij preventieve activiteiten. Men zou hier van een consultancy functie kunnen spreken. Als voorbeeld kan men verwijzen naar het Deense model van misdaadvoorkoming waar beleidsvorming en de coördinatie van werk op lokaal niveau berust bij zogenaamde 'preventieraden', waarin diverse maatschappelijke geledingen - waaronder natuurlijk ook politie - zijn vertegenwoordigd (...). Het is noodzakelijk dat ook andere organisaties verantwoordelijkheid voor preventie dragen. Zij moeten niet rustig afwachten wat het overijverige politiekorps aan preventie activiteiten uitdenkt, initieert en coördineert, maar dienen te beseffen dat ook zij initiatieven kunnen en moeten ontplooiën. We zouden dan kunnen spreken van 'brede' i.p.v. politieke misdaadvoorkoming.'

(Drs B. van Dijk in het Tijdschrift voor de politie, juni 1983, pag. 287/288).

Diverse gemeentelijke diensten proberen, als hoeders van al die makkelijk vernietbare spullen die ze op straat hebben staan, vooral de mogelijkheid dat iets vernield wordt te verminderen. Ze verstevigen hun objecten en gaan er soms zelfs al toe over om bepaalde objecten tenslotte maar helemaal van de straat weg te halen.

Uit deze drie voorbeelden blijkt duidelijk dat elke instelling op zijn eigen wijze probeert het vandalisme te verminderen door zich op één van de vier voorwaarden voor vandalisme uit figuur 3 te richten. Het jongerenwerk richt zich vooral op 'de jongeren op straat', de politie richt zich in eerste instantie op de 'drempels' en gemeentelijke diensten richten zich op de 'mogelijkheid'. Het mag echter spijtig genoemd worden dat de meeste instellingen op deze wijze

alleen op hun eigen eiland bezig zijn. Zelden is er sprake van een geïntegreerde aanpak waarbij men probeert om tegelijkertijd in één situatie, of in één gebied (bijvoorbeeld een buurt) meerdere strategieën toe te passen waarmee alle vier de voorwaarden voor vandalisme uit figuur 3 aangepakt worden. Als men inderdaad tegelijkertijd in een gebied de vier voorwaarden voor vandalisme zou proberen aan te pakken - waarbij men zich natuurlijk dient te baseren op degelijk onderzoek dat vooraf is uitgevoerd - zouden de vandalisme verminderende resultaten ongetwijfeld groter zijn dan thans vaak het geval is. Bij de totstandkoming van zo'n geïntegreerde totaal aanpak, zal de politie ongetwijfeld een initiërende rol moeten spelen... 'omdat het verminderen van de criminaliteit nu eenmaal gewoon ons vak is...' zoals iemand het eens uitdrukte. Daarnaast zal men als politieman of -vrouw ook bereid moeten zijn om over de schutting van het eigen vakterrein heen te kijken en te komen, om in samenwerking met anderen de vandalisme problematiek het hoofd te bieden.⁶ Daarbij zal echter de politie tevens de eigen grenzen en mogelijkheden duidelijk moeten aangeven om op die manier te laten zien dat de politie ook heel veel *niet* kan doen.⁷ Alleen op deze wijze kan de politie laten zien dat ook anderen bij de aanpak van de criminaliteit een verantwoordelijkheid hebben en zij concrete taken zullen moeten uitvoeren. Gebeurt dat niet dan dreigt het paard-en-wagen gevaar: Een politiepaard dat een steeds zwaarder wordende (kleine-) criminaliteitskar trekt, terwijl in een volgestampte aanhangwagen drommen mensen zitten te filosoferen over hoe lekker de samenwerking met de politie verloopt.

1 Zie hiervoor onder andere:

- Amsterdam 1981
- Amsterdam 1982
- Van Dijk en Van Soomeren 1981
- Van Dulleman en Hauber 1982
- Gladstone 1978
- Richards 1981

2 Vandalisme dat als motief woede/wraak heeft, vormt hierop een uitzondering. Dit 'type' vandalisme wordt heel vaak individueel ondernomen.

3 Zo is bijvoorbeeld het maken van een vergelijking tussen de hoeveelheid vandalisme in bepaalde buurten of steden nogal nietszeggend als men niet ook het aantal jongeren in die buurten of steden in zo'n vergelijking betreft.

4 Vanzelfsprekend zijn de via het jeugdwerk ontplooiende activiteiten niet alleen bedoeld om het vandalisme te verminderen. Vaak is het echter wel één van de sub-doelen.

5 Zie onder andere:

- Verheijen 1981
- Nuijten-Edelbroek 1982 en 1983
- Spickenheuer 1983

6 Voor de problemen die met betrekking tot een vandalisme project rond zo'n samenwerking kunnen ontstaan, verwijs ik naar Hope en Murphy 1983. Mogelijke oplossingen voor deze problemen zijn te vinden in Van Dijk 1983 (algemeen) en in Van Dijk, Van Soomeren en Walop (in voorbereiding), hoofdstuk 3, par. 2 (specifiek voor vandalisme).

7 Toegeven dat men iets niet kan, is zelden eenvoudig, omdat men er op het eerste gezicht veel status/prestige mee lijkt te verliezen. Vaak is het ook iemands vak-eer te na.

Toegeven dat je een bepaalde klus niet (meer) alleen kunt klaren, wordt nog moeilijker als er altijd gezegd is dat politie-werk een apart en specialistisch vakterrein is (waar dan ook dure - en met name technische - specialistische instrumenten en hulpmiddelen voor nodig zijn). Het is dan ook niet verwonderlijk dat men een politieman of -vrouw zelden zal horen zeggen dat hij/zij iets *niet* kan. De politie kan alles... en alle anderen hebben zich daardoor in een veilige en

confortabele positie kunnen terugtrekken: 'Dat moet de politie maar doen... die zijn er per slot van rekening verantwoordelijk voor... niet ik!' Kortom: de politie (het justitieel apparaat laat ik hier buiten beschouwing) heeft misschien al te gretig de zware verantwoordelijkheid op zich genomen (c.q. gekregen) voor het bijna in zijn eentje bestrijden van alle criminaliteit. Anderen voelen zich daardoor in dit opzicht letterlijk ontlast van deze verantwoordelijkheid. En nu blijkt dat het zo niet meer gaat... maar hoe schroef je zo'n proces terug zonder in je hemd te komen staan?

Het zal overigens de kritische lezer - die zelfs tot ver in deze noot heeft weten door te dringen - misschien duidelijk zijn dat via het voorgaande Illich in het politie Achterhuis binnengesmokkeld is.

Literatuurlijst

- Amsterdam 1981: Rapportage onderzoek jeugdvandalisme, deel 1: Inventarisatie nota; Dijk B. van, Soomeren P. van en Walop M.; Amsterdam 1981.
- Amsterdam 1982: Amsterdammertjes vernielen? Achtergronden van jeugdvandalisme (Rapportage onderzoek jeugdvandalisme, deel 4); Dijk B. van, Soomeren P. van en Walop M. (met: Assema A. van en IJendoorn M. van); Amsterdam 1982.
- Crime Prevention News, Issue 3/1983; Home Office.
- Dijk B. van en Soomeren P. van: Vandalisme Ideeën/onderzoek/preventie; Amsterdam 1981.
- N.b.: Het betreft hier de handelseditie.
- Voor politie-functionarissen is dit boek uitgebracht onder de titel: Vandalisme: iets weten over vandalisme en wat er tegen te doen. De tweede druk van dit laatste boek is qua inhoud identiek aan de genoemde handelseditie.
- Dijk B. van: Preventie; een zaak voor iedereen; In: Tijdschrift voor de politie, juni 1983, pag. 283-290.
- Dijk B. van, Soomeren P. van en Walop M.: Vandalism: A Dutch Perspective (in voorbereiding).
- Dijk J.J.M. van en Steinmetz C.H.D.: De WODC-slachtoffer-enquêtes 1974-1979; 's-Gravenhage 1979.
- Dulleman H. van en Hauber A.R.: Vernielde jongeren, wat bedoelen zij?; Rotterdam 1982.
- Gladstone F.J.: Vandalism amongst adolescent schoolboys; In: Clarke R.V.G.: Tackling Vandalism: Home Office Research Study no. 47; London 1978.
- Hauber A.R.: Vernielingen van jongeren in semi-publieke ruimten; In: Grenzen van de Jeugd; Nijmegen 1981.
- Hope T.J. en Murphy D.J.L.: Problems of implementing crime prevention: the experience of a demonstration project; In: The Howard Journal of Penology and Crime Prevention no. 1 1983.
- Hough M. en Mayhew P.: The British Crime Survey: first report; Home Office Research Study no. 76; London 1983.
- Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven: Het plaatje van de criminaliteit; 's-Gravenhage 1983.
- Nuijten-Edelbroek E.G.M.: Projectsurveillance en Voorkoming Misdrijven in Hoogeveen, een onderzoek naar de effecten op de criminaliteitsontwikkeling; 's-Gravenhage 1982.
- Nuijten-Edelbroek E.G.M.: Criminaliteitsbestrijding op langere termijn, de effecten van projectsurveillance en voorkoming misdrijven; 's-Gravenhage 1983.
- Parijs 1982: Papers presented on the International Colloquium on Vandalism; Paris Oct. 1982.
- Richards P.: Middle-class vandalism and age-status conflict; In: Social Problems, 26e jrg., nr. 4, april 1979.
- Spickenheuer J.L.P.: Voetsurveillance en preventievolichting in Amsterdam-Osborn, een onderzoek naar de effecten op de criminaliteitsontwikkeling; 's-Gravenhage 1983.
- Sturman A.: Measuring vandalism in a city suburb; In: Clarke R.V.G.: Tackling Vandalism; Home Office Research Study no. 47; London 1978.
- Verheijen F.C.A.: Gerichte aanpak vandalisme nuttig en effectief; In: Algemeen politiebld, 130e jrg., nr. 20, oktober 1981.
- Zutphen 1983: International Workshop on police strategies against vandalism; Zutphen April 1983.

BEVEILIGING

KENT VELE

MOGELIJKHEDEN

WIJ KENNEN ZE ALLEMAAL

ALARMCENTRALE

VOOR HET ONTVANGEN VAN STIL-ALARMMELDINGEN
- 24 UUR PER ETMAAL - TEN BEHOEVE VAN INBRAAK, BRAND,
OVERVAL, TECHNISCHE STORINGEN, STORINGSDIENST VOOR
DERDEN EN BOODSCHAPPENDIENSTEN.

MINISTERIEEL GOEDGEKEURD ONDER NR. P.A.C. 7

VOLLEDIGE ALARMOPVOLGING

UITRUKDIENSTEN EN SLEUTELHOUDERSCHAP EN HET TER
PLAATSE VOLLEDIG AFWERKEN VAN HET ALARM - 24 UUR PER ETMAAL.

BEVEILIGINGSADVIEZEN

HET OPSTELLEN VAN BEVEILIGINGSPANNEN VOOR ELK
DENKBAAR OBJECT, ZOWEL ZAKELIJK ALS PARTICULIER,
ALSMEDE LEVERING EN/OF VERHUUR VAN ALARMINSTALLATIES,
ZOWEL MECHANISCH ALS ELECTRONISCH.

BEVEILIGINGSORGANISATIE

DAG- EN NACHTSURVEILLANCE, BINNENBEWAKING VAN
BIJVOORBEELD MAGAZIJNEN. WINKELSURVEILLANCE, PERMANENTE
BEWAKING OP TERREINEN, IN FABRIEKEN, KANTOORCOMPLEXEN,
EN PORTIERSDIENSTEN. SURVEILLANCES EN BEWAKING
KUNNEN DAG EN NACHT, IN DE WEEKEINDEN EN/OF OP
WEEK-, ZON- EN FEESTDAGEN PLAATSVINDEN.

MINISTERIEEL GOEDGEKEURD ONDER NR. N.D. 37.

AL MEER DAN 30 JAAR ADVISEURS IN BEVEILIGING.

GRONINGSCHE
NACHTVEILIGHEIDSDIENST CV
TELEFOON 050-34 85 00

LEEWARDER
NACHTVEILIGHEIDSDIENST CV
TELEFOON 058-66 76 00

ALGEMEEN CORRESPONDENTIEADRES POSTBUS 160 9750 AD HAREN (GN)

- procesbewaking
- winkeldiefstalbeveiliging
- inbraakalarminstallaties
- brandmeldinstallaties
- bouwkundige voorzieningen
- rolluiken/rolhekken

vraag dokumentatie en advies

van den dool

beveiligingstechniek bv

bruningweg 11, arnhem
tel. 085-629317, telex 45699

Erkend door de Minister van Onderwijs en Wetenschappen
bij beschikking van 1975-02-06, kenmerk BVO/SFO-129.511

MINERVA, reeds zo'n 30 jaar gespecialiseerd op het gebied van beveiligings-opleidingen, biedt u een degelijke opleiding in de vorm van een schriftelijke cursus met mondelinge begeleiding.

BASIS- EN VAKDIPLOMA BEVEILIGING/BEWAKING

INLICHTINGEN: Weth. Köninglaan 1, 1412 GT NAARDEN
Telefoon 02159-45745

b.v. studiecentrum
minerva - i.t.s.

Die pet past iedereen.

Vandalisme: eerst weten wat er aan de hand is

Vernielingen en de kosten die met het herstel van de schade daarvan gepaard gaan scoren hoog in de media en ook in toenemende mate in de politiek. De schadebedragen na kraakrellen en sommige voetbalgevechten zijn hoog en halen alle kranten en het NOS-journaal.

De schade van deze incidenten is beperkt. Achteraf kan vrij snel en vrij exact worden vastgesteld wat er is vernield en wat het herstel zal gaan kosten.

Wie zijn ogen goed de kost geeft, zal, vooral in de grotere gemeenten, kunnen constateren dat vernielingen, brandstichtingen en bekladding niet slechts als uitvloeisel van rellen en voetbalwedstrijden voorkomen. Wat, hoeveel en waar vernield wordt en voor welk bedrag aan herstelkosten de belastingbetaler opdraait is niet bekend.

Allerlei schattingen doen wat dit laatste betreft de ronde. Er wordt gesproken over een schadebedrag van 1 miljard gulden per jaar voor zowel particuliere als publieke eigendommen. Anderen houden het op ongeveer 2 miljoen gulden per dag.

Welk precies bedrag er ook met schade als gevolg van vandalisme is gemoeid, vast staat dat het overgrote deel van de vernielingen publieke eigendommen betreft en uiteindelijk de belastingbetaler voor de schade opdraait. De oplettende passant zal constateren dat telefoongebouwen, openbaar groen, bussen, treinen, trams, scholen, lantaarnpalen, sportaccommodaties geliefde objecten zijn bij de vernielers. Maar ook hier geldt dat het bij eerste indrukken en schattingen blijft. Van Soomeren en Van Dijk constateren dat degene die meer exacte gegevens over vandalisme wil weten in een zwart gat valt.¹ En voordat er iets aan preventie en bestrijding van vandalisme kan worden gedaan, moeten we weten wat er aan de hand is.

Vanuit de gedachte dat de bestrijding van vandalisme pas effectief kan gebeuren wanneer er een redelijk betrouwbaar beeld omtrent de aantallen vernielingen, de frequentie, de lokatie, de vernielde objecten en herstelkosten bestaat, heeft de Centrale Commissie Misdaad Voorkoming (CCMV) de Ministers van justitie en binnenlandse zaken geadviseerd een onderzoek te laten instellen naar aard en omvang van de problematiek. De Minister van justitie heeft de Afdeling Sociaal-Geografisch en Bestuurskundig Onderzoek (SGBO) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) opdracht gegeven bij een representatief aantal gemeenten de frequentie, omvang en herstelkosten als gevolg van vandalisme

te inventariseren, voorzover deze vernielingen betrekking hebben op de gemeentelijke eigendommen.

De CCMV heeft de Ministers van justitie en binnenlandse zaken gesuggereerd dit onderzoek te laten verrichten in die gemeenten waarvan de burgemeester lid is van de Politiecommissie van de VNG. Het onderzoek is voortsnog beperkt tot gemeentelijke eigendommen, omdat het niet doenlijk is de totale omvang van het verschijnsel vandalisme te inventariseren, maar dat wanneer de vernielingen van gemeentelijke eigendommen worden geïnventariseerd, niettemin een aanzienlijk deel van de problematiek in beeld is gebracht en de totale schade aan gemeentelijke eigendommen kan worden geschat.

Het onderzoek

De opdracht van de Minister van justitie aan de afdeling SGBO heeft geleid tot een onderzoek dat een inventariserend karakter heeft. Geïnventariseerd

worden alle gevallen van vandalisme met betrekking tot gemeentelijke eigendommen, de wijk waar de vernieling plaats vindt en de herstelkosten. Op één gemeente na participeren alle gemeenten waarvan de burgemeester zitting heeft in de Politiecommissie van de VNG in het project.²

Het inventariseren gebeurt met een voor dit doel ontworpen registratieformulier. Op dit formulier zijn 63 mogelijke schade-objecten aangegeven. In het geval van vernieling wordt op het formulier aange-

Drs. D. Veldkamp

Afgestudeerd aan de sub-faculteit Westerse sociologie van de Rijksuniversiteit van Leiden, met als specialisatie methoden en technieken van sociologisch onderzoek.

Was achtereenvolgens werkzaam bij: het Ministerie van binnenlandse zaken (als literatuur-onderzoeker op het terrein van organisatie/ personeelsbeleid) en bij de gemeente Leiderdorp (welzijnsplanning en minderhedenbeleid). Trad in mei 1981 in dienst van de VNG (SGBO). Verrichtte onderzoek op het terrein van onderwijs, maatschappelijk werk, gezondheidszorg, sportbeleid, (gemeentelijke) kosten van welzijn en minderheden.

De auteur schrijft dit artikel op persoonlijke titel.

geven om welk object het gaat, in welke wijk de vernieling plaatsvond, het bedrag aan herstelkosten en het type vernieling. Bij dit laatste worden 3 typen onderscheiden nl. vernieling, brandstichting en bekladding. In de deelnemende gemeenten zijn door de colleges van burgemeester en wethouders coördinatoren aangewezen die tot taak hebben de registratie in hun gemeente te organiseren. Het registreren zelf gebeurt bij de daarvoor in aanmerking komende gemeentelijke diensten, afdelingen, directies en bedrijven. Zo veel mogelijk wordt per geval van vernieling een formulier ingevuld.

De registratie kan op twee momenten plaatsvinden. Wanneer de vernieling wordt gemeld (bijv. door opzichters, de beheerder van een gebouw, een hoofd van een school) òf wanneer administratief (bijv. uit opdracht- of werkbonnen) blijkt dat er herstelwerkzaamheden als gevolg van vernieling zijn uitgevoerd. Elke deelnemende gemeente maakt zelf de keuze met betrekking tot het moment van registratie. De ingevulde formulieren worden door de gemeentelijke coördinator verzameld en voor nadere verwerking aan de afdeling SGBO gezonden. De coördinator rappelleert zo nodig organisatie-onderdelen die met de registratie achterblijven. Hij is in de gemeente tevens de eerste aanspreekbare figuur wanneer zich ten aanzien van de registratie problemen voordoen. Voorts onderhoudt hij contact met het onderzoeksteam.

Het spreekt vanzelf dat in grote gemeenten meer organisatie-onderdelen bij de registratie betrokken zullen zijn dan in kleine gemeenten, waar in de regel de dienst gemeentewerken alle gemeentelijke eigendommen onderhoudt en meestal ook beheert. Voor alle deelnemende gemeenten betekent de registratie een extra beslag op de personele capaciteit. En, hoe meer er wordt vernield - dus moet worden geregistreerd - des te groter deze extra inspanning is. De duur van de registratieperiode is één jaar. Op 1 mei jl. is met de registratie begonnen.

Problemen bij het meten van vandalisme

Voorafgaand aan de start van de registratie zijn met de verschillende coördinatoren bijeenkomsten gehouden waarbij de opzet en mogelijke problemen, die zich bij de registratie zouden kunnen voordoen, zijn besproken. Sommige coördinatoren hebben tijdens deze bijeenkomsten suggesties gedaan om de resultaten van registratie op diverse beleidsterreinen toepasbaar te maken. Voor het preventie- en bestrijdingsbeleid is registratie een noodzakelijk signaleringsinstrument, maar registreren op zich is uiteraard geen beleid.

Tijdens de bijeenkomsten bleek dat met name de vraag wat een geval van vandalisme is - welke schade moet worden toegeschreven aan vandalisme - een probleem zou kunnen vormen. In het onderzoek wordt vandalisme omschreven als

'het opzettelijk en zonder dat dit materieel voordeel oplevert vernielen van objecten'.

Het is duidelijk dat niet in alle gevallen kan worden vastgesteld of de schade is veroorzaakt door vandalen, of er opzet in het spel was en of de vernieling geen materieel voordeel opleverde (bijv. het vernielen van ruiten om te kunnen stelen), omdat de schades meestal pas achteraf worden geconstateerd. De dader(s) van de vernieling zijn meestal niet bekend. Vanwege deze reden is in de omschrijving ook geen clausule over de daders van vernielingen opgenomen, zoals in andere definities gebruikelijk is. Deze definities beperken vandalisme tot vernielgedrag van jongeren in de leeftijd van 10 tot 20 jaar. Verder kan men zich afvragen waarom opzettelijke vernielingen, aangericht door personen ouder dan 20 jaar, niet als vandalisme zouden worden aangerekend.

Een ander probleem vormt de registratie van meer dan één vernieling aan hetzelfde object (bijv. het ingooien van een aantal ruiten van een school), of de registratie van de schade aan meerdere objecten die tijdens één onderhoudsbeurt wordt hersteld (bijv. parkeermeters).

Met betrekking tot deze en andere problemen zijn met de coördinatoren afspraken gemaakt die een zo uniform mogelijke wijze van registratie in de deelnemende gemeenten moeten garanderen. Wat betreft de vraag hoe wordt vastgesteld of een schade is te wijten aan vandalisme is besloten deze beslissing binnen de grenzen van de hiervoor genoemde omschrijving over te laten aan beheerders, opzichters, onderhoudsmonteurs, etc. Er wordt vertrouwd op de deskundigheid van deze personen en tijdens de bijeenkomsten met coördinatoren - waaronder diverse directeuren gemeentewerken - is gebleken dat deze deskundigheid niet moet worden onderschat. Niettemin is er wat dit aspect betreft een validiteitsprobleem. Onderhoudsmonteurs kunnen vergeten een bepaalde schade te registreren, er geen zin in hebben of de schade niet aanmerken als veroorzaakt door vandalisme.

Het belang van een zoveel mogelijk gestandaardiseerde registratie is evident. Zonder standaardisatie immers zouden de resultaten geen enkele betekenis hebben, omdat in elke deelnemende gemeente dan iets anders zou worden gemeten. De standaardisatie heeft overigens niet alleen betrekking op welke schade aan vandalisme wordt toegeschreven, maar ook op de registratieprocedure zelf. Er zijn, zoals gezegd, slechts twee momenten waarop een schade als een geval van vandalisme wordt geregistreerd, het moment van melding van de schade of het moment van herstel. Bij dit laatste doet zich nog een meetprobleem voor. Er zullen gevallen van vandalisme zijn, waarbij de schade aan de gemeentelijke eigendommen niet meer wordt hersteld, bijv. bekladdingen. Wordt er niet hersteld, dan wordt er ook niet geregistreerd. Hetzelfde is het geval

De daders van de vernieling zijn meestal niet bekend.

wanneer de beheerder van een object zelf de schade herstelt, of door een ander dan een gemeentelijke instantie laat herstellen en de kosten daarom niet doorberekent aan de gemeente.

Om aan deze meetproblemen het hoofd te bieden wordt bij de deelnemende gemeenten kwalitatieve informatie verzameld die bij moet dragen tot een zo juist mogelijke interpretatie van de eindresultaten. De coördinatoren worden tijdens de duur van het project geïnformeerd over ontwikkelingen in andere dan hun eigen gemeente, die voor alle deelnemers van belang zijn.

Niettemin lijkt een sluitende registratie van alle gevallen van vandalisme een utopie. Het effect van interpretatieproblemen is niet geheel uit te bannen. Hetzelfde geldt voor de effecten van het herstelbeleid van de gemeente en daarbij zal de waarneming hiaten blijven vertonen. Toch zal dit onderzoek ongetwijfeld bijdragen tot meer inzicht in aard en omvang van vandalisme in de deelnemende gemeenten en zal het een indicatie kunnen geven over de situatie voor alle gemeenten samen. Daarbij kan een gestandaardiseerde registratieprocedure ontstaan die, eventueel na bijstelling aan de hand van de opgedane ervaringen, in alle gemeenten toepasbaar is.

Na afloop van de registratie zullen de ontvangen gegevens worden verwerkt en ontvangt de opdrachtgever de eindrapportage.

De deelnemende gemeenten zullen, als men daar prijs op stelt, een rapport ontvangen dat op de eigen gemeente betrekking heeft. Deze eindrapportages zullen niet voor augustus 1984 beschikbaar zijn.

1 Van Dijk, B. en P. van Soomeren, Vandalisme, iets weten over vandalisme en wat er tegen te doen. Uitgave samengesteld in opdracht van het Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven, 's-Gravenhage, 1982.

2 In 4 gemeenten werden voor de start van het project vernielingen, de herstelkosten etc. al geregistreerd. Deze gemeenten stellen ten behoeve van de eindrapportage de resultaten van hun registratieprocedure beschikbaar. Deze registratieprocedures zijn vrijwel identiek aan die welke in het SGB0-onderzoek worden gehanteerd.

t-shirts,
sweaters, insignes,
emblem, vaantjes,
speldjes....in uw eigen
kleuren, naar uw eigen ontwerp?

Gottschalk helpt u graag op weg

met méér dan 50 jaar ervaring!
Vraag de gratis folder en prijslijst.

GOTTSCHALK

Oosterpark 22 Amsterdam 020-941688

MULLER

**Security 83
Jaarbeurs
Bernhardthal
UTRECHT
10-14 oktober
Stand 5090**

Gaarne tonen wij U ons uitgebreide programma Politie Uitrusting.

Technisch bureau H.A. MULLER
Utrechtseweg 104, Arnhem/Holland
Postbus 219, Telefoon 085-433752

Beveiligingsjaarboek 1983

onder redactie van

drs. H. J. Heijboer, drs. R. J. Vader en dr. E. C. Wessels

De steeds maar groeiende criminaliteit leidt tot een toenemende vraag naar beveiliging. Beveiliging door de overheid (politie en justitie) en beveiliging door particuliere bedrijven en diensten. Ook de behoefte aan informatie over beveiliging neemt steeds toe. Die informatie is nodig voor hen die zich beroepshalve bezighouden met het verstrekken van beveiligingsadviezen. En natuurlijk ook voor diegenen die hun eigendom tegen criminele bedreiging willen beschermen.

Het **Beveiligingsjaarboek** – jaarlijks bijgewerkt – geeft die broodnodige informatie. Het wil de (potentiële) gebruiker van beveiliging een volledig en overzichtelijk totaalbeeld van de beveiligingsmarkt (zowel apparatuur als diensten) geven, zodat deze op basis van objectieve criteria een keuze uit het overweldigende aanbod kan maken.

Het Beveiligingsjaarboek bestaat uit twee gedeelten:

- 1 redactioneel gedeelte**, met actuele bijdragen over criminaliteit en beveiliging.
- 2 tabellarisch gedeelte**, met namen, adressen en telefoonnummers van allerlei (bonafide) organisaties, instellingen en bedrijven die zich op het gebied van de beveiliging en de voorkoming van misdrijven bewegen (politie, beveiligingsorganisaties, beveiligingsbedrijven, slotenspecialisten, instellingen, organisaties (met ledenlijsten), films, opleidingsinstituten enz.).

Het voordeligst bent u uit met een abonnement op het Beveiligingsjaarboek. U ontvangt dan jaarlijks een volledig bijgewerkte editie automatisch thuis, met f 4,- korting.

Losse edities kosten f 40,-.

Genoemde prijzen zijn incl. BTW, excl. verzendkosten.

NOORDUIJN BV / ARNHEM

FISCALE EN JURIDISCHE UITGAVEN

Ook verkrijgbaar via de boekhandel
Prijswijzigingen voorbehouden

6801 MK Arnhem. Postbus 1148
Telefoon 085 - 45 47 62

Het Beveiligingsjaarboek ook op de Security beurs!

Bernhardhal

Stand 1159

Hoogste punt Nieuwbouw Politieburo Leidschendam 8 september 1983

Vrijwel traditionele bouw voor een systeembouwprijs door toepassing van de S.E.T.-bouwmethode.

Aannemingsbedrijf N. Tetteroo en Zn. B.V.

Veurse Achterweg 6
2264 SG LEIDSCHENDAM
Telefoon 070-209212

- nagenoeg onderhoudsvrij
- vrijwel traditioneel
- gemetselde buitenwanden
- betonvloeren
- goede isolatie
- snelle bouwtijd
- gemetselde binnenmuren
- lage bouwkosten

BRANDALARMERING NOODVERLICHTING INBRAAKDETECTIE

LID NVOB

ELECTRONISCHE BEVEILIGING IS MEER DAN MATERIAALLEVERANTIE

- projectering
- begeleiding
- inbedrijfstelling
- onderhoud
- 24 uren service

zitten, naast grotendeels zelf volgens Nederlandse voorschriften vervaardigde apparatuur, in ons dienstenpakket. Daarom... in alle opzichten veilig met:

Brinkman & Germeraad

VELP - ROTTERDAM - ENSCHEDE - AMSTERDAM
UTRECHT - ASSEN
Postbus 27 6880 AA Velp Telefoon 085-652911

Baldadigheid - straatschenderij - vandalisme

Is er kruid tegen gewassen?

Drs. H.J. Heijboer

Vandalisme is een vrij nieuw verschijnsel in Nederland, nog geen tien jaren oud. Beschadigingen van particuliere en openbare eigendommen hebben er in het verleden natuurlijk altijd plaatsgevonden, dat is niets nieuws, maar dat werd vroeger Baldadigheid genoemd en in ons Wetboek van Strafrecht prijkt het vooraan in de titel Overtredingen: artikel 424 noemt dat 'Straatschenderij': het plegen van enige baldadigheid tegen personen of goederen op of aan de openbare weg of publieke plaats waardoor gevaar of nadeel KAN ontstaan. En recidive wordt in zo'n geval extra bestraft: drie dagen hechtenis kan dat kosten.

Er is zelfs enige jurisprudentie, maar de laatste die Cremers vermeldt is uit 1957, hetgeen erop wijst dat er nog maar weinig zaken zijn die het tot een gerechtelijke afdoening brengen. Dat moet in het verleden anders zijn geweest en men kan zich afvragen of dat komt doordat het aantal gevallen van geconstateerde baldadigheid veel groter was dan thans of doordat men het feit zag als een ernstiger verstoring van de rechtsorde dan tegenwoordig. En als dat laatste het geval is zou dat kunnen zijn omdat het aantal wanbedrijven dat een ernstiger karakter had, in die tijd veel kleiner was! De politie had meer oog voor Straatschenderijzaken omdat zwaardere delicten minder voorkwamen.

Godfried Bomans: 'Een Nationaal Schandaal'
Een goede vijf en twintig jaar geleden kon een

populair auteur als Godfried Bomans zich nog behoorlijk opwinden over de baldadigheid van de Hollandse jeugd en hij stond daarin waarlijk niet alleen: in Elsevier's Weekblad ging hij fèl tekeer tegen dit 'Nationale Schandaal', zoals hij dat noemde en hij wees erop dat de beschadigingen die aan openbare eigendommen in ons land werden toegebracht, ongunstig afstaken tegenover het buitenland waar de jeugd meer respect toonde voor het gemeenschappelijke bezit.

Ook uit de verhalen van een nog verder verleden valt op te maken dat ons land in dat opzicht niet zo'n beste naam had: reisbeschrijvingen van toeristen uit vorige eeuwen die ons land bezochten beklagden zich over de overlast die zij herhaaldelijk moesten ondervinden van jeugdige personen die hun maar 'Gek' vonden - een woordje dat in onze taal een zeer merkwaardige gevoelswaarde heeft dat in andere landen in die betekenis niet bekend is. En wereldberoemd is de kwalificatie die Voltaire na een bezoek aan ons land daarvan gegeven heeft: 'Canaux, canards, canaille'.

Baldadigheden en Straatschenderijen doen zich ook heden ten dage nog in onverminderde mate voor - en men mag veilig aannemen in nog wel groter mate dan voorheen, maar er is iets bijgekomen en daarvoor gebruiken wij het woord Vandalisme, een begrip dat een kwart eeuw geleden hier te lande nog niet bekend was en waaronder wij verstaan de moedwillige beschadigingen die van ernstiger aard zijn dan de ouderwetse baldadigheden waarbij de wil, de opzet niet direct gericht was op moedwillige vernieling. En het is dat toenemende vandalisme dat ons met zorg vervult.

'Kleine' Criminaliteit?

Het begrip 'Kleine Criminaliteit' is óók een vondst van de laatste jaren: die onderscheiding met 'Grote criminaliteit' is ingevoerd omdat de laatstgenoemde vormen van misdadigheid in toenemende mate het werk van de rechediensten belasten; omdat er prioriteiten gesteld moeten worden en men naar wegen zoekt om de criminaliteitsbestrijding te rationaliseren: de repressie van de Kleine criminaliteit zou moeten gaan behoren tot het takenpakket van de surveillancedienst. Maar is deze 'kleine criminaliteit', waaronder ook het vandalisme begrepen wordt, wel zo gering als de naam suggereert?

Vandalisme: jaarlijks 700 miljoen.

Dàt is immers zeer de vraag: qua omvang en qua schade, maar ook voor wat betreft de ergernis, overlast, nadeel en onrust die dit kwaad veroorzaken ziet het er wel anders uit.

Enkele jaren geleden vroeg het bekende Tweede-Kamer-lid voor de P.v.d.A., Hein Roethof, de aandacht van de Minister voor de bestrijding van dit euvel. Hij schatte op goede gronden dat de schade door Vandalisme ons land dagelijks op 2 miljoen gulden kwam te staan - en dat is ruim 700 miljoen per jaar.

En men mag veilig aannemen dat dat bedrag jaarlijks met 15 à 20% toeneemt: de bij de politie bekend geworden criminaliteit stijgt jaarlijks met 10% en in de sector Vernieling is de groei belangrijk sterker. Dat zou betekenen - Roethof's schatting dateert van 1980 - dat wij met dat cijfer nu al dicht tegen het miljard gulden aanzitten of misschien wel dat bedrag gepasseerd hebben. En wanneer wij dat in arbeidsplaatsen uitdrukken (een gegeven dat in deze tijd van werkloosheid de mensen aanspreekt) en een Arbeidsplaats op 50.000 gulden becijferen, dan betekent dat dat men voor de waarde die er door Vandalisme zinloos wordt vernield en verloren gaat, zo'n 20.000 mensen te werk zou kunnen stellen. En dat is toch wel iets om over na te denken!

Anderhalf miljoen gevallen van Vandalisme per jaar!

In Leeuwarden becijferde men in 1953 de totale schade die toendertijd door baldadigheid aan openbare en particuliere eigendommen werd toegebracht op 20.000 gulden. Dat zou in de huidige geldswaarde zo'n 200. à 300.000 gulden zijn. In werkelijkheid is de gezamenlijke schade die het vandalisme teweegbrengt echter veel groter: in Rotterdam bijvoorbeeld was de schade die enkele jaren geleden alleen al aan schoolgebouwen werd toegebracht vijf miljoen gulden; in Amsterdam 6,5 miljoen.

Maar ook de aantallen gepleegde vernielingen en beschadigingen liegen er niet om: bij de Slachtofferenquête die het CBS in 1980 onder een representatieve steekproef van 16.000 personen in ons land instelde, bleek dat slechts in 20% van de gevallen degenen, die ondervraagd waren en mededeelden een of meermalen het slachtoffer van vernieling of beschadiging te zijn geweest, daarvan aangifte had gedaan bij de politie en dat de voornaamste reden waarom men aangifte achterwege had gelaten bleek te zijn dat men vond dat de politie er toch niets aan kon doen. Het werkelijke aantal gevallen van Vandalisme dat er in ons land gepleegd wordt, werd door het CBS op grond van de uitkomsten van deze slachtofferenquête gesteld op ruim anderhalf miljoen!

Ook in de recentelijk verschenen statistiek Jeugdcriminaliteit van het CBS over het jaar 1980 blijkt hoezeer dit kwaad voortwoekert. Het aantal kinderen en jeugdige personen dat in dat jaar door Justitie aan vernieling en beschadiging werd schuldig bevonden en al of niet deswege om uiteenlopende redenen werd vervolgd is sedert 1976 verdubbeld; het bedroeg ruim 16 per 10.000. En dat zijn dan de opgespoorde daders van deze wan-gedragingen waarvan de politie het nodig vond, ze te verbaliseren.

De Hel van de Maatschappij van Overvloed

Het mag derhalve niet als een overbodige luxe gezien worden indien er van de politiediensten wat meer aandacht voor dit euvel gevraagd wordt.

Men heeft, vooral sedert de tweede helft van de jaren zestig, deze vorm van 'kleine criminaliteit' afgedaan met de verklaring dat baldadigheden, vernielingen, vandalisme beschouwd moesten worden als uitingen van ongenoegen van onze jeugd tegen de consumptiemaatschappij; dat het een vorm van protest was tegen de 'Hel van de Maatschappij van Overvloed'. Dat was een redenering die in die tijd, toen het Marxistische verklaringsmodel voor alle sociologische verschijnselen populair was, algemeen aanvaard werd: iedereen die 'bij de tijd wilde zijn' las immers ook het Rode Boekje van Mao - weet U nog wel? En daarbij liet men het dan want ook veel ouderen vonden dat wel een gemakkelijke redenering: zij deden immers lustig mee aan onze 'wegwerp-maatschappij' waarin alles kòn en mogelijk moest zijn.

Uitingen van ongenoegen...

Maar de bomen groeien niet tot in de hemel door en vrij onverwacht en onzacht worden wij de laatste jaren geconfronteerd met het feit dat de koek opdraakt. Dat zet menigeen aan het denken en sommigen verwachten dat ook het maar lukraak kapotslaan van anderman's zaken een eind zal nemen. Doch zo eenvoudig is dat helaas niet...

Want Vandalisme, zinloos vernielen, is een daad van destructiviteit, een bepaalde vorm van agressiviteit die eigen is aan de mens en die, behalve dat zij een verslavende werking heeft, - er wordt immers lust beleefd aan zoiets: het geeft de vernielers een gevoel van macht over de dingen en wel een gemakkelijk en goedkoop te verkrijgen gevoel van macht - naast verslavend werkt deze vorm van agressiviteit ook in hoge mate besmettelijk, of beter aanstekelijk.

Vooral in groepsverband

Dat is de reden waarom vandalisme zoveel in groepsverband wordt gepleegd en ook waarom het aangiftepercentage zo laag is: veel slachtoffers, maar ook getuigen, zullen zich wel wachten om vernielers erop te wijzen dat zij iets verkeerd doen. Want de agressiviteit tegen zaken kan licht uitlopen op agressiviteit tegen personen - en helaas is de werkelijkheid daar om dit te bevestigen. Het is dat aspect van deze vorm van 'kleine criminaliteit', dat in toenemende mate de mensen verontrust.

Het zal niet gemakkelijk zijn, dit kwaad te keren. Maar het is wel heel erg hard nodig.

Zoals ook bij andere dingen is Jong geleerd, Oud

gedaan. Kinderen die eraan gewend zijn geraakt, onachtzaam om te springen met de zaken van anderen, die geproefd hebben van de 'verboden vrucht', in casu van de macht die zij ervaren bij het kapotmaken van iets dat niet van hen is, lopen een goede kans daarmee door te gaan. En dan is de

Vooral in groepsverband...

verleiding daar om ook nog 'spannender' dingen mee te maken: het binnendringen in een auto, in een schoolgebouw als de toegang daartoe is stuk-gemaakt, straks in een woning - en de weg naar een inbrekerscarrière ligt open. Met recht mag men daarom stellen dat het tegengaan van vandalisme aan de wieg staat van de misdaadpreventie.

Of dat enkel door educatieve maatregelen bereikt kan worden, is zeer de vraag. Die maatregelen zijn erg hard nodig, maar zoals bij elke aanpak van een dergelijk euvel zal ook aan de andere E's: Engineering en Enforcement aandacht moeten worden geschonken. Dat zo iets effect zal hebben wordt natuurlijk door niemand betwijfeld maar het is goed dat zo iets nog eens bevestigd wordt door een recent WODC-onderzoek 'Voetsurveillance en Preventievoorzichting in Amsterdam-Osdorp'.

Het Project Amsterdam-Osdorp

Daarbij is gedurende zes maanden in 1980 in de Amsterdamse wijk Osdorp door een team van 8 agenten met een brigadier vanuit een eigen vestiging in de wijk geregelde voetsurveillance ingevoerd en werd het publiek gericht geactiveerd om maatregelen te nemen en gedragswijzen te vertonen die misdadigheid zouden kunnen voorkomen. Het gunstige gevolg is geweest, niet enkel dat de relatie Politie-Publiek verbeterde, dat onveiligheids-gevoelens verminderden, de aangiftebereidheid sterk

toenam en ook de meldingsbereidheid groter werd, maar óók dat de 'kleine criminaliteit' in deze wijk zich stabiliseerde; dat ook het vandalisme in deze buurt een halt werd toegeroepen - terwijl het elders in het land sterk toeneemt.

Het is dus wel degelijk mogelijk, dit kwaad met succes te bestrijden, maar het vergt een doelgerichte - en misschien gedurfde - aanpak, die van plaats tot plaats zal verschillen en van tijd tot tijd moet worden bijgesteld. Een panacee hiervoor zal wel nooit bedacht kunnen worden - maar er is wel degelijk kruid tegen gewassen.

Juridische, fiscale en sociale studieboeken, naslagwerken en vaktijdschriften

Uitgeverij Kluwer bv
7400 GA Deventer, postbus 23
Telefoon 05700-91911

EXTRA ZWAAR

**STAND 2010
BERNHARDHAL**

ANKERSLOT: synoniem voor veiligheid
en betrouwbaar hang- en sluitwerk

dubbele zekerheid **ANKER-3800**

beproefde stifttechniek

+

progressief magneetsysteem
in één profielcilinder!

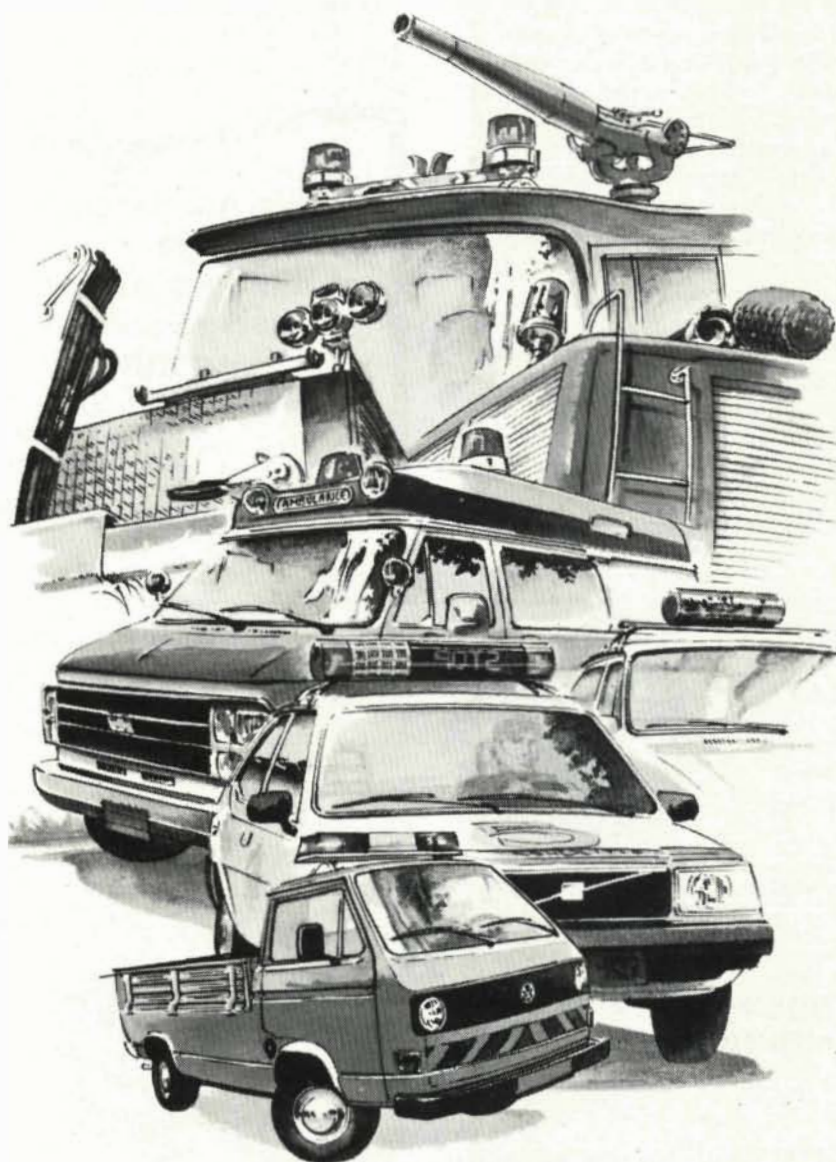
ankerslot

Postbus 521 7550 AM HENGEL O.V.
Binnenhavenstraat 59 Telefoon 074-910161
Telex 44693

Federal Signal,

optimale signalering voor alle dienstverleners.

Standnummer 3221

taxameter centrale bv

v.d. Madeweg 9 Postbus 4143 1009 AC Amsterdam
tel.: 020-92 42 22. Afd. Industrie.

Federal Signal Corporation

Neem de goede beslissing met Autoleasing en wagenparkbeheer

De hoofdonderwerpen in het boek zijn:

- een kwalitatieve beoordeling
- financiële aspecten, kosten en calculaties
- de praktijk
- juridische aspecten
- fiscale aspecten van het zakelijk autogebruik
- sociale aspecten en personeel-aangelegenheden

*Een boek voor het management
Een boek voor de directe uitvoering*

Het boek 'Autoleasing en wagenparkbeheer, vormen van externe dienstverlening' van mr. A.W.A. Joosen kunt u bestellen voor f 59,50 (excl. verzendkosten) bij:
H.E. Stenfert Kroese b.v.
Postbus 33,
2300 AA Leiden
Tel.: 071-149844

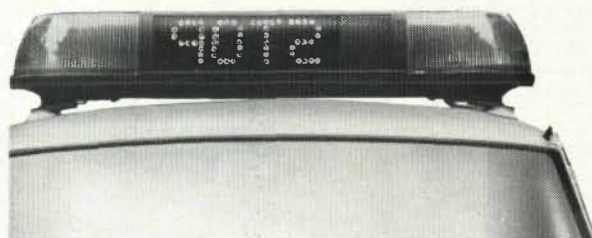
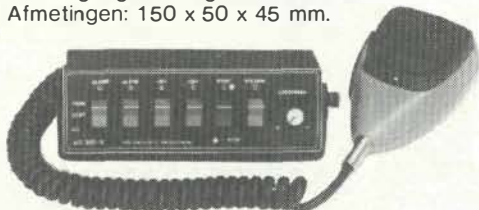
Prijswijzigingen voorbehouden.
Ook verkrijgbaar in de boekhandel.

Bij iedere politie-auto hoort Whelen apparatuur

Whelen amplifier WS 350 Remote

Goedgekeurd door en leverbaar via de P.V.D. De standaard uitvoering wordt geleverd met afstandsbediening en noise cancelling microfoon en is voorzien van 6 keuzeschakelaars. Het uitgangsvermogen is 100/200 Watt. Afmetingen: 150 x 50 x 45 mm.

Whelen dak-unit model 8002 speciaal

Unieke licht/geluidskombinatie met geïntegreerde STOP-POLITIE-VOLGEN alternierende teksten in spiegel- en/of reëlschrift, alsmede ingebouwde 100 Watt speaker voor 2-toon. Door zeer geringe luchtweerstand hogere snelheden mogelijk en minder brandstofverbruik.

IMPORTEUR VOOR EUROPA

holland nautic

HOLLAND NAUTIC APELDOORN B.V. - SPOORSTRAAT 1
7311 PE APELDOORN - TELEFOON 055-218136* - TELEX 49417

Wilt u meer uitgebreide informatie over de Whelen producten? Vraag dan de complete catalogus aan.

VOORDELIGE LENINGEN VOOR AMBTENAREN

Bovo b.v. is gespecialiseerd in leningen en tweede hypotheke voor ambtenaren.

Uw aanvraag wordt te allen tijde nauwkeurig en discreet behandeld.

Persoonlijke leningen

in handen	24 x	36 x	48 x	60 x	96 x
3.500,—	169,—	121,—	97,—	83,—	—
7.500,—	360,—	256,—	202,—	172,—	129,—
10.000,—	478,—	338,—	268,—	227,—	169,—
15.000,—	713,—	504,—	399,—	337,—	248,—
20.000,—	948,—	669,—	530,—	446,—	327,—
25.000,—	1186,—	837,—	663,—	558,—	406,—
30.000,—	—	1004,—	795,—	670,—	485,—
35.000,—	—	1172,—	928,—	781,—	564,—

Doorlopend krediet

in handen	afl. p/mnd incl. rente	rente p/mnd	theor. loopt.	in handen	afl. p/mnd incl. rente	rente p/mnd	theor. loopt.
5.000,—	100,—	1,1%	73	18.000,—	360,—	1%	70
8.000,—	160,—	1%	70	20.000,—	400,—	1%	70
10.000,—	200,—	1%	70	25.000,—	500,—	1%	70
13.000,—	260,—	1%	70	30.000,—	600,—	0,9%	67
15.000,—	300,—	1%	70	35.000,—	700,—	0,9%	67

2e hypotheke

in handen	120 x	180 x	240 x	in handen	120 x	180 x	240 x
15.000,—	216,—	174,—	154,—	30.000,—	422,—	338,—	296,—
20.000,—	285,—	229,—	201,—	40.000,—	559,—	447,—	391,—
25.000,—	353,—	283,—	249,—	60.000,—	860,—	720,—	660,—

BOVO VOOR 'N GOED ADVIESEN 'N PASSENDE LENING

Voor alle leningen geldt:

- tussenliggende of hogere bedragen dan hier aangegeven zijn mogelijk.
- geen afsluitprovisie, *geén notaris- of taxatiekosten.*
- geen informatie werkgever.
- rente fiscaal aftrekbaar.
- kwijtschelding bij overlijden.

BOVO b.v. Particuliere voorschotbank

Emmastraat 7-7a, 8011AE Zwolle, tel. 038-213807

Kantooruren: 9.00-21.00 uur

Ze staan soms in de rij...

Uw dienst zit in een glazen huisje! Terwijl u uw best doet om de problemen, waarmee anderen worden gekonfronteerd zo goed en zo snel mogelijk weer op te lossen, lijkt het soms wel of ze in de rij staan om u te laten struikelen, of om hun fouten op uw rug af te wentelen!

Een goede **Multi-Channel recorder** is een perfecte 'verzekeringsspolis' tegen onterechte kritiek. Zeker wanneer deze recorder uw gehele communicatie continu bewaakt en met vermelding van exakte tijd ieder bericht woordelijk vastlegt. Van tien, twintig, of desnoods dertig gesprekken tegelijk. Bovendien is het een uitstekend middel om uw organisatie nog verder te stroomlijnen. Ieder opgenomen bericht is binnen enkele ogenblikken te lokaliseren.

MAGNASYNC is zo'n recorder, ontwikkeld voor en gekocht door talloze civiele en militaire instanties. Een bewezen betrouwbaar stuk techniek. Uiterst compleet: functies die u elders extra zou moeten betalen, zijn bij **Magnasync** standaard. Het is dan ook geen wonder, dat de gerenommeerde meldkamer-installateurs de **Magnasync** recorders zo warm aanbevelen.

Bel nu voor documentatie en/of demonstratie Bumifoon of uw meldkamer-installateur.

bumifoon

Koninginnegracht 78. 2514 AH 's-Gravenhage,
Tel. 070-633789 of 630558. Telex 36508.

Buro HALT in Rotterdam

Ontstaan en organisatie van buro HALT

*Mr. Th.A.M.M. Peer
Hoofdinspecteur van
politie te Rotterdam.
Sous-chef Jeugd- en
Zedenpolitie.*

Eind 1979 werd door de gemeente Rotterdam een aanzet gegeven om te komen tot een onderlinge afstemming van de gemeentelijke activiteiten die zich bezig hielden met de bestrijding van het vandalisme. De bestrijding van het vandalisme wordt vanuit de gemeente gezien als een onderdeel van het jongerenbeleid.

In de gemeenteraad te Rotterdam werd de motie Simons (wethouder Onderwijs, Jeugdzaken en Vormingswerk) aangenomen, waarin gesteld werd dat 5% van het bedrag, dat jaarlijks wordt uitgegeven om vernielingen aan openbare schoolgebouwen te herstellen, besteed diende te worden aan vandalisme-bestrijding. Dit kwam neer op zo'n f 250.000,-.¹ Vanuit de afdelingen O.J.V. werden een aantal 'geselecteerde' wijken benaderd om voorstellen te doen in verband met de aanpak van het vandalisme-probleem. Dit resulteerde in verschillende initiatieven en experimenten.

Zo gaat men er in de literatuur o.a. vanuit dat mooie esthetische verantwoorde en goed onderhoudenabri's of objecten in het algemeen minder gauw vernield worden dan oude, lelijke en slecht onderhoudenabri's.²

Die experimenten waren alleen op hypothesen gebaseerd. Daarnaast werd een stuurgroep vandalisme ingesteld. In 1980 kregen twee wetenschappers o.l.v. de Leidse criminoloog Hauber, de opdracht om tot de ontwikkeling van een vandalisme-project te komen.

Dit kreeg gestalte in enkele wijkexperimenten³, een onderzoek naar vandalisme⁴ en de aanzet tot de

opzet van buro HALT (Het Alternatief).

Onder verantwoordelijkheid van de gemeente Rotterdam, is buro HALT als experiment voorlopig voor één jaar, ontstaan als onderdeel van een breed opgezet vandalisme-project. Namens de gemeente Rotterdam (College van B. en W.) werden in eerste aanleg twee wethouders met dit project belast. Het buro HALT kent géén eigen juridische status, in de vorm van een stichting of besloten vennootschap bijv. De vaste kracht(en) staat(n) op de loonlijst van de afdeling O.J.V. van de gemeente Rotterdam.

Stagiaires ontvangen alleen een reiskosten vergoeding. Voor buro HALT werd een begeleidingscommissie in het leven geroepen bestaande uit vertegenwoordigers van Justitie, (het voorzitterschap berust bij de Officier van Justitie van Jeugdzaken), politie, Raad voor de Kinderbescherming, reclasering, advocatuur, Rotterdamse Electriche Tram-maatschappij, buro HALT en een tweetal ambtenaren van de gemeente secretarie. Deze commissie zorgt er voor dat de wethouder (inmiddels Jeugdzaken en Vormingswerk) op de hoogte blijft van de dagelijkse gang van zaken van buro HALT, daarnaast functioneert zij als adviesorgaan.

Voordat buro HALT daadwerkelijk van start ging in oktober 1981, werden er zo'n 70 instellingen/bedrijven in Rotterdam bezocht om hen op de hoogte te brengen van de doelstelling en de werkwijze.

Om te zorgen dat de jongeren van het bestaan van buro HALT afweten zijn er inmiddels ook contacten gelegd met scholen, club- buurthuizen, vormingscentra en worden er artikelen geschreven in wijkkranten.

Eveneens werden diverse uiteenzettingen gegeven aan de politie-afdelingen omtrent doel en werkwijze van buro HALT voor de doorverwijzers; de politie-ambtenaren. Inmiddels zijn er ook een aantal voorlichtingsfolders verschenen omtrent de stand van zaken bij buro HALT.⁵

Deze tekst laat aan duidelijkheid niets te wensen over. (Foto: Rotterdamsch Nieuwsblad).

Doelstelling:

De doelstelling van buro HALT kan als volgt geformuleerd worden.

- het leveren van een bijdrage bij het terugdringen van vandalistisch gedrag bij jongeren;
- contact te leggen met problematische jongeren in de leeftijd van 12 tot 18 jaar;
- het geven van een eigen aanzet tot het wegnemen van oorzaken die leiden tot vandalistisch gedrag onder jongeren;
- het in de preventieve sfeer vandalistisch gedrag onder jongeren trachten te voorkomen.

Onder vandalistisch gedrag wordt in dit kader blijkens een bestaande dienstorder van de gemeentepolitie Rotterdam gerekend: overtreding van de A.P.V. (zoals verstoring openbare orde, orde in trams, baldadigheid op of aan de openbare weg, kalken en vuurwerk afsteken; de metro-strafverordening (vuiligheid), orde en rust op de stations en in de treinen); de W.A.P. (vuiligheid, orde en rust in de autobus), Wetboek van Strafrecht (art. 141 - met geringe schade en/of letsel -; art. 300, art. 311 (alleen indien schade is aangericht en geen goederen zijn onvreemd b.v. schoolinsluipingen); art. 350 (baldadige vernielzucht).

Het bekladden of bespuiten van objecten, staat ook wel bekend als Graffiti.

De werkwijze van buro HALT

Om de eerdergenoemde doelstellingen te realiseren worden door buro HALT de volgende activiteiten ontplooid. Het organiseren van alternatieve activiteiten voor jongeren die door de politie zijn aangehouden voor vandalistisch gedrag, waardoor strafvervolgning mogelijk kan worden voorkomen. Bij first offenders wordt vaak volstaan met een waarschuwing die wel door de afdeling J. en Z.P. geregistreerd wordt.⁶

Voor door de politie of Justitie doorverwezen jongeren gelden een aantal punten.

De jongeren, in de leeftijd van 12 tot 18 jaar, die ten gevolge van vandalistisch gedrag in aanraking met de politie zijn gekomen en woonachtig zijn in één van de vier eerder genoemde wijken (zie 3), krijgen aan het politieburo een informatiefolder uitgereikt indien men iets voelt voor het verrichten van alternatieve bezigheden.

Voor vernielingen aan R.E.T.-eigendom (metro, trams, bussen,abri's) wordt echter vanuit de hele stad doorverwezen, omdat voor deze categorie jongeren al experimenten bestonden voordat buro HALT was opgestart. Deze experimenten zijn later door buro HALT overgenomen. Hierin staat vermeld

waar en op welke tijdstippen men medewerkers van buro HALT kan benaderen voor een gesprek. Daarnaast vult de politie-ambtenaar die te maken heeft gehad met jongeren, die zich schuldig hebben gemaakt aan vandalistisch gedrag een verwijsformulier voor buro HALT in.

Hierin wordt o.a. opgenomen of er een proces-verbaal is opgemaakt.

De verwijsformulieren worden zo snel mogelijk doorgestuurd naar het coördinatiepunt, de administratie van de J. en Z.P.

Zeker één keer per week komt buro HALT daar de verwijsformulieren ophalen.

Voorts dient de jongere zich binnen veertien dagen te melden bij één van de vier vestigingen van buro HALT.

Op de verschillende locaties en dagen wordt spreekuur gehouden 16.00-19.00 uur. Het centrale adres is altijd telefonisch bereikbaar, waarbij het tevens mogelijk is, bij afwezigheid een bericht in te spreken. Gebeurt dit niet, dan herinnert buro HALT betrokkene er nog eens aan.

Wordt hier ook geen reactie op ontvangen dan gaat het verwijsformulier terug naar de politie of Justitie in het geval betrokkene een proces-verbaal heeft gekregen. Ook de ouders worden dan door buro HALT ingelicht omtrent de gevolgen van het afwijzen c.q. niet reageren op de geboden mogelijkheid.

De R.E.T. meendeabrijs met onbreekbaar glas te hebben aangeschaft. Beproeving en resultaten lieten niet lang op zich wachten. (Foto: Sijthoff Pers).

Buro HALT regelt alternatieve 'bezigheden' voor jongeren. De term 'bezigheden' is gekozen omdat dit een minder beladen woord is. Alternatieve straf roept te zeer naar vergelding.

Mogelijke problemen door het gebruik van de woorden alternatieve werkzaamheden, werden op voorhand vermeden in verband met de bepalingen van de arbeidswet 1919. Het uitgangspunt voor deze alternatieve bezigheden is dat de door jongeren aangerichte schade hersteld en of vergoed moet worden.

Alternatieve bezigheden komen dus direct de benadeelden ten goede.

De commissie Slagter spreekt in dit verband over het verrichten van werkzaamheden welke 'maatschappelijk zinvol en pedagogisch gericht' zijn en indien mogelijk in verband staan met het strafbare gedrag of de benadeelde. Daarnaast acht de commissie eveneens het volgen van trainingen, cursussen of andersoortige activiteiten, gericht op het vergroten van de individuele sociale vaardigheid en weerbaarheid, mogelijk als alternatief voor strafvervolgning. Voor het opzetten van alternatieve bezigheden - waarin het uitgangspunt is dat er relatie moet bestaan met het gepleegde delict - zoekt buro HALT contact met scholen, de R.E.T., afdeling plantsoenen-dienst, afdeling Sport en Recreatie, dienst beheer gebouwen, de politie en verder tal van instellingen en particulieren, om te zien of het mogelijk is de schade te herstellen of op een andere wijze een vergelijkbare tegenprestatie te leveren voor het veroorzaakte nadeel.

Nadat deze inventarisatie door buro HALT is gepleegd, wordt dit aan de jongere - door buro HALT cliënten genoemd - medegedeeld. De jongere zal zelf kenbaar moeten maken in een nader gesprek, of hij wat voelt voor de aangegeven mogelijkheden van alternatieve bezigheden, daarnaast zal hij een eigen voorstel o.a. omtrent de duur, moeten doen. Indien de jongere positief staat tegenover het voorstel van buro HALT en dit enigermate overeenkomt met zijn ideeën neemt buro HALT contact op met de Officier van Justitie om te horen of hij akkoord gaat met het door buro HALT en jongere geformuleerde voorstel. De jongere wordt op basis van gelijke bij de activiteiten van buro HALT betrokken. Er wordt een vertrouwensrelatie geschapen.

Vervolgens wordt aan de ouders een toestemmingsbrief gestuurd die buro HALT met hun akkoord verklaring wenst terug te ontvangen. Hierna worden de alternatieve bezigheden zo snel mogelijk gestart. Voorts probeert buro HALT middels invulling van een voorgelegde vragenlijst er bij de jongeren achter te komen waarom men zich vandalistisch heeft gedragen. Vandalistisch gedrag kan beschouwd worden als een manier om bepaalde behoeften te bevredigen. Jongeren zullen vandalistisch gedrag gaan vertonen wanneer de kosten (pakkans van de politie en reacties van omstanders) verbonden aan vandalistisch gedrag laag zijn en de baten (bevredigen van meerdere behoeften) hoog zijn.⁷

Alternatieve bezigheden uitgevoerd door jongeren die zich schuldig hebben gemaakt aan vernielingen. (Foto: Sijthoff Pers).

Door het verrichten van alternatieve bezigheden waarvoor in de praktijk, in overleg met het Openbaar Ministerie globale richtlijnen zijn ontstaan - dient de schade gecompenseerd te worden en de strafrechtelijke kant van de zaak tot een einde te komen.

Buro HALT begeleidt de jongeren zelf bij het verrichten van alternatieve bezigheden of zorgt er voor dat de instelling zelf een begeleider aanwijst. In het laatste geval gaat buro HALT er wel een kijkje nemen.

Door invulling van het werkbriefje wordt buro HALT, door de externe begeleider, op de hoogte gebracht van de vervulling en de mate van tevredenheid van de werkzaamheden.

De kracht van buro HALT is gelegen in het feit dat de medewerker er zelf bij is en ook wel mee doet, a.h.w. participerende observatie pleegt.

Na afloop van de alternatieve bezigheden wordt door buro HALT op een eenvoudige wijze aan de Officier van Justitie gerapporteerd door middel van het verwijsformulier. Wanneer de alternatieve bezigheden naar behoren zijn verricht, seponereert de Officier van Justitie de zaak.

Indien de alternatieve bezigheden niet tot tevredenheid zijn gedaan dan verneemt de jongere dit van buro HALT, een copie van dit schrijven gaat naar Justitie.

De bovengrens van doorverwijzen naar buro HALT ligt na de tweede keer.

Bij een derde doorverwijzing stuurt buro HALT de zaak door naar de Officier van Justitie.

Om de politie-ambtenaar die de jongere naar buro HALT heeft verwezen op de hoogte te houden van de afloop van de zaak, heeft buro HALT besloten een copie van het verwijsformulier te maken en dit terug te sturen aan betrokkene.

Na ontvangst en lezing van dit copie dient de politie-ambtenaar het te vernietigen, in verband met de bescherming van de privacy-aspecten van de jongere.

Aan iedere afdeling van de Geüniformeerde Dienst is een adjudant/inspecteur als contactpersoon voor buro HALT aangewezen.

Behalve de politie kan ook de Officier van Justitie jongeren naar buro HALT doorverwijzen wanneer hij dit wenselijk acht. In deze gevallen stuurt de Officier van Justitie het verwijsformulier naar buro HALT. Sedert 1 maart 1983 is Rotterdam bovendien aangewezen als proefarrondissement in het kader van de alternatieve sancties voor jeugdigen (Cie. Slagter).

In enkele gevallen werd door advocaten van jongeren contact opgenomen met buro HALT om te bezien of er via buro HALT, in overleg met de Officier van Justitie, alternatieve activiteiten voor hun cliënten konden worden geregeld.

Ten behoeve van buro HALT is een (collectieve) aansprakelijkheidsverzekeringsovereenkomst gesloten. Tijdens het verrichten van de (strafrechtelijke) alternatieve bezigheden zijn de jongeren voor wettelijke aansprakelijkheid verzekerd.

Ook indien de jongere op civielrechtelijk terrein de gelaedeerde schadeloos wil stellen, zal buro HALT de jongere (aanvullend) verzekeren voor W.A.

In dit laatste geval doet buro HALT, namens de jongere, een voorstel aan de gelaedeerde, voor civielrechtelijke afdoening.

Een andere groep jongeren die met buro HALT in contact treden zijn degenen die spontaan binnenlopen b.v. na een voorlichtingsgesprek op een school. Zij komen dan nogal eens met problemen waarvan zij het gevoel hebben dat zij er bij bestaande instellingen en functionarissen niet meer terecht kunnen of omdat zij helemaal geen weet hebben van het feit wie zij moeten benaderen i.v.m. hun specifieke probleem.

In het laatste geval functioneert buro HALT als een wegwijzer. Er vindt géén registratie plaats van de categorie spontane binnenlopers.

De alternatieve bezigheden en de effecten hiervan

Niet in alle gevallen bleek het mogelijk te zijn aansluiting te zoeken, bij het gepleegde delict. Bedrijven en instellingen beschikken b.v. niet over de mogelijkheid om alternatieve bezigheden te laten verrichten.

Enige terughoudendheid met dit voor benadeelden vooralsnog onbekende fenomeen, het niet ter beschikking hebben van begeleiders, naast een gemis van speciale vaardigheden speelde wel eens een (hoofd)rol.

De alternatieve bezigheden die verricht werden, wijken niet zo veel af van het landelijke patroon.

Toch enkele voorbeelden.

Extra aandacht in Rotterdam kreeg toch wel het openbaar vervoer. In de remise werden regelmatig bussen en trams van graffiti ontdaan.

Op de bodem van een zwembad in Rotterdam-West wordt deze chaos aangetroffen. (Foto: Sijthoff Pers).

Zandbakken met schoon zand vullen nadat objecten vernield waren; een aantal contacten met buro HALT onderhouden; poppenkast maken; schoonmaken van de markt na afloop en een enkele keer moesten er politie-auto's opgeknapt worden. Soms houdt een jongere zelfs vakantiewerk over aan zijn alternatieve bezigheden.

Sedert de start van buro HALT tot juli 1983 werden 386 jongeren doorverwezen; 233 door de politie en 153 door de Officier van Justitie.

Onder deze groepen was een twintig-tal meisjes. Het grootste percentage betreft schoolgaande jongeren. Wat heeft het nu allemaal geholpen?

Effecten meten is geen gemakkelijke bezigheid. Geconstateerd kan worden dat van de 386 verwezen jongeren slechts 3 jongeren tweemaal bij buro HALT terecht kwamen.

1982 gaf voor de R.E.T. te Rotterdam een stilstand te zien in het schadebedrag. Vernielingen en glasschade aan openbare gebouwen daalden in 1982 met f 400.000,-. Schade toegebracht aan particulieren wordt door buro HALT niet geregistreerd. Het zijn daar vaak de leuke en spontane reacties, vooral bij het verrichten van schoonmaakwerkzaamheden, die de medewerkers van buro HALT weer een hart onder de riem steken.

Dat buro HALT op de goede weg is zal de toekomst zeer zeker uitwijzen.

Op 1 oktober 1982 werd het project voor een periode van twee jaar verlengd.

1 Daarnaast werden jaarlijks nog eens voor ca. 3 miljoen gulden vernielingen aangericht in het openbaar vervoer. Voor 1983 is voor buro HALT f 114.000,- begroot.

2 Drs. H. van Dulleman/Dr. A. H. Hauber. Vernielende jongeren, wat bedoelen zij? pag. 248: verslag van experimenten vandalisme in het openbaar vervoer.

Frappant te noemen is het grote verschil aan vernielingen van objecten en metrorijtuigen in gebruik bij de (nieuwe) oost/west verbinding en de noord/zuid route. De theorie is hier geheel in overeenstemming met de praktijk.

3 Door de gemeente werden voor het project de volgende wijkgroepen aangewezen:

Rubroek - Kralingen-West

Bospolder - Tussendijken

Tarwewijk - Bloemhof - Hillesluis en Groot-IJsselmonde.

Dit zijn vier wijkcombinaties, die relatief hoogscoren in de schade door vernielingen. Een kritische noot plaatst J. Andriessen in 'Frontaal' augustus 1982, nr. 10 omdat hij stelt dat de onderzoekers er niet aan ontkomen met bepaalde uitgangspunten ook standpunten over te nemen die ze op basis van het eigen onderzoek zelf niet voldoende kunnen verantwoorden. Vernielingen in het openbaar vervoer zijn nauwelijks per wijk te localiseren.

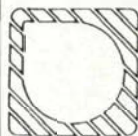
4 Uit dit onderzoek kwam o.a. naar voren dat gemiddeld 60% van de jongeren om een strengere straf vroeg.

5 Te bevragen via afdeling J. en Z.P. te Rotterdam.

6 Omtrent divers of alternatieve afhandeling zie o.a. Justitiële Verkenningen 5 1983 pag. 20. Mevr. prof. Rood-de Boer betreft hier ook het politiestop bij.

7 Zie A. van Hees, doctoraal scriptie, juni 1983. Vandalisme en buro HALT, pag. 44 e.v.

inbraakpreventie bv

onafhankelijke beveiligingsspecialisten
uitvoering van totale of deelbeveiligingen
betreffende woningen, bungalows, kantoren
magazijnen, winkels, apotheken, musea,
banken, ambassades, consulaten, etc.

wij leveren en installeren uit voorraad:

- alle merken veiligheidssloten en -grendels
- slagvaste, inbraak- en kogelwerende beglazing

in staal en aluminium:

- rolhekken, luiken en traliewerken
- pantserdeuren, kozijnen, puien
- balies volgens specificatie
- toegangskontrolere-systemen, personensluizen
- zich legitimerende monteurs
- auto's zonder reclame
- geregistreerd TBBS en NVB

inbraakpreventie bv

showroom: Lijnbaansgracht 296-297, Amsterdam

020-24 44 44*

Vandalisme en strafrechtelijke vervolging

Mr. M.A.A. van Capelle

In het spectrum van maatregelen dat ter oplossing van het probleem 'vandalisme' te nemen is, valt straf - van oudsher - niet weg te denken. Naarmate evenwel naar straf - en naar vandalisme - anders wordt gekeken, speelt straf een andere, minder prominente rol.

De auteur van deze bijdrage, als Officier van Justitie te Utrecht dagelijks met de toepassing van strafrecht bezig, geeft enige persoonlijke gedachten over de - soms wat ambivalente - verhouding tussen vandalisme en straf.

Bestuursinstrument

Hiervoor werd opgemerkt dat zich een andere kijk op het verschijnsel 'straf' aan het ontwikkelen is, zeker als dit in een directe relatie tot het optreden en de functie van het openbaar Ministerie wordt gezien. Stond tot het midden der zestiger jaren het toepassen van straf als overheidshandelen tamelijk geïsoleerd van andere door de overheid te nemen maatregelen, de laatste tijd zeker is het dogma gemeengoed geworden straf te zien als één der beschikbare bestuurlijke overheidsmaatregelen. Zo goed als bijvoorbeeld belastingmaatregelen of infrastructuurle voorzieningen er toe dienen de samenleving beter te kunnen (be-)sturen, kan de toepassing van het strafrecht als bestuurlijk worden geëtiketteerd.

De - ook meer algemeen onderschreven - gedachte daarenboven dat het opleggen van straf als ultimum remedium moet worden gezien, plaatst het strafrecht niet op de meest prominente plaats in het overheidsinstrumentarium. Een vertaling van bovenuiteengezette ontwikkeling kan aldus luiden dat het Openbaar Ministerie - vervolgingsmonopolist - zich niet de vraag stelt 'waarom niet vervolgen', maar

veeleer 'waarom wél het strafrecht toepassen'.

Deze opstelling vereist in de eerste plaats het opstellen van criteria op basis waarvan dan wél vervolgd gaat worden en in de tweede plaats behoort - vanuit het O.M. en middels een dialoog - een zo groot mogelijke afstemming plaats te vinden op de andere sectoren van de overheid. Een derde, minstens zo belangrijke consequentie van deze opstelling voor het O.M. is dat dit - immers alsdan gericht op de bestuurbaarheid en beheersbaarheid van de samenleving - veel meer dan zulks een aantal decennia geleden het geval was bij die samenleving te rade zal moeten gaan om die verschijnselen te onderkennen die een bedreiging voor deze bestuurbaarheid en beheersbaarheid vormen.

Belevingswereld

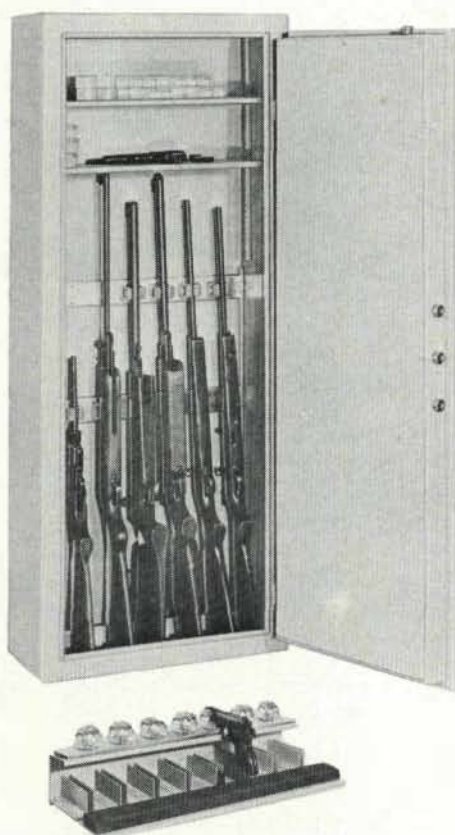
Zou het O.M. zich in zijn optreden geheel en al laten leiden door wat aan emoties of primair zich aandienende verlangens in de samenleving (andere sectoren van overheidsbemoedienis dan het O.M. daaronder begrepen) bestaat - een overigens uit zijn aard sterk wisselend beeld - dan zou zulks een onaanvaardbare vermindering van de aandacht voor de grondbeginselen van de rechtsstaat inhouden. Immers: hebben (recente) onderzoeken niet aangetoond dat het nu juist de kleine dingen zijn die het 'm doen en wel dusdanig dat de grote erdoor worden verdrongen?

Uit een - al wat ouder - Brits onderzoek kon blijken dat het publiek veel meer zich in zijn veiligheid bedreigd gevoelt door dagelijks terugkerende vernielingen en baldadigheden om de hoek - relatief gezien geen ernstige strafbare feiten - dan door levensdelicten.

Recent onderzoek onder de bewoners van een Haagse woonwijk - waar relatief veel brandstichting en tegen personen gerichte agressie voorkomt - maakte duidelijk dat vooral het parkeerprobleem (sic!) de bewoners dwars zit. Een recent onderzoek in de gemeente Soest naar gevoelens van (on-)veiligheid bij de bewoners wees uit dat met name het door honden vervuilen van trottoirs aldaar een 'aanslag' op het leefmilieu betekende. De kleine dingen die het 'm doen.

weil

WAPENKASTEN

KARABIJNKAŠT

Het standaard-interieur bestaat uit een in hoogte verstelbare houder met speciale karabijnklemmen, waardoor het opbergen van verschillende lengtes mogelijk is. De kolven rusten op een gummibeslag in de bodem. Ook de loophouders zijn met gummi bekleed.

In deze standaarduitvoering worden twee legborden bijgeleverd.

Een apart afsluitbaar binnenkastje kan gemonteerd worden geleverd. Hierdoor komt een legbord te vervallen. De kasten zijn in de kleur grijs RAL 7032 gespoten.

PISTOOLKAŠT

Uitvoering gelijk aan karabijnkast model 1. Het interieur is naar keuze in te richten met los te leveren opbergsets voor 7 pistolen en hun magazijnen tot een max. van 6 sets (42 pistolen). Ook kunnen binnenkastjes en/of legborden met deze sets gecombineerd worden.

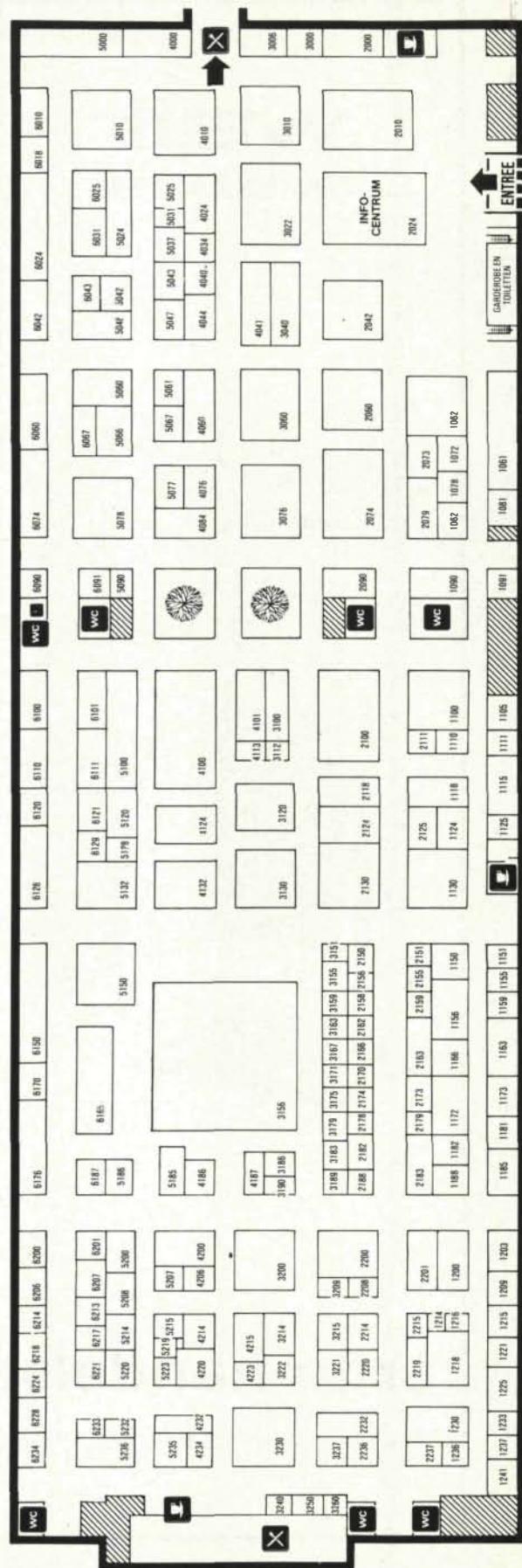
WAPENCOMBINATIEKAŠT

Simpel door het inbrengen van een opbergset voor 7 pistolen — met of zonder magazijnhouder — in de karabijnkast of een wapenhouder in de pistolenkast, is het mogelijk de specifieke wapenkast een dubbelfunctie te geven.

Alleen op aanvraag kunnen de wapenkasten voorzien worden van deze accessoires geheel gemonteerd bij levering. In ieder ander geval kunt u deze onderdelen los bestellen en zelf aanbrengen.

argo handelsonderneming bv

Marius Bauerstraat 399-401 - 1062 AP Amsterdam - Telefoon 020-177155

DEELNEMERS OP VOLGORDE VAN STANDNUMMER

487

Stand: Firmanaam:

1061 Radio-Holland
1062 Siemens
1072 Andriessen
1078 van Miltenburg
1081 Unisaf
1082 Vink
1090 GTN
1091 Klove
1100 Automated Security Benelux
1105 Israel Aircraft Ind
1110 CKP
1111 Adams
1115 Intercircle
1118 Hamilton
1124 Dräger
1125 Cikam
1130 Nira
1150 Aritech
1151 The Professionals
1155 Schryver
1156 Remmers
1159 Kluwer
1163 Alarmco
1166 Sonnenschein
1172 Dacia
1173 Picus
1181 Polaroid
1182 GGG
1185 Dubbelton
1188 Figroen
1200 Falco
1203 Early Bird
1209 Multisafe
1215 Kromer
1216 Elba
1218 E B C
1221 Klaasing
1225 Genelco
1230 KOS
1233 Kundisch
1236 Security Gazette
1237 Computing Devices Comp
1241 Lage
2000 Beuker
2010 Martens
2010 Ankerslot
2010 Pasglas
2024 Unie BLHP
2024 Unie van Elektrotechnische Ondernemers
2024 Beveiligingsorganisaties Ver van particuliere
2024 NVB
2024 TBBS
2024 Nederlands Sleutel en Slotenspecialisten Gilde

Stand: Firmanaam:

2024 AIHS
2024 VHS
2024 NVOB
2042 Van Dam
2060 Chubb Lips
2073 Jadrimex
2074 Lobeco
2079 Zettler
2090 Rial
2100 ISS Securisystem
2111 ACE
2118 Nedap
2124 ID Engineering
2125 Koning en Hartman
2130 Thiele
2150 Groot-Britannie
2150 Munford & White
2151 Visual Contact
2155 Volumatic
2156 Londen Chamber of Commerce & Industry
2158 Guardall
2159 Building Systems
2162 Audiotele
2163 Marconi Avionics
2166 Racal
2170 Graseby Dynamics
2173 IBT
2174 Tann
2178 Videmech
2179 Contitel
2182 Compton Webb
2183 Interlect
2188 First Security Group of Companies
2200 Protected Cars
2201 Akaha
2208 Alphonics
2214 Vema
2215 AL Techniek
2220 Hoefnagels
2232 Wildhout
2236 Akkerman & Co
2237 Henderson
3000 Stenman
3006 Graepel
3010 Heras
3022 Dom
3060 Varel
3076 Inham
3100 De Hamer
3112 Secom
3120 ID Systems Int
3130 Alglas
3151 Ibsenmain
3155 Radiovisor

Stand: Firmanaam:

3156 Seceurop
3156 Nederlandse Veiligheidsdienst
3156 Captor
3156 Nederlands Waardentransport
3156 Seceurteronics
3159 Dennard
3163 Todd
3167 Morane
3171 Electronic Alarms Limited
3175 Yale
3179 GMC
3183 CCS
3186 Adenstar
3189 Lasergage
3200 Bonset & Co
3209 Holland Safety
3214 Esser
3215 Kodak
3221 Taxameter
3222 Thole
3230 Rosengrens
3250 CES
3260 Elsafe
4000 Jung
4010 H+S
4024 Muysers
4034 Rabelfo
4040 Velco
4041 Nederlandsche Huistelefoon
Maatschappij
4044 Dujardin
4060 Staalglas
4076 Post en Eger
4084 Zeiss Ikon
4100 USA
4101 Vanandel
4113 Detection Systems Europe
4124 ID Systems Benelux
4132 Ireland
4132 Itec
4132 Peak
4132 Europlex
4132 AVA
4186 Sitec
4187 Van Ryn
4200 Finland
4200 Aspo
4200 Esmi
4200 Kaso
4200 Outokumpu
4200 Wartsila
4200 Klinkmann
4206 CR
4214 Torag
4215 GBC
4220 Monsanto

Stand: Firmanaam:

4223 Cableguard
4232 Blomberger
4234 Rimex
5000 Dorned
5010 v d Hoven & Zonen
5024 Boon
5025 Inbraakpreventie
5042 Schouten
5043 ATI
5047 Floor
5048 Hofland
5060 Nemei
5061 Burgman
5066 Hirschmann
5067 Delbo
5077 Schott
5078 Gom
5090 Muller
5100 Annokkee
5120 ArJan
5128 RFL
5132 PTT
5150 B&G
5185 Karmac,
5186 TAT
5200 Bumifoon Ratelli
5207 Mactron
5208 E 80
5214 Geamatic
5215 Team R
5219 Pulnix
5220 Zwartenkot & Van der Woude
5223 Dynamica
5232 Intraco
5235 Tegrama
6010 Klostermann + Epping
6024 TSG
6025 GET
6031 VDO
6042 Haagtechno
6060 Landis & Gyr
6067 Rilowyn
6074 Philips
6090 Bodamer
6100 INO
6101 Brinkman & Germeraad
6110 Nauta
6111 Securtronics
6120 Power Storage
6121 TIB
6126 Ruys
6129 GTC
6150 ITT
6165 Payens
6170 Hacquebord
6176 Bergh

Stand: Firmanaam:

6187 HG
6200 Autophon
6201 Holland Security
6206 Astoria
6207 Safety-Lux
6213 Samson
6214 Radio Active Systems
6217 Security World Int
6218 Hein
6221 Securitron
6224 Monfrooy
6228 Intex
6233 Storebest
6234 Indival

**veiligheid
en
bescherming
is
specialisten-
werk**

blicon

Blikseminslag, inbraak, brand
Denk niet te gauw dat het u niet zal
overkomen
Praat er eens over met een specialist
Blicon is er zo een. Gespecialiseerd
in aanleg en onderhoud van
bliksembeveiligingsinstallaties
Eveneens in mechanische en
elektronische beveiliging van
gebouwen,
woningen, etc
Verhuur van verplaatsbare
elektronische beveiligingsinstallaties
(voor tijdelijk gebruik)

BLICON voor veiligheid
en zekerheid

- deskundig en economisch
verantwoord advies
- levering en uitvoering van
mechanische beveiliging
- levering, aanleg, periodieke
kontrole en onderhoud van
elektronische beveiliging
- idem bliksembeveiliging

Lid van de sectie beveiliging van de Unie
van elektrotechnische ondernemersorganisatie

TBBS erkend beveiligingsbedrijf

Wiertstraat 9 5012 CH Tilburg
Tel. 013 - 551405

BRINK'S - GERLACH BV

FORT LIEBRUG - LIEDEWEG 9 - 2065 AH HAARLEMMERLIEDE
TELEFOON 023-324141* - TELEX 41178

Gespecialiseerd in:

- Geld- en waardetransport in binnen- en buitenland.
- Internationale koeriersdiensten.
- Opslagfaciliteiten voor waardegooederen, schilderijen, antiek,
vertrouwelijke bedrijfsinformatie, etc..
- Internationale Douaneafhandeling.

'Vernielingen en baldadigheden om de hoek' (Foto A.H.G. Thie, Den Haag)

Hoewel vandalisme - strafrechtelijk benoembaar als 'straatschenderij' en 'vernieling' - gelet op de strafbedreiging(en) relatief gesproken in strafrechtelijke zin nu niet als ernstig kan worden gequalificeerd, lijkt de conclusie getrokken te mogen worden dat er een directe relatie bestaat tussen dit verschijnsel en de door de burgers ervaren kwaliteit van het bestaan.

Zo bezien verdient vandalisme vanuit politie en justitie meer aandacht dan de strafbedreiging ertegen op het eerste gezicht zou wettigen. Hoe moeilijk traceerbaar ook, vanuit het O.M. zal in het optreden zo goed mogelijk rekening moeten worden gehouden met de belevingswereld der justitiabelen. Vandalisme zou - naar valt in te schatten - wel eens een prominente factor met negatieve invloed op die belevingswereld kunnen zijn.

Hierboven werd al uitgesproken dat het onaanvaardbaar is geheel en al te varen op het kompas van de maatschappelijke belevingswereld: de beginselen van de rechtsstaat zouden dusdoende onder niet te accepteren druk kunnen komen te staan. Voor het vervullen van maatschappelijke verlangens mag immers bijvoorbeeld het bestrijden van levensdelicten of ander (ernstig) geweld tegen personen nimmer wijken.

Waar echter de - maatschappelijke - wens bestaat niettemin aan - bijvoorbeeld - vandalisme meer

aandacht te besteden, behoort de daaraan voorafgaande afweging gemaakt te worden (bij honorering van die wens door het O.M.) in het kader van een prioriteitenstelling.

En die ontwikkeling komt - zeker ook met het oog op de grenzen van de arbeidscapaciteit van het O.M. - op gang.

Prioriteitenstelling

In het 'Jaarverslag Openbaar Ministerie 1981' zoals dit door de Procureurs-Generaal bij de Gerechtshoven als bijlage bij de justiebegroting voor 1983 werd uitgebracht, wordt het startsein gegeven voor het ontwikkelen van een prioriteitenstelling bij het O.M.

De Procureurs-Generaal stellen in het jaarverslag vast dat de opsporings- en vervolgingscapaciteit aan de grenzen van het mogelijke komen. Hoewel politie en justitie niet nóg meer manuren kunnen besteden (al was het alleen maar door de - 2% rijksoverheids-personeel- operatie), wordt niettemin van allerlei kanten een beroep op de opsporings- en vervolgingsinstanties gedaan; men denke alleen al aan de extra aandacht die voor de bestrijding van fraude en milieu-delicten wordt gevraagd. Een methode om zonder uitbreiding van arbeidstijd niettemin méér strafzaken aan te kunnen, werd reeds gevonden in de recentelijk in werking getreden 'Wet Vermogenssancties Misdrijven', die de mogelijkheid aan het O.M. biedt voor commune delicten als winkeldiefstal, vernieling, belediging en rijden onder invloed een

*Strafrechtelijke vervolging of schadevergoeding?
(Foto: A.H.G. Thie, Den Haag)*

transactie aan te bieden. Verbetering van administratieve procedures en het op stapel zetten van automatiseringsprojecten kunnen ook nog (enig) soelaas bieden. Te vrezen valt echter dat met de stijging van het aantal strafzaken ook de ruimte over betrekkelijk korte tijd zal zijn opgesoupeerd. Vanuit het Openbaar Ministerie ziet men dit al aan de kim opdoemen, hetgeen - zoals al opgemerkt - heeft geleid tot de bovenvermelde initiëring van prioriteiten-stelling binnen het O.M.

De noodzaak te moeten overgaan tot het stellen van prioriteiten scherpt echter nog eens nadrukkelijk - en nu op pragmatische overweging - in dat straf ultimum remedium dient te zijn.

Wat schieten nu al diegenen die voor het probleem staan vandalisme te bestrijden op met het hierboven uiteengezette?

- In de eerste plaats kan, in het kader van plaatselijke prioriteitenstelling, vandalisme vanuit het O.M. projectmatig worden aangepakt. Van een optreden waarbij bestuur, politie en justitie op elkaar afgestemd, gericht de problemen te lijf gaan, valt bepaaldelijk succes te verwachten.

- In de tweede plaats kan, als voor projectmatige aanpak wordt gekozen, tevens een versnelde aanbrenging bij de rechter volgen, waarbij zeker ook - waar mogelijk - gedacht moet worden aan het toepassen van alternatieve straffen (dienstverlening, verbod stadions te betreden etc.).

- In de derde plaats kan, als niet voor een projectmatige aanpak wordt gekozen, of vervolging al helemaal niet als het meest adequate middel in de betreffende gevallen wordt gezien, in overleg met de

politie worden besloten tot een alternatieve aanpak, waarbij gedacht kan worden aan het door de vanden vergoeden dan wel daadwerkelijk herstellen van de schade. Premie op medewerking: voornamelijk seponeren met een proeftijd.

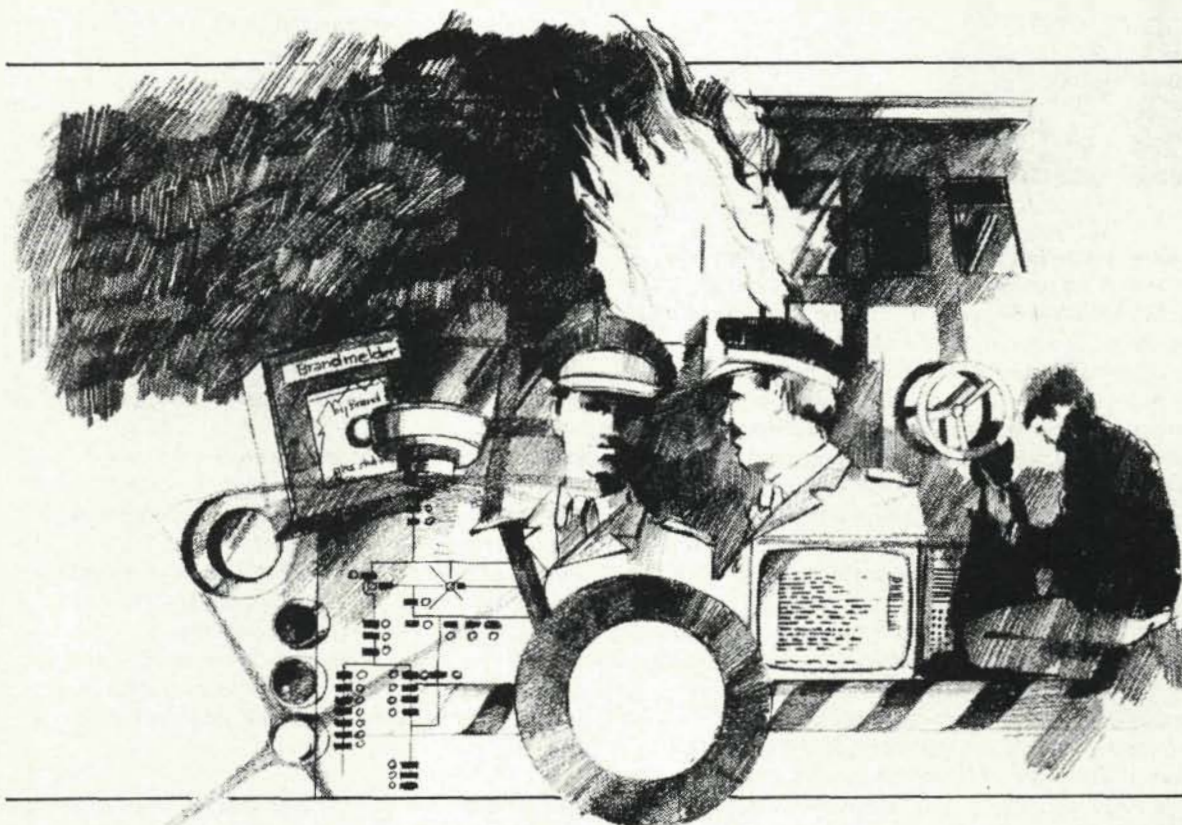
Verantwoordelijkheid

Het tegengaan, voorkomen of achteraf aanpakken van vandalisme moet geacht worden tot de verantwoordelijkheid van de gehele samenleving te behoren en wel in alle daarvoor in aanmerking komende sectoren. Zo ware vanuit het publiek wat meer sociale controle te wensen en vanuit politie en justitie aan te moedigen; het werkloos - bijvoorbeeld zonder de politie te waarschuwen - toezien bij vernielingen verhindert deze nu eenmaal niet. Vanuit de industrie bijvoorbeeld zal de ontwikkeling van vandalismebestendige materialen krachtig moeten blijven doorgaan terwijl - waar aanwijzingen bestaan dat zogeheten 'grafitti'-kunstenmakers de benodigde spuitbussen en viltstiften zich via de proletarische winkelmethode toeëigenen - warenhuizen en winkels spuitbussen en grove viltstiften winkeldiefstal-bestendig zullen (moeten?) opbergen.

Slechts door een zo geïntegreerd mogelijke, gezamenlijke maatschappelijke inspanning zal het probleem van het vandalisme kunnen worden opgelost. Met name op plaatselijk niveau vergt dit in het uitvoerende vlak veel creativiteit en overleg. Deelname daaraan door het O.M. is onontbeerlijk gelet op het hem ter beschikking staande bijzondere instrument dat strafrechtelijke vervolging heet. Bijzonder is het instrument zeker, maar het heeft geen toverkracht.

bijblijven is niet genoeg... vóórblijven, daar gaat het om!

Goede beveiliging is altijd maatwerk. Omdat geen enkel kant-en-klaar systeem volledig in uw situatie past. Maar vooral, omdat elke standaard, elke routine, elke sleur het de tegenpartij veel te gemakkelijk maakt. Daarom maken de beveiligingsexperts van Secur-All eerst een analyse van uw probleem en stellen dan het juiste pakket van maatregelen samen, onafhankelijk van enig merk of systeem. Vaak gaan we uit van bestaande componenten waarin onze eigen elektronica-specialisten net die wijziging aanbrengen die het geheel ondoorgrondelijk voor buitenstaanders maakt. Dat is misschien niet de allervoordeligste methode. Maar wel de doeltreffendste.

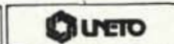
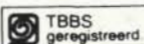
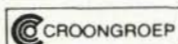
"Hoe eerder, hoe beter"

secur-all

Specialisten op het gebied van: * Inbraaksignalering
* Terreinbeveiliging * Overval-systemen * Toegangscontrole
* Brand-detectie * Brandblus-systemen * Storingsmeldingen
* Procesbeveiliging.

Zinkwerf 45, 2544 EC 's-Gravenhage. Tel. 070-29.75.00

Over geruchten en voorlichting

'Ik heb 't toch zelf gehoord!'

N. Laterveer

In de jaren zeventig woonde er in een keurige wijk van Den Haag een alleenstaande vrouw, die van tijd tot tijd bezoek kreeg van een oudere heer. Dit gebeurt wel vaker; omwonenden denken er dan het hunne van. Op zekere dag verdween de dame in kwestie spoorloos, aldus een mysterie aan de door de buurt veronderstelde romance toevoegend. Familieleden van de vrouw schakelden na enkele dagen de politie in, maar dit had geen onmiddellijk resultaat. Bijna twee weken later werd de vrouw gevonden achter een stapel tuinstoelen in een schuurtje achter de villa. Het onderzoek wees uit dat zij zich van het leven had beroofd.

Aan enkele politieverslaggevers was het inmiddels niet ontgaan dat er bij de woning van de vrouw enige politie-activiteit had plaatsgevonden; er was een stoffelijk overschot aangetroffen, hoe zat dat? Meegedeeld werd hoe dat zat en daarmee was de kous af. Zelfmoord, of zelfdoding zoals we tegenwoordig zeggen, werd (en wordt, enkele uitzonderingen daargelaten) niet publicabel geacht, zeker niet wanneer een en ander plaatsvindt in de intimiteit van de eigen woning. Voor een aantal buurtbewoners was de kous echter in het geheel niet af. Uiteraard onbekend met het recherche-onderzoek groeide in de buurt de verdenking dat er van moord sprake was. De oudere heer zou de dader zijn, hij was ook gehoord maar de politie had onvoldoende bewijs. Dit gerucht nam zo'n omvang aan, dat na overleg tussen recherche en voorlichting besloten werd de dagbladpers te vragen de uitkomst van het recherche-onderzoek te publiceren, in de verwachting dat daarmee de niet

ongevaarlijke geruchtenstroom tot stilstand zou komen. Alle Haagse dagbladen gaven aan het verzoek gevolg. De Haagsche Courant bijvoorbeeld schreef onder de kop 'Overleden vrouw niet vermoord' het volgende:

'In een tuinhuisje achter een villa aan de ...laan heeft de politie woensdag het stoffelijk overschot gevonden van een vrouw, die sinds 30 augustus werd vermist.'

Hoewel burens en omwonenden er aanvankelijk van waren overtuigd dat de vrouw zou zijn vermoord, heeft een sectie inmiddels uitgewezen dat zij zichzelf van het leven heeft beroofd.

Omwonenden was het opgevallen dat de vrouw na 30 augustus niet meer op straat verscheen. Aan de deur vonden zij een briefje met de boodschap 'ik kom morgen terug'. Buren waarschuwden de familie en de familie schakelde de politie in. Bij een eerste onderzoek bij de woning werd niets bijzonders aangetroffen. Woensdag ontdekten rechercheurs echter onder dekens in het tuinhuisje het stoffelijk overschot.

Een laboratoriumonderzoek wees uit dat de vrouw een overdosis tabletten moet hebben geslikt.

Bovendien vonden rechercheurs een afscheidsbrief. Het onderzoek is thans afgesloten.'

Met deze berichtgeving werd het kwalijke gerucht ontzenuwd en het geroddel verstomde. Zonder de 'public service' van de Haagse pers was dit waarschijnlijk niet zo snel gelukt, maar op haar beurt was de pers niet tot een afgewogen berichtgeving gekomen zonder een behoorlijke voorlichting van politiezijde.

In de hiervoor geschetste zaak was het ontstaan van een dergelijk gerucht niet te voorzien. Bovendien was de ontwikkeling in het publieke denken over zelfdoding nog maar in een beginfase; overlijdensadvertenties zoals die tegenwoordig in bijvoorbeeld de Volkskrant worden aangetroffen ('wij respecteren zijn beslissing'), waren toen onbestaanbaar. Er was dus sprake van voorlichting achteraf en wel van een ongebruikelijk karakter, zowel voor de politie als voor de pers.

Wanneer geruchten te voorzien zijn, lijkt voorlichting eenvoudig voor de hand te liggen, hoeveel terughouding ook geboden kan zijn. Maar in de

praktijk wordt niet zelden het tegengestelde vertoond. Er zijn nog altijd autoriteiten die menen dat de actualiteit van bepaalde feiten en omstandigheden door hen wordt bepaald. Hoe een dergelijke opstelling geruchtvorming kan bevorderen is gebleken bij een moordzaak die zich, nu bijna een jaar geleden, in Voorschoten afspeelde.

In de late avonduren van dinsdag 9 november miste een inwoner van Voorschoten bij zijn thuiskomst zijn echtgenote en haar hond. Na enige tijd meldde hij de vermissing bij de Rijkspolitie, die in de loop van de nacht een zoekactie hield in het park rondom de begraafplaats 'Rosenburgh'. De vrouw liet daar volgens vaste gewoonte de hond uit, na haar auto op het bij de begraafplaats gelegen parkeerterrein te hebben geplaatst. De auto werd daar ook nu aangetroffen.

De volgende morgen om kwart voor acht werd het stoffelijk overschot van de vrouw gevonden op een moeilijk toegankelijk stukje grond aan de rand van het park. Haar hond, een goedaardige en bedaagde labrador, zat in de nabijheid. De gebruikelijke politie-maatregelen kwamen snel op gang; al na een half uur stond de plaats delict in de hekken met daarachter de eerste vertegenwoordigers van de publieke belangstelling. In de onmiddellijke nabijheid ligt namelijk het fietspad, dat vanaf Rosenburgh via de Horstlaan richting Wassenaar en Den Haag loopt en dat, behalve door tientallen forensen vanwege de landelijke omgeving, ook wordt benut door honden-uitlaters en trimmers, van beiderlei kunne. Omdat het groepsbureau van de Rijkspolitie te klein is vestigde het opsporingsteam zich enkele uren later in de brandweerkazerne in de wijk Bijdorp. In de loop van de middag en avond werden buurtonderzoeken gehouden bij de woning van het slachtoffer en in de omgeving van de plaats delict.

De volgende morgen, donderdag 11 november, werd het onderzoek, onder meer in de omgeving van de plaats delict, voortgezet. Evenals de vorige dag was ook bij de brandweerkazerne sprake van waarneembare politie-activiteiten. Intussen werd er gesleuteld aan een persbericht, maar toen dat in de middag de kranten bereikte, waren de avondbladen gesloten en had de eigen nieuwsgaring al voor de nodige berichtgeving gezorgd. 'Allen, inclusief het openbaar ministerie, zwijgen als het graf', meldde die avond de Leidse Courant, geheel in de ban van de plek des onheils. Overigens had de krant wel gelijk en gaf de hier beklemdoonde zwijgzaamheid (of liever geheimzinnigheid) extra voedsel aan de geruchten die een dag eerder waren ontstaan. Al in de loop van woensdag vormde de gebeurtenissen bij het park Rosenburgh de talk of the town. Nog diezelfde avond hadden een aantal dorpsbewoners sterke vermoedens van een tweede moord. Die zou hebben plaatsgevonden in de omgeving van de brandweerkazerne; de dag daarop wist het halve dorp tot in details hoe de vork aan de steel zat.

Illustratief voor het verloop van de geruchtvorming is de ervaring van mijn echtgenote, die op donderdagmorgen een winkel binnenkwam, waar de kwestie net in bespreking was. De winkeljuffrouw wist er van, haar vader werkte bij de P.T.T. en die had gehoord dat bij de brandweerkazerne nog een vrouwelijk slachtoffer was gevonden. 'Hoe dan?', 'Nou', wilde het meisje aanvangen, maar een zo juist binnengetreden man wist het nog beter. 'D'r hals is afgesneden'. 'Nee hoor, m'n vader hoorde dat ze gewurgd is'. Waarop de man uitriep 'Ach wel nee, ik heb 't toch zelf van lange Henny gehoord!'. Met dit beroep op een, uiteraard uit de lucht gegrepen, mededeling van een lokaal bekende politiefunctaris, werd een gerucht, zou je kunnen zeggen, bijna ambtelijk bevestigd. Lichtgelovigheid en gebrek aan betere bronnen doen in dit soort zaken de rest. Het Leidsch Dagblad kreeg dezelfde dag tien telefonische meldingen van de tweede moord. Het was trouwens de enige krant die 'savonds de berichtgeving kon stoelen op officiële mededelingen, omdat de redactie na de nodige druk de districtscommandant had kunnen bewegen tot het doen van enige voorlichting.

De reden voor al die zwijgzaamheid werd op vrijdagavond in het Binnenhof en de Leidse Courant onder de kop 'Politie houdt moord ruim 30 uur geheim' uit de doeken gedaan. 'Wij dachten in eerste

P.D. Voorschoten. Onder het midden van de foto loopt vanuit de bosjes een wit markeringslint naar het fietspad. Rechtsboven een gedeelte van de begraafplaats Rosenburgh. Daarachter ligt de woonwijk Boschgeest. Foto Korps Rijkspolitie, Dienst Luchtvaart.

instantie met een zelfmoord te maken te hebben', verklaarde een politiewoordvoerder. Pas tien dagen later werd het hardnekkige gerucht over de tweede moord door de betrokken officier van justitie op een persconferentie over de aanhouding van de dader van de werkelijke moord naar het rijk der fabelen verwezen.

De gang van zaken in Voorschoten leidt tot de conclusie dat de verantwoordelijke autoriteit (en) weinig zicht heeft (hebben) gehad op de functie en de werkwijze van de pers en zich ook niet bewust is (zijn) geweest van het effect, dat een in alle openbaarheid opererend maar tegelijkertijd volstrekt zwijgend politie-apparaat in een kleinschalige gemeenschap teweegbrengt.

Bij de aanvang van elk recherche-onderzoek zijn er onzekerheden die tot terughouding nopen. Maar waarneembare politie-activiteiten vragen om een snelle toelichting, hoe summier ook. De journalistiek had in de onderhavige zaak bij behoorlijke voorlichting de doodsoorzaak desgevraagd zonder twijfel in het midden gelaten. Bovendien had vermelding in de kranten van de brandweerkazerne als basis voor het onderzoeksteam vermoedelijk geruchtvorming als beschreven voorkomen.

Er is natuurlijk geen ramp gebeurd. Maar in een tijd waarin het publiek middels televisiespotjes wordt gevraagd het voorkomen van misdrijven als een

gezamenlijke taak van politie en burgerij te zien, mag er hier en daar wel wat meer deskundige aandacht aan de voorlichting worden gegeven. Een zaak als Voorschoten staat niet op zich zelf. Er is al voldoende onrust over de criminaliteit. Daar ook nog eens de onheil van het zwijgen aan toe te voegen kan gevaarlijke vertekeningen geven.

Kort na de tragische gebeurtenis in het park Rosenburgh ontmoette ik bij wederzijdse kennissen de aanstaande schoonvader van de eerder genoemde lange Henny, een zeer rijzige wachtmeester van de groep Voorschoten.

Hij (de schoonvader dus) stak bij die gelegenheid zijn instemming met de partnerkeuze van zijn dochter niet onder stoelen of banken. 'Een prima vent, prima vent', maar - zo voegde hij er bijna verongelijkt aan toe - 'die knul vertelt nou nooit wat!'.

Zo hoort dat, maar niet in alle gevallen.

TRIBUUT BEWAKING

Graaf Aelbrechtlaan 41 — Amstelveen
020-436853

Onze ervaring is uw garantie

- * **BEWAKINGSDIENSTEN**
bedrijfs-/scheepsbewaking
brandwacht
mobiele en winkelsurveillance
- * **RECHERCHE**
bedrijfsspionage
fraude
diefstal/verduistering
- * **PORTIERDIENSTEN**
- * **ELECTRONISCHE BEVEILIGING**
- * **INFORMATIE en ADVIES**

Het leven wordt onveiliger. Criminaliteitscijfers schieten omhoog. Aanval-
len op lijf en goederen worden steeds
brutaler.
Daarom zijn maatregelen geboden.
Vanuit maatschappelijk én individueel
belang.

Bloemers Beveiliging B.V. streeft
daarbij kwaliteit en betrouwbaarheid
na. Aangezien het voorkomen en be-
perken van schade ten gevolge van
inbraak onze belangrijkste doelstel-
ling is, adviseert en installeert Bloe-
mers Beveiliging B.V. alleen 1e klas
installaties.

VERZEKERD BEVEILIGEN

De Bloemers/Nassau Groep onder-
kent dit belang. De Bloemers/Nassau
Groep is een internationaal werkende,
gespecialiseerde verzekerings- en her-
verzekeringsorganisatie.
Om verzekeren van zware inbraakcrisi-
co's verantwoord te kunnen verzor-
gen, bleek een goed inzicht in de be-
veiligingsproblematiek noodzakelijk.

Dit leidde tot de oprichting van Bloe-
mers Beveiliging B.V., om enerzijds
de kwaliteit en het nut van bestaande
beveiligingsinstallaties bij aangebo-
den inbraakrisico's te controleren en
te beoordelen en anderzijds in eigen
beheer inbraakbeveiligingssystemen
te kunnen installeren.

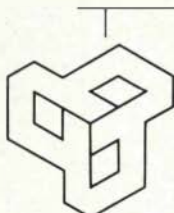
Het installeren van een op de situatie
afgestemd beveiligingssysteem is zo-
wel voor de verzekeraar als de verze-
kerde/opdrachtgever van groot be-
lang.

Bij Bloemers Beveiliging B.V. kunt u
o.a. terecht voor:

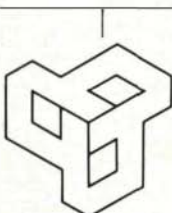
1. Het adviseren en installeren van
hoogwaardige, betrouwbare in-
braakbeveiligingssystemen, aange-
past aan de specifieke omstandig-
heden bij particulieren, bedrijven
en overheid (bijv. juweliers, bontza-
ken en opslagruimten).
2. Het inspecteren en beoordelen van
bestaande inbraakbeveiligings-
systemen op hun doelmatigheid
(bijv. voor de verzekering), waarbij
een inspectierapport met even-
tuele aanbevelingen wordt uitge-
bracht.

Bloemers Beveiliging B.V.

Eendrachtsweg 38
3012 LC Rotterdam
Telefoonnr. 010 - 33 06 05

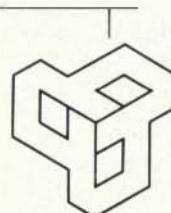
Nassau Verzekering
Maatschappij B.V.

Bloemers & Co
(Herverzekering) B.V.

Bloemers
Beveiliging B.V.

Bloemers & Co
Assuradeuren

Vanandel exclusieve distributeur Philips mobiele radio-apparatuur

Van onze verslaggevers
ROTTERDAM - Philips Telecommunicatie en Informatie Systemen B.V. heeft Vanandel B.V. te Rotterdam met ingang van 1 september 1983 benoemd tot exclusieve distributeur voor Nederland van al haar mobiele radio-apparatuur.

Het betreft hier de mobilofoons, portofoons, mobiele en basisposten, alsmede complete systemen die worden vervaardigd door de diverse Philips bedrijven in verschillende delen van de wereld.

Hierbij is begrepen de apparatuur van AP, de Deense Philips-onderneming op dit gebied, waarvoor het exclusieve distributeurschap officieel op 1 januari 1984 ingaat. Vanandel was al sinds jaren importeur en distributeur van een groep produkten uit het Philips telecommunicatie-assortiment, de in Nederland zeer bekende Pye apparatuur.

De uitbreiding van de samenwerking tussen de beide mobiele telefonie-temen Philips wereldwijd de Deense waarvoor de V mobitemen Philips wereldwijd

Wij zijn vanzelfsprekend bijzonder trots op deze "uitverkiezing", die wij zien als een erkenning van onze jarenlange activiteiten op het gebied van de telekommunikatie. Voor u betekent deze samenwerking dat wij u nu nog beter van dienst kunnen zijn.

Vanandel levert u telekommunikatie naar maat. Enkele apparaten of complete netten. Vaste en mobiele posten. Alarmontvangers. Selektieve oproep. Elektronische identifikatie. Data-transmissie en afstandsbediening. En wat u verder maar nodig heeft.

U kunt kopen of leasen, waarbij wij nog opmerken dat wij ook de AP-apparatuur vanaf 1 september kunnen leveren. En uiteraard zorgen wij ook voor de installatie en het onderhoud.

Voor alle inlichtingen: Vanandel Groep Telekommunikatie, Postbus 6049, 3002 AA Rotterdam. Telefoon: 010-260963.

vanandel

De politie en de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde

Een momentopname

G.J. Feylbrief, Dir. Off. der Rijkspolitie te Nijmegen.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: is het thans wel het juiste moment om aandacht te schenken aan de vraag hoe het met de criminaliteitsbestrijding in ons land gesteld is?

't Kan geen succesverhaal worden en al die sombere verhalen van doemdenkers doen het in deze tijd niet zo goed. Er zijn immers al zoveel terreinen te vinden waarop teruggang te signaleren valt. Dat de criminaliteit van jaar tot jaar stijgt en het oplossingspercentage daalt, is algemeen bekend en journalisten vinden dat allang geen nieuws meer.

Wat denkt de politie-ambtenaar daaraan te doen? Hij moet toch in staat zijn om voor het groeiende probleem oplossingen te bedenken.

Slechts grote betrokkenheid bij die criminaliteitsbestrijding en grote verontrusting over de gang van zaken kunnen iemand verleiden om de balans op te maken en aandacht te schenken aan de situatie van dit moment.

Uit de titelaanduiding van dit artikel valt af te leiden dat er sprake is van mee-evalueren in de benadering van het onderwerp. Van de begripsomschrijving 'Criminaliteitsbestrijding' (dat zo cru klinkt, en: 'de criminaliteit is toch nooit helemaal uit te roeien, sorry - te voorkomen') naar 'Criminaliteitsbeheersing'. Wat sommigen nog dwars zit is het woord

'criminaliteit'. Eén van de onhebbelijkheden van de politie namelijk is dat zij af en toe burgers criminaliseert. 'Strafrechtelijke Handhaving van de Rechtsorde' klinkt veel beter en het veronderstelt weldoordacht beleid.

Enkele tientallen jaren geleden leek het allemaal zo eenvoudig. Strafbare feiten werden opgelost, de plegers werden vervolgd en schuldigverklaring leidde tot het opleggen van straf, die vervolgens zonder dralen ten uitvoer werd gelegd. Er werd altijd vervolgd, tenzij... Is dat dan nu niet meer zo? Er is veel veranderd en de evaluatie in het denken over strafrechtspleging heeft geleid tot de gedachte dat het beter is om in deze maatschappij *niet* te vervolgen, tenzij...

Het opsporen van plegers van strafbare feiten is vele malen moeilijker geworden en in de lange keten van de strafrechtspleging zijn in deze tijd de nodige problemen te vinden bij iedere schakel.

De politie verliest duidelijk terrein en de opgeloste misdrijven hebben lang niet altijd tot gevolg dat de plegers worden vervolgd en veroordeeld.

Er is een grote mate van begrip ontstaan voor de achtergronden die iemand noodzaken tot crimineel gedrag. Er is twijfel ontstaan aan het effect van strafoplegging. Er is gebrek aan ruimte voor het ondergaan van voorlopige hechtenis en voor de executie van opgelegde straffen.

De volledige zelfontplooiing van het individu laat zien dat velen naast een aantal goede karaktereigenschappen ook slechte eigenschappen bezitten. Die slechte eigenschappen waren er in het verleden natuurlijk ook wel maar ze kwamen lang niet altijd aan de oppervlakte omdat er allerlei remmen waren

Na het schrijven van dit artikel werd bekend dat de Minister van Justitie in overleg met zijn ambtgenoot van Financiën in 1984 het aantal rechters en Officieren van Justitie met 70 zal uitbreiden, 280 ondersteunende ambtenaren beschikbaar zal stellen en het cellenbestand in de 'Bijlmer-bajes' met 50 zal uitbreiden.

die dat verhinderden. Bij de volledige zelfontplooiing zijn die remmen losgegooid. Gebleken is dat de vaak verkondigde opvatting dat de mens van nature goed is en niet geneigd tot enig kwaad, thuis hoort in de rij van illusies die niet bewaarheid worden. 't Zou mooi zijn als het anders was, maar is reeds niet in de bijbel - het boek der boeken - te lezen dat het andersom is. Maar wie van de egotripplers leest de bijbel nog? Bespiegelingen in deze geest zouden nog een tijdje voortgezet kunnen worden maar wat zijn de feitelijke heden op dit moment?

Repressie Anno 1983

Eerst een enkele prélabelle opmerking. Criminaliteitsbestrijding kan op vele terreinen plaats hebben en is derhalve niet een zaak van politie en justitie alleen. Of criminaliteitsbestrijding buiten de politie en de justitie veel zoden aan de dijk zet is een open vraag. Wellicht binnenkort bij de bestrijding van de belastingfraude, die zoveel schade toebrengt aan de inkomsten van de Staat der Nederlanden? De beantwoording van de gestelde vraag zal in het kader van dit artikel achterwege blijven. Geconstateerd wordt slechts dat alle beetjes helpen.

Er dient vanuit gegaan te worden dat er een duidelijke relatie bestaat tussen de strafrechtspleging en de criminaliteit als verschijnsel. Veranderde opvattingen over de waarde van de strafrechtspleging als zodanig, hebben hun effecten op het plegen van strafbare feiten, tenzij er vanuit gegaan moet worden dat de generale en speciale preventie hun gelding geheel hebben verloren. Is repressie nog steeds de beste preventie of niet meer? In het rijtje van gezagsaanvaardingstheorieën (Is er nog gezag? en waar berust dat gezag dan op?) staat angst voor straf nog altijd vermeld, alhoewel de aantekening gemaakt dient te worden dat de betekenis ervan duidelijk is afgenomen.

Hoe staat het met de repressie anno 1983? Zonder daarbij exacte cijfers te geven - niet nodig voor de strekking van dit betoog - staat vast en is het een feit van algemene bekendheid dat in de jaren na de 2e wereldoorlog (op een enkele uitzondering na) de criminaliteit van jaar tot jaar gestegen is. De laatste jaren zelfs erg fors. Uiteraard laat de crimineel-politiële statistiek daar het nodige van zien, maar daarin zijn slechts de gepleegde strafbare feiten opgenomen die ter kennis van de politie zijn gekomen en het aantal gepleegde strafbare feiten dat niet ter kennis werd gebracht, is uiteraard veel groter. De uitkomsten van slachtofferenquêtes ondersteunen dit oordeel. Eveneens van jaar tot jaar daalt het oplossingspercentage van de ter kennis van de politie gekomen gepleegde strafbare feiten. Het oplossingspercentage van de éne soort delicten ligt weliswaar hoger dan van het andere en het oplossingspercentage van de meer ernstige delicten - die ook vaker ter kennis van

de politie worden gebracht - is meestal het grootst. Generaliserend kan vastgesteld worden dat van jaar tot jaar het gat tussen de ter kennis van de politie gekomen misdrijven en het deel dat daarvan is opgelost, steeds groter wordt.

Toenemende Rechtsbescherming van de Verdachte

Als grof gerekend er vanuit gegaan wordt dat $\frac{1}{3}$ deel van het totale aantal gepleegde misdrijven ter kennis van de politie komt en de politie daar een kwart van oplost, dan wordt in ongeveer 8,5% van alle gevallen plegers van misdrijven bekend. Is een te somber beeld geschetst en komt de helft van alle gepleegde misdrijven ter kennis van de politie? Welnu ook in dat geval ligt het percentage niet hoger dan 12,5%. Deze lage percentages moeten toch degenen, die heil verwachten van de opvatting dat de waarde van ons strafrechtstelsel vooral gelegen is in de onlustgevoelens, die bij een verdachte ontstaan als hij met de politie in aanraking komt - de befaamde pakkans - aan het denken zetten! Een zodanig schraal effect zal onvoldoende bijdragen tot het beheersen van de criminaliteit waarmee we in deze samenleving zullen moeten leren leven, of wordt dat effect soms groot genoeg geacht? Als dat al zo is dan is van dat effect weinig of niets te merken. De ontwikkelingen in het criminaliteitsbeeld van de laatste jaren geven dat duidelijk aan.

De eerlijkheid gebiedt toe te geven dat de politie terrein moet prijsgeven in de criminaliteitsbestrijding niettegenstaande het feit dat in absolute cijfers gesteld, het aantal opgeloste misdrijven jaarlijks stijgt. De Nederlandse rechercheur trekt er nog altijd flink aan, alhoewel zijn gemotiveerdheid steeds moeilijker op peil te houden is onder de gegeven omstandigheden. Er zijn méér tegenwerkende factoren op te sommen. De sterke verjonging van het personeelsbestand van de recherche-onderdelen bracht met zich mee dat meer tijd en meer opleiding nodig was om éénzelfde graad van geoefendheid in het opsporingswerk te bereiken als voorheen. De vergroting van de rechtsbescherming van de verdachte gaat onverminderd voort en levert meer werk op voor de opsporingsambtenaar en vraagt van hen meer aandacht.

De strafvorderlijke kant van het opsporingswerk wordt door raadslieden met grote zorg bekeken. Het item 'onrechtmatig verkregen bewijs' nam een grote vlucht in de wereld van de strafrechtpleiters.

De nieuwe Grondwet beperkte de binnentredingsbevoegdheid. Geruststellende uitlatingen van de Minister van Justitie over het binnentreden onder bepaalde omstandigheden ten spijt, zal van geval tot geval de rechtmatigheid van het binnentreden ongetwijfeld getoetst gaan (moeten) worden. Vele malen blijkt dat voor het noodzakelijk ondergaan van voorlopige hechtenis geen ruimte gevonden kan worden in de Huizen van Bewaring.

De bezuinigingen treffen niet alleen de rechercheurs in hun persoonlijk inkomen, maar hebben ook tot

gevolg dat de middelen aan beperkingen onderhevig zijn.

De Nederlandse rechercheur, die bloot gesteld wordt aan grote werkdruk en die in zijn werk tegenslagen op velerlei terrein verwerken moet, verdient veel lof voor het feit dat hij desondanks met grote inzet de criminaliteit naar beste kunnen blijft bestrijden.

Apathie van de bedreigde Burger

Jammer is dat in een tijd waarin een excessief gebruik van rechtsmiddelen en een sterke toetsing van werkwijze, bevoegdheden en juridisch bewijs plaats vindt - een toetsing die hoge kwaliteitseisen stelt aan het werk van de opsporingsambtenaar - de moderne organisatie het verschijnsel déspecialisatie zo sterk propageert. Als de organisaties deskundigen hebben geadviseerd over organisatie en efficiency van het politiebureau, dan haast de politie zich, teneinde niet achterop te raken, de aanbevelingen op te volgen.

De vraag of veranderingen in de organisatie en verhoging van de efficiency voldoende effectiviteit opleveren in de non-profit sector is een vraag van geheel andere orde.

Een aantal experimenten op het gebied van de criminaliteitsbestrijding - recentelijk in Nederland uitgevoerd - toont onveranderlijk aan dat meer aandacht voor bepaalde zaken en het (tijdelijk) ter beschikking stellen van meer mankracht, leidt tot betere resultaten. Ja, U hebt het goed gelezen: meer mankracht.

In deze tijd van forse bezuinigingen is dat natuurlijk een vloek want het adagium 'niet meer van hetzelfde, doch hetzelfde maar beter' doet allerwege opgeld. Opvallend is het dat de burger de steeds stijgende criminaliteit en een voortdurend dalend oplossingspercentage pikt en dat in een tijd waar zo weinig meer gepikt wordt.

Wordt de uitspraak van het oud-Tweede Kamerlid voor de P.v.d.A. Ed van Thijn, toen hij zich uitliet over de soorten gevaren, die de parlementaire democratie bedreigen en hij de toenemende apathie bij de bevolking op de eerste plaats zette, bewaarheid? Waar blijft de veel geroemde assertiviteit van de burger?

Ook de vaderlandse politiek besteedt opvallend weinig aandacht aan het déficit van criminaliteitsbestrijding en strafrechtspleging. Natuurlijk wel in de partijprogramma's voor de verkiezingen maar daarna zijn er kennelijk zoveel belangrijke zaken die de aandacht verdienen, dat niet alleen de politieorganisatie maar ook de politieproblemen voorlopig in portefeuille blijven. Ook een paragraaf in een regeerakkoord zet geen zoden aan de dijk als concrete invulling achterwege blijft.

Hoe staat het in dit verband overigens met de realisering van de landelijke, regionale en lokale criminele inlichtingendiensten?

Heel lang geleden verscheen over dat onderwerp - zoals de Nederlandse politie bekend is - een rapport

opgemaakt door een daartoe in het leven geroepen werkgroep, de commissie Vermey.

Moeilijkheden bij het O.M.

De opsomming van problemen is zeker niet compleet. Niet ieder probleem werd in détail uitgewerkt. Wel zal het een ieder duidelijk zijn geworden, dat de criminaliteitsbestrijding de wind niet mee heeft in een tijd van toenemende werkloosheid; toenemende problemen met randgroep-jongeren, die af en toe tot bendevorming overgaan; toenemende problemen met zwerfende criminelen; een toenemend drugsprobleem (inclusief alcohol); een langzaam groeiende gewoonte om proletarisch te gaan winkelen, te vinden bij genietters van uitkeringen, die van mening zijn dat de uitkeringen in onvoldoende mate hun levensbehoeften dekken en dat alles gepaard gaande met een afnemende bereidheid om de gestelde regels in onze democratie na te leven.

Eerder werd opgemerkt dat er een relatie bestaat tussen de strafrechtspleging en de criminaliteitsbestrijding. Ook werd aandacht gevraagd voor het feit dat op dit moment iedere schakel in de lange keten van de strafrechtspleging verzwakt is door moeilijk op te lossen problematiek.

Het Openbaar Ministerie kampt intern eveneens met problemen. Ook de Officiëren van Justitie zijn blootgesteld aan een grote werkdruk. Ook het Openbaar Ministerie kent een sterke verjonging. Het blijkt problematisch te zijn alle Officiëren binnen één parket onder dezelfde beleidsnoemer te brengen. Maatschappij-opvatting en levensovertuiging van de individuele Officier van Justitie doen hun invloed gelden als er beslist moet worden of er vervolgd zal worden of niet.

Bestuurlijk werk - zoals bijvoorbeeld het tripartite overleg - vraagt tijd, die niet aan vervolgingsactiviteiten besteed kan worden.

Veel zaken zijn erg ingewikkeld en af en toe worden door de politie dikke dossiers aangeleverd, zoals bijvoorbeeld bij fraudezaken, behandeld door een team van rechercheurs, dat er tien of meer manjaren in moest stoppen om klaarheid te brengen in de verwevenheid van de fraude.

Sommige raadslieden buiten alle bestaande rechtsmiddelen zoveel mogelijk uit in het belang van hun cliënten waardoor aanzienlijke vertraging kan ontstaan en een aantal zaken te oud wordt om nog met succes op een zitting van de Rechtbank getracht te kunnen worden. Fatsoen in de rechtspleging hoort er in alle omstandigheden te zijn en het verdrag van Rome over de rechten van de mens kijkt over de schouders mee. Het aantal *sépôts* op grond van het begrip 'te oud' neemt toe.

Transigeren van Misdaden

In vele gevallen liggen er bij de Parketten stapels kant en klare zaken, die niet ter zitting kunnen worden voorgebracht omdat de zittingen al overvol zijn en het houden van meer zittingen niet tot de mogelijkheden behoort. Door een eveneens grote

druk op de civiele kamers van de Rechtbanken kan een verschuiving van rechters naar de strafrechtskamer evenmin plaats vinden.

Als we daar nog aan toevoegen de gegroeide grote tolerantie ten aanzien van de zogenaamde 'first offenders' en de plegers van strafbare feiten, die van geringe importantie worden geacht, dan komt de gedachte wel eens op dat je in Nederland best een beetje oneerlijk kan zijn als je het maar niet te bont maakt.

Opvattingen over winkeldiefstallen beneden de f 50,-; over fraude beneden de f 1.000,- en over heling van geringe omvang, tenderen in die richting.

Eén en ander betekent wel dat er nogal wat aan de strikstock blijft hangen van het aantal misdrijven, dat de politie tot oplossing bracht en dat was - U herinnert zich dat vast nog wel - al niet zo'n indrukwekkend deel van het totaal aantal begane misdrijven.

De Wet Vermogenssancties biedt de Rechter en de Officier van Justitie sinds kort mogelijkheden om vooral de korte vrijheidsstraffen terug te dwingen.

Bij eenvoudige misdrijven kan de Officier van Justitie nu overgaan tot transactie, tenzij op het feit meer dan zes jaren gevangenisstraf is gesteld.

De Rechter kan sinds 1 mei 1983 altijd een geldboete opleggen.

'De verschillende in Nederland thans aangehangen

opvattingen over de doeleinden van de strafrechtspleging leiden niet tot het resultaat dat korte vrijheidsstraffen in het algemeen zinvol zouden zijn, al kunnen zij dat volgens sommigen wel voor bepaalde gevallen zijn'. Aldus de Memorie van Toelichting op het wetsontwerp Vermogenssancties.

Meer Geldboeten?

Naast dit strafrechtelijke bezwaar tegen de korte vrijheidsstraf bestaan er nog twee praktische bezwaren: het is een voor de overheid dure straf en de tenuitvoerlegging neemt een behoorlijk deel van de veel te kleine capaciteit van de gevangeniswezen in beslag.

Het Openbaar Ministerie kan nu ook voor andere dan economische misdrijven een transactie aanbieden. Vanuit de politiepraktijk rijst de vraag welke resultaten de inning van de aangeboden transacties en de opgelegde geldboetes zullen laten zien.

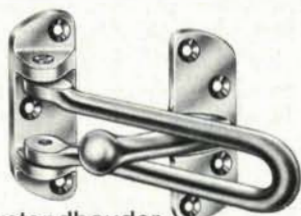
Door de jaren heen gaf het innen van geldboetes veel problemen. Gespreide betaling behoorde tot de mogelijkheden en bij niet-tijdige betaling werd in verband met rechtsgelijkheid afgezien van de geldende verhoging. Naarmate de geldbedragen waarom het gaat hoger worden, is te verwachten dat zich meer moeilijkheden bij de inning zullen voordoen.

Het is de vraag hoe deze bedragen zich verhouden tot het nieuwe artikel 24 van het Wetboek van Strafrecht dat voorschrijft rekening te houden met de

Insteek
veiligheids-
renovatieslot
voor
voor- en
ACHTER deur

Art. 4119

Kierstandhouder
voor de voordeur Art. 2830

VOORKOM INBRAAK door toepassing van

NEMEF

VEILIGHEIDSARTIKELEN

Afsluitbare
Opleg
Raamsluiting

Art. 49 PK

OVERIG PROGRAMMA VAN
**VEILIGHEIDSARTIKELEN
MET SKG-KEURMERK:**

*Veiligheids-deursloten
Veiligheids-profielcilinders
Afsluitbare insteekgrendels
Dievenklauwen en -pinnen
Opleg cilinder-sluiting
Veiligheids-deurbeslag*

SECURITY '83

Bernardhal Standnummer 5060

**B.V. VERENIGDE SLOTEN-
EN BOUWBESLAGFABRIEKEN**

Postbus 13 7300 AA Apeldoorn

Telefoon: Wenum (05762) 888

Telex: 36392 vsb nl

NEMEF

HARDWARE GROUP

EMHART

draagkracht van de verdachte. En als de transactie of de boete niet betaald wordt?

In bepaalde gevallen bijvoorbeeld bij werkloosheid kan het aantrekkelijk zijn om maar te gaan 'zitten'.

Het ondergaan van vervangende hechtenis zal wederom een aanslag plegen op de toch al zo geringe capaciteit van het gevangeniswezen.

Zouden gemeenten bereid gevonden kunnen worden om een transactie of een boete te betalen in de gevallen dat de hoogte van een uitkering voor betaling geen ruimte laat? In een geval van proletarisch winkelende bijstandsmoeders werden de winkeliers al door de gemeente schadeloos gesteld. Hoe zal de doorgewinterde crimineel handelen als hij een forse boete moet betalen? Wellicht is te verwachten dat hij zijn activiteiten zal uitbreiden om aan zijn financiële verplichtingen te kunnen voldoen en op deze manier wordt het plegen van misdrijven gestimuleerd.

Overbelaste Rechtbanken

Ook de zittende magistratuur kampt met de nodige problemen. De werkdruk van de rechters neemt jaarlijks met minstens 5% toe, konden we onlangs in de krant lezen. De groei van de rechtshulp die door de overheid is gefinancierd is zelfs explosief te noemen.

De laatste jaren is gewerkt - zo zette Minister van Justitie de Ruiter in de Memorie van Toelichting bij de Begroting van 1983, nog tot stand gekomen onder zijn verantwoording, uiteen- aan een afronding van de rechtsstaat en een grotere toegankelijkheid tot de rechter ook voor de minder draagkrachtige burger. Aantasting van deze verworvenheden zou op langer zicht de rechtsorde en het maatschappelijk stelsel schaden naar de mening van de minster. Langzamerhand moeten de burgers eindeloos wachten voordat de rechter tot een uitspraak komt en het zal er wel niet beter op worden als de bezuinigingsplannen doorgaan.

De Presidenten van de Nederlandse rechtbanken hebben de Minister van Justitie al een brief geschreven waarin zij hun ernstige bezorgdheid over die plannen hebben uitgesproken.

Behalve het grote aanbod van zaken, de toenemende civiele druk op de rechtbanken - vaak het gevolg van bestuurlijke onmacht of bestuurlijke onwil -; de ingewikkeldheid van vele zaken; het excessief gebruik van rechtsmiddelen; de toegenomen rechtsbescherming van de verdachte zijn er andere factoren te vinden die de rechtspraak beïnvloeden.

Alternatieve Sancties. Een Uitweg?

De strafmaat staat vaak ter discussie. Er is twijfel over de zin van het opleggen van straf.

Steeds vaker wordt om alternatieve straffen gevraagd. Bij het W.O.D.C. verscheen het eerste van drie deelrapporten over 'dienstverlening' naar aanleiding van het begeleidend onderzoek bij experimenten, die sedert november 1980 in een aantal

proefarrondissementsen plaats vinden. Er blijkt een verhouding van ongeveer 3 maanden onvoorwaardelijke gevangenisstraf tegenover 150 uur dienstverlening gehanteerd te worden.

Voor meer dan de helft van de dienstverleningen bestond de aard der werkzaamheden uit onderhouds-, reparatie- en schilderwerk. Voor de begeleiding van de dienstverlener zorgde meestal iemand van de reclassering en af en toe een advocaat. De voorbereiding van de dienstverlening kostten zowel de begeleider, als de leden van de rechterlijke macht meer tijd dan de gebruikelijke vormen van afdoening.

Jonge mensen - zo liet een Officier van Justitie weten - die een misdrijf begaan, kunnen in de nabije toekomst ook het volgen van een cursus als straf opgelegd krijgen. Dat kan een cursus zijn die hun technische vaardigheid vergroot (bromfietstechniek bijvoorbeeld), maar ook een cursus, die hun sociale status verbetert.

Met belangstelling wordt afgewacht of één en ander effecten heeft ten aanzien van het verschijnsel recidive. Wat is wijsheid? De executie van opgelegde straffen loopt ook niet van een leien dakje.

Er is gebrek aan plaatsingsmogelijkheden en steeds opnieuw ontstaat grote achterstand.

Als overwogen wordt om in verband met de beperkte plaatsingsmogelijkheden 2 veroordeelden in één cel te plaatsen, dan meldt zich onmiddellijk een Tweede Kamerlid dat tot uitdrukking brent dat dat niet verantwoord is te achten.

Steeds weer worden zaken aangedragen die de rechtsbescherming van de verdachte versterken. Hoelang zal het nog duren voordat de raadsman tot het politieverhoor wordt toegelaten?

De Criminaliteitsspiraal

Als de overheid door intensivering van activiteiten op het gebied van voorkoming misdrijven mede bereikt dat de relatie tussen de burger en de politie verbetert, dan is de kans niet denkbeeldig dat die burger een grotere aangiftebereidheid aan de dag legt. Die bereidheid zal ongetwijfeld weer afnemen als blijkt dat de gevolgen voor plegers van misdrijven te verwaarlozen zijn.

Zo zijn er nogal wat onderwerpen te vinden, die in onderlinge samenhang bezien een tegengestelde werking uitoefenen.

Het niet-vervolgen van een verdachte kan ook uitstralingseffecten hebben.

Omdat iemand niet schuldig geacht kan worden aan een strafbaar feit als er geen veroordeling plaats vond, zullen in al die gevallen waarin een veroordeling rechtsgevolgen heeft, die gevolgen niet optreden wegens het niet voorhanden zijn van een zodanige onherroepelijke veroordeling en bijvoorbeeld weigeringen van vergunningen en het niet toelaten als lid van sommige verenigingen geen rechtsgrond hebben en derhalve niet plaats kunnen vinden.

Het gevoel van onveiligheid bij de burger is niet meer weg te praten. Steeds meer mensen gaan niet meer met vakantie omdat ze hun huis niet onbewoond durven achterlaten.

Zelfs bij het boodschappen-doen op klaarlichte dag, komt het voor dat bij terugkomst ongewenst bezoek in de woning is geweest en het één en ander is verdwenen.

De momentopname geeft geen florissant beeld te zien. In het begin van dit artikel werd daar reeds op vooruit gelopen.

De daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde is een politietaak.

De opsporing van strafbare feiten valt daaronder.

Onder de gegeven omstandigheden zal de politie niet in staat zijn om veel meer aandacht te besteden aan de criminaliteitsbestrijding dan thans het geval is.

Als de opsporing van strafbare feiten geactiveerd dient te worden - naar mijn opvatting is dat dringend noodzakelijk - dan zal daarvoor meer mankracht nodig zijn dan thans beschikbaar is.

Tenslotte...

Of die mankracht in de huidige organieke sterkte door verandering van prioriteiten vrij gemaakt kan worden, dient plaatselijk bekeken te worden. Als de

mogelijkheden daartoe niet aanwezig geacht worden, dan zal Korpsuitbreiding een voorwaarde zijn om niet meer terrein te verliezen.

Dat is eigenlijk niet zo vreemd want het aantal beschikbare manuren is de laatste jaren niet zo fors gestegen als wel eens geroepen wordt, als werktijd-verkorting, toegekende extra vrije dagen en het voldoen aan opleidingsbehoeften in beschouwing genomen worden.

Misschien kan een betere afstemming tussen het werk van de politie en de mogelijkheden van het Openbaar Ministerie bijdragen tot vergroting van het effect van beider inspanning.

Trouwens bij het neerschrijven van het woord afstemming is het moeilijk om los te raken van de gedachte dat wetgeving; opsporing; vervolging; rechtspraak en executie van straffen op zichzelf staande grootheden zijn en dat hardwerkende ambtenaren ieder op eigen terrein erg geïsoleerd bezig zijn. Zou coördinatie van overheidsbemoeieningen op het terrein van de criminaliteitsbestrijding niet tot betere resultaten kunnen leiden?

Er hoeft toch niet gewacht te worden tot het criminaliteitsprobleem zo groot geworden is dat forse maatregelen nodig zijn om de rechtsorde daadwerkelijk te handhaven.

Als we in Nederland terug willen keren op onze schreden dan mag het bijvoorbeeld niet voorkomen dat de forse milieu-verontreiniging, die plaats vindt door het ongebreideld op de landerijen brengen van overtollige drijvende mest - waardoor de drinkwater-voorziening ernstig in gevaar komt - niet adequaat bestreden kan worden, omdat het wettelijke begrip 'overbemesting' in de praktijk van de strafrechtspleging juridisch niet te hanteren valt.

Het probleem dient overigens aangepakt te worden daar waar de oorzaak van het drijvende mest-probleem ligt in de intensieve veehouderij en wel bij de wanverhouding tussen het aantal gehouden dieren en de mogelijkheden tot verwerking en verwijdering van de geproduceerde meststoffen, derhalve bij de kern van het probleem en dat geldt voor meer probleem gebieden.

Terugkerend tot de criminaliteitsbestrijding kan gesteld worden dat betere bestrijding tot de mogelijkheden behoort als de politie, de staande en de zittende magistratuur meer armslag gegeven wordt zodat in de lange keten van de strafrechtspleging geen bottlenecks meer voorkomen en er voldoende vangencapaciteit voorhanden is om vonnissen binnen een redelijke tijd ten uitvoer te leggen. Op dit moment is de situatie zo dat het onvermogen op de geschetste terreinen averechts werkt op het verschijnsel criminaliteit en daar moet zo snel mogelijk een eind aan komen.

WINKELDIEFSTAL??

Neem het **ZEKERE**
voor het **ONZEKERE!**

Vraag vrijblijvend inlichtingen bij:

FLISEC BENELUX

Hoefweg 45
2665 CB Bleiswijk
Tel. 01892-6255

spiegels, TV-camera's, klantmelder, paskamerbeveiliging,
securail, bont/leerbeveiligingen, SPI-kledingbeveiliging,
anti gris clip

Bosch portofoons; sommigen raken er niet over uitgepraat.

'Zeg, wat een geweldig apparaat is zo'n HFG 161 evengoed. Bosch schijnt er trouwens nog meer te hebben. Die HFG 451 voor diversity-portofoonnetten moet ook goed in de hand liggen. Volgens Joop de Jong tenminste. Maar deze... voor mij geen andere. Lekker overzichtelijk en gewoon goed. Typisch Bosch. Dat weet je. Die lui hebben zo'n ervaring in kommunikatietechniek, dat is ongelooflijk. Eén ding begrijp ik niet. Weet jij wat dunfilmhybride schakelingen zijn? Die zitten er ook in. Joost mag weten wat dat nou weer zijn... Wat ik trouwens nog wilde zeggen: die gele auto met die twee mannen erin, hebben we gevonden, hoor. Zonder

mannen natuurlijk. Aan de Houthaven stond ie. Zelfs de accu hadden ze er nog uitgehaald...'

Bosch portofoons.

Gemaakt voor een lang en spraakzaam leven. Prettig dat het geringe stroomverbruik daar rekening mee houdt.

'Over en sluiten maar'.

Voor uitgebreide documentatie:

BOSCH
communicatie

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland:
WILLEM VAN RIJN B.V., Postbus 8005,
1005 AA Amsterdam. Tel. 020-5800 211.

INBRAAK!

**Een poging tot inbraak is
niet te voorkomen.
Wij kunnen er wel voor
zorgen dat de schade en
ergernis zo klein
mogelijk blijven.**

Hirschmann Alarmsystemen:

- begint met het geven van een goed beveiligingsadvies, aangepast aan de situatie en het gebruik
- gebruikt hoogwaardige apparatuur, in eigen fabriek vervaardigd
- besteedt veel zorg aan het installeren en onderhoud

Bovengenoemde punten verzekeren U ervan dat een **ALARM** melding ook een **INBRAAK** melding is.

Hirschmann Alarmsystemen fabriceert en levert:

- Diverse alarmcentrales en componenten
- Kompleet programma alarmmelders en signaalgevers
- Compleet inbraak-alarmsystemen
- Professionele CCTV-bewakings- en registratie-apparaten

Security Stand 5066

Hirschmann

ALARMSYSTEMEN

Richard Hirschmann Electronica Nederland B.V.

Pampuslaan 170 - 1382 JS WEESP
Postbus 92 - 1380 AB WEESP TEL. 02940-15444

HADI BEVEILIGINGEN

OMDAT GOED BEVEILIGEN MAATWERK IS

TBBS
ERKEND

HADI

UNETO

- Elektronische en bouwkundige beveiligingsinstallaties
- Elektronische inbraak - overval- en winkeldiefstalsystemen
- Stil alarm met meldkamerfaciliteiten
- Gesloten tv-circuits

- Veiligheidssloten, traliehekken, rolhekken, rolluiken

**Installateurs & adviseurs
beveiligingssystemen**

- Installatie volgens richtlijnen verzekeraars en politie

Auto-alarmsystemen

Showroom te bezichtigen na tel. afspraak

IJZERWERF 30 - DEN HAAG

TEL. 070 - 21 13 69

Politietechniek bv

Industrieweg 26

6871 KA Renkum

Telefoon 08373-19009*

- Twinsonic Lichtinstallaties
- Visibeam lampen
- Kojak Magneetzwailampen
- Neerklapbare politie stopborden
- Politie-stopborden
- Ongevalsstandaards met supplementen
- Verkeersvesten voor Gemeente-politie en Rijkspolitie
- Verkeerskegels 35, 50 en 75 cm
- Elektronenflitsers
- Zwaailampen en explosievrije handlampen

- Tweedse politie handschijnwerpers
- Meetwielen
- Dynalite handschijnwerpers
- Batons, fakkels
- Dactyloscopische instrumenten
- Klaar-over kleding
- Het inrichten en beplakken van politie-auto's
- Vauban dranghekken
- Verkeersborden-tekstborden
- Spoorstrooi-apparaten
- Matrix stoptransparanten normaal en spiegelschrift

NIEUW

JAARBOEK MILIEU 1983

Lucht, water en bodem worden steeds meer bedreigd door milieu-onvriendelijke elementen. Gelukkig zitten de wetgever, wetenschappers, maar ook de vervuilers zelf niet stil.

Voor iedereen die zich bezighoudt met de problematiek rondom ons milieu is er nu het „Jaarboek Milieu”.

Dit jaarboek schenkt aandacht aan alle aspecten die te maken hebben met het milieugebeuren. Te noemen zijn het milieubeleid van de overheid, de wetgeving op het gebied van het milieu, de milieu effect rapportage, premie- en subsidieregelingen. Verder bevat het Jaarboek Milieu een handige wegwijzer die een antwoord geeft op de vraag wie zich waar mee bezighoudt. Waar moet u zijn voor een vergunning? Bij wie kunt u terecht voor advies? Wie levert welke apparatuur?

De onderwerpen die behandeld worden maken het Jaarboek zowel van belang voor overheidsinstanties (waterschappen, zuiveringsschappen, energiebedrijven, ministeries, provincies en gemeenten) als voor leveranciers en producenten van goederen en diensten die duidelijke milieu-aspecten hebben en adviserende instanties, waaronder ingenieursbureaus.

Het Jaarboek Milieu, dat onder redactie staat van mr. E. A. E. J. Oostvogel en ir. M. van Hilten, wordt uitgegeven door Kluwer, in samenwerking met de Vereniging Machevo, waarin de belangrijkste bedrijven op milieugebied zijn vertegenwoordigd.

Het Jaarboek Milieu kost f 35,—.

Abonnees krijgen het boek jaarlijks bij verschijning automatisch met 20% korting thuisgestuurd.

Leden van de Machevo betalen slechts f 21,— per editie.

Tot 25 november 1983 geldt een speciale intekenprijs van f 21,— voor alle bestellers.

Voor uw bestelling kunt u gebruik maken van onderstaande strook.

Bellen kan ook: 05700-91153.

Uitgeverij Kluwer bv
Postbus 23
7400 GA Deventer

BESTELSTROOK

In open envelop, zonder postzegel,
zenden aan: Uitgeverij Kluwer bv,
Antwoordnr. 93, 7400 VB Deventer.

Ondergetekende wenst
rechtstreeks*/via boekhandel** _____

... abt. (733) **Jaarboek Milieu**, en ontvangt naast de editie 1983 tevens alle in de toekomst te verschijnen edities met 20% korting.

... ex. (9031202185) **Jaarboek Milieu 1983**, zonder abonnement à f 35,— per editie.

Tot 25 november 1983 bedraagt de prijs voor alle bestellers f 21,—.

Naam: _____ Straat: _____

Plaats (met postcode): _____

Functie: _____

Soort bedrijf/instelling: _____

Datum: _____ Handtekening: _____

Genoemde prijs is incl. BTW, excl. verzendkosten.

* Levering, facturering en incassering: Libresso bv, Deventer.

Leveringen en diensten volgens voorwaarden gedeponeerd bij de arrondissementsrechtbank te Zutphen, onder nummer 129/80, d.d. 22 december 1980.

** Wenst u levering via de boekhandel dan verzoeken wij u deze strook direct aan uw boekhandelaar te zenden.

GELEZEN...gehoord

Solidariteit

In de Telegraaf laat men ons eigen redactielid H.J. Heijboer aan het woord. Over misdaadpreventie. Zegt hij: 'Als in onze samenleving solidariteit wordt verwacht met slachtoffers van misdrijven, dan mag je verlangen dat zij toch zeker de minimale beveiligingseisen in acht hebben genomen. Eigendom schept verplichtingen. Jegens de samenleving ben je verantwoordelijk voor het beheer, zodra je de maatschappelijke zorg voor je eigen welzijn min of meer als een recht beschouwt. Iedereen behoort zoveel mogelijk op zichzelf te passen.'

Tekorten

Zei staatssecretaris J.F. Scherpenhuizen in de Eerste Kamer: 'Ik kan mij Nederland niet voorstellen als een land zonder spoorwegen, maar ik kan mij Nederland ook niet voorstellen als een land dat in de toekomst alle tekorten bij de N.S. kan aanvullen.'

Waf, waf

'De geweldsinstructie laat veel te veel twijfel bestaan over het gebruik van de politiehand als wapen. Ook het betrekken van dat op agressie afgerichte dier bij het alledaagse werk is in de verschillende politiekorpsen te vrijblijvend geregeld. Het is gewenst dat daarover eensluidende afspraken worden gemaakt. Zijn er duidelijker richtlijnen, dan kan het niet meer voorkomen dat een verdachte voor een betrekkelijk licht strafbaar feit met de oersterke kaken van een politiehand kennis maakt' zegt Taco Slagter in het Utrechts Nieuwsblad.

Onzindelijk

Zei Jaap van Meekren in het radioprogramma 'Ratel' van de KRO - blijkens Kri - 'Ik zou willen dat de reklassering ook eens de slachtoffers van criminelen in haar gedachten betreft. Daar is de reklassering natuurlijk niet in de eerste plaats voor opgericht, maar als ze dat toch een beetje deed, zou dat haar gedachten iets minder onzindelijk maken.'

Sterke wil

Lazen we in RP-magazine: 'Om bij de politie te kunnen werken heb je een sterke wil nodig en

de meeste vrouwen van politiemensen hebben die sterke wil.'

Ambtenaren

MEers uit de regio Noord-Holland hielden tussen Den Helder en Texel oefeningen in het enteren van een boot. Panorama schreef daarover. Lazen we: 'Maar goed, aan het eind van de dag weet men al aardig een geenterde boot te beklimmen en een waterkanon effectief te bedienen. De oefening wordt zelfs keurig binnen de daarvoor uitgetrokken tijd afgewerkt. Hetgeen Leo Visser, kapitein van de sleepbootdoet opmerken: 'We waren dus weer mooi op tijd klaar, wat dat betreft blijven het toch ambtenaren.'

Vloek

De Telegraaf meldt hoe moeilijk de Tielse korpschef Wildemans het heeft in zijn gemeente. Enkel vrouwelijke gemeenteraadsleden zitten hem voortdurend achter de vouden omdat de Tielse politie wat betreft de emancipatiedrang achterloopt bij de landelijke tendens. Tiel heeft namelijk geen vrouwelijke agenten. Zegt Wildemans: 'We plaatsten verscheidene advertenties met de pertinente toevoeging dat ook vrouwen welkom zijn. Er solliciteerden alleen agenten van het mannelijk geslacht. Overal in het land heeft de politie betrekkelijk weinig moeite met het aantrekken van politieagentes. Maar het lijkt wel of er in dit opzicht een of andere vloek op ons korps rust. Ik zou van agentes graag horen waarom zij voor een andere standplaats dan Tiel kiezen. Wellicht kunnen we dan op bepaalde verlangens en/of eisen inspelen.'

Chef

Zei de chef: 'Ik kan nog steeds maar niet wennen aan de tijden, die ik zelf heb helpen veranderen.'

Niet meer politie

De Winschoter Courant - ons per ijlboedezorgd - meldt ons een citaat uit een toespraak van de commissaris E. Nordholt uit Groningen, die zei: 'Met meer politie los je het probleem van de onveiligheid

en de toename van de criminaliteit in de gemeente Groningen niet op. Die problemen zijn onder andere het gevolg van de werkloosheid, drugsverslaving of alcoholmisbruik. De politie kan daar nooit oplossingen voor vinden. Dat moet de politiek doen. Met 500 man personeel zitten we in de stad Groningen dan ook op een aanvaardbaar niveau.'

Wip

Het Deventer Dagblad schrijft over de reserve politie, zulks onder het motto, dat er weinig animo bestaat voor de op de wip zittende reserve politie. Die wip wordt overigens aardig in balans gehouden door de tegengestelde meningen die blijkens de bijdrage bestaan. Zegt NPB-voorzitter van der Linden bijvoorbeeld: 'Gezien de hoge eisen die aan politiemensen worden gesteld, kunnen we de reserve politie beter afschaffen. De miljoenen die nodig zijn voor de verbetering van de reserve politie kunnen beter worden besteed.'

Kost niet veel

De Deventer hoofdinspecteur Godlieb is het met van der Linden niet eens. Zegt hij: 'Er is geen enkele reden de reserve politie af te schrijven. Zij kost ons niet zoveel en het stukje burgerzin dat reservisten tonen willen we graag honoreren.' De Haarlemse hoofdinspecteur van den Hurk deelt die mening, maar heeft kanttekeningen. Zegt hij: 'Ik ben wel tegen de reserve politie in haar huidige status, die landelijk gezien uiteenloopt van een klaverjasvereniging in uniform tot een bruikbaar reserve-korps. Als er geen verbeteringen kunnen worden toegezegd voor een instituut, waarin vele burgers belangeloos hun enthousiasme en tijd steken dan zeg ik: de last is te groot, de Nederlandse politie heeft waarschijnlijk wel iets anders te doen.'

Pony's

Elseviers Magazine schrijft over de vrouw bij de politie. Dertig jaar geleden verschenen de eerste vrouwelijke agenten in het straatbeeld. Is er sindsdien wel wat veranderd? Wel wat, maar niet echt veel. Concludeert het blad.

En de vrouwenwerkgroep 'Gelijke kansen binnen de politie' is het daar mee eens. Zegt deze o.a.: 'We hebben recht op werk, dus waarom niet bij de politie. Maar zolang een hoofdcommissaris Vermeij van de Rotterdamse politie de aankondiging dat vrouwen voor alle functies kunnen solliciteren vergezeld laat gaan van de opmerking, dat de Rotterdamse politie zeker niet zal overgaan tot de aanschaf van pony's, is het nog steeds een open vraag in hoeverre vrouwelijke agenten gelijke kansen krijgen als hun mannelijke collega's.'

Mislukking

De rijkspolitie kondigde aan dat met een nieuw computersysteem de pakkans bij snelheidsovertredingen aanzienlijk is verhoogd en dat het aantal bekeuringen met 30% zal toenemen. Opbrengst: dertig miljoen gulden. De Telegraaf kan over deze mededeling niet in extase geraken. Lazen we: 'Dertig miljoen, een aardig succesje dat niettemin aanleiding geeft tot een kritische kanttekening. De maximum snelheid is destijds ingevoerd om de verkeersveiligheid te bevorderen en niet om de schatkist te spekken. Met andere woorden: het doel van de strafbedreiging is het afdwingen van correct verkeersgedrag. Wat dat betreft mag de desbetreffende wetgeving als een monumentale mislukking worden beschouwd.'

Spiraal

In Binnenlands Bestuur schrijft G.J.C. Horn over het Lucky Luykrapport en de bij de ontruiming van dat pand toegepaste insluitingstaktiek. Zegt hij: 'De politie zal alleen in staat zijn om de geweldsspiraal te doorbreken als zij degenen die geweld gebruiken in een vroegtijdig stadium weet uit te schakelen. Politiek zal een dergelijke taktiek echter slechts gelegitmeerd zijn als de politie zelf niet in de fouten vervalt zoals zij die verleden jaar gemaakt heeft. Voor een slagen van de territoriale beheersing van het geweldconflict is een scheiding tussen vriend en vijand onontbeerlijk. Een politie die zich zelf schuldig maakt aan geweldsmisbruik zou ertoe bijdragen dat er alleen maar vijanden overblijven. Geweld zal niet voorkomen kunnen worden, maar het kan wel beheersbaar worden.'

B.V. Instrumentenfabriek E.N.A.I.

TELECOMMUNICATIE
BEVEILIGINGSSYSTEMEN
GEBOUWENAUTOMATISERING

Van Utrechtweg 6
Telefoon 01807-11022*

2921 LN Krimpen a/d IJssel
Telex: 26055 Enai

De Leidse Onderwijsinstellingen de specialisten in beveiligingsonderwijs

De LOI-diploma's Beveiligingsbeambte A, B, C en D vormen voor het beveiligingswezen in Nederland nog altijd de beste garantie voor de deskundigheid van haar werknemers.

Het is dan ook geen toeval dat de Leidse Onderwijsinstellingen zo'n grote rol hebben gespeeld bij de totstandkoming van de exameneisen voor het **Basisdiploma beveiliging**

en het bundelen van de onderwijskundige en vakmatige deskundigheden binnen de examencommissie SVPB (Stichting Vakopleiding voor de Particuliere Beveiligingsorganisaties).

Omstreeks 1986 zal het personeel in dienst van de particuliere beveiligingsorganisaties dit basisdiploma moeten bezitten. De bezitters van de LOI-diploma's A en B zijn hiervan vrijgesteld. Daarom zal de LOI ook tot januari 1986 blijven examineren voor het B-diploma.

Voor bezitters van het Basisdiploma beveiliging en het diploma Beveiligingsbeambte B stelt de LOI in februari 1984 de inschrijving open voor het **Vakdiploma beveiliging**,

waarvoor de **SVPB** in november 1984 het eerste examen afneemt.

Zolang voor het **Kaderdiploma beveiliging**

nog geen **SVPB-examen** kan worden afgelegd, blijft de LOI opleiden voor het gelijkwaardige examen Beveiligingsbeambte D. Bezitters van het **Politiediploma B** zijn rechtstreeks toelaatbaar tot dit D-examen en krijgen bovendien een aantal vrijstellingen.

Niet alleen voor de individuele cursist, maar ook voor **collectieve bedrijfsopleidingen**

blijft de LOI hét aangewezen opleidingsinstituut.

Voor nadere inlichtingen kunt u terecht bij het secretariaat juridisch onderwijs (071—45 18 80) of bij onze afdeling collectief onderwijs (071—45 18 89) als het om groepsgewijze opleidingen gaat.

leidse onderwijsinstellingen

erkend door de minister van onderwijs en wetenschappen bij beschikking van 5 maart 1975, kenmerk BVO/SFO-129.718

TELETRON POLITIE INFORMATIE

NU RECHTSTREEKS VAN DE PRODUCENT:

TELETRON mobilofoon M740 en TELETRON mobilofoon T724 N/NL

- geschikt voor alle politie-kanalen in de 80 Mhz band
- groot aantal accessoires
- ondanks zéér geringe afmetingen toch bijzonder solide uitgevoerd
- voorbereid voor het aansluiten van spraak-versluieringsapparatuur
- GUNSTIGE PRIJZEN

GOEDGEKEURD DOOR DE POLITIE-
VERBINDINGSDIENST VOOR GEBRUIK IN
POLITIE MOBILOFOON-NETWERKEN.

Meer informatie wordt u gaarne verstrekt door:

HEINRICH PFITZNER GmbH VERBINDINGSSYSTEMEN EN ELEKTRONIKA

Filiaal voor de Benelux: Groeneweg 21 C 3981 CK Bunnik NL. Tel.: 03405-61228

Collectieve autoverzekering voor Korps Rijkspolitie,
Koninklijke Marechaussee, Gemeentepolitie, etc. in
politiële functie.

Cat. waarde t/m	W.A.-premie	All Riskpremie
f 10.000,—	f 309,—	f 710,—
f 12.000,—	f 346,—	f 782,—
f 14.000,—	f 365,—	f 860,—
f 18.000,—	f 411,—	f 1059,—

Korting na 1 schadevrij jaar: 15%, na 2 jaar: 25%,
na 3 jaar: 30%, na 4 jaar: 35%, na 5 jaar: 40%, na
6 jaar: 50%, na 8 jaar: 60%.

HAARLEMSE MAATSCHAPPIJ VOOR ASSURANTIEZAKEN

Fred. Hendriklaan 40 te Haarlem
Telefoon 023-286904

juridische informatie VERMANDE

juridische en andere informatie
opleidingsmateriaal - handboeken - formulieren - tijdschriften
computerdiensten - databanken - drukwerk - mailingservice
adressenbestanden - speciale projecten

koninklijke vermande bv
Bel 02550-19013 voor nadere informatie of
toezending catalogus
Postbus 548 - 1970 BA IJmuiden

politienieuws personalia

Redactielid De Jaeger met F.L.O.

Na ruim 42 jaar in diverse functies bij de politie werkzaam te zijn geweest - laatstelijk als waarnemend hoofdcommissaris van politie - heeft commissaris **D.M. de Jaeger** van het Eindhovense politiekorps de dienst met f.l.o. verlaten.

Op 1 januari 1941 begon zijn loopbaan in een administratieve functie bij de gemeentepolitie te Bergen op Zoom. Na de tweede wereldoorlog ging hij in gelijke functie over naar de gemeentepolitie Eindhoven, waar hij werd geplaatst bij de Politieke Recherche Afdeling.

Deze in die tijd gebruikelijke springplank naar hogere executieve functies benutte hij zodanig, dat hij op 1 mei 1947 werd aangesteld als adjunct-inspecteur. In een constante reeks volgden in de jaren daarna zijn bevorderingen tot inspecteur en hoofdinspecteur en vond hij een bekroning van zijn loopbaan bij zijn benoeming op 1 april 1974 tot commissaris van politie, hoofdbambtenaar 3e klas, later gevolgd door zijn benoeming tot waarnemend hoofdcommissaris in de rang van commissaris, hoofdbambtenaar 2e klas.

Na zijn aanstelling in het Eindhovense korps was hij tot 1 januari 1956 ingedeeld bij de Surveillance- en Bewakingsdienst. Op genoemde datum werd hij tweede man bij de afdeling verkeer, van welke afdeling hij op 1 januari 1957 chef werd en welke afdeling na een korpsreorganisatie een zelfstandige dienst werd, rechtstreeks ressorterend onder de

korpschef. Ondanks het feit, dat de heer De Jaeger de laatste jaren van zijn politieel bestaan optrad als hoofd van de beheersdienst, (o.a. verantwoordelijk voor het voorbereiden en uitwerken van reorganisatievoorstellen), een functie die hij, overeenkomstig zijn aard met energie en voortvarendheid vervulde, is hij een verkeersman in hart en nieren gebleven. In de lange reeks van jaren, dat hij op het gebied van het verkeer werkzaam was, groeide hij uit tot een verkeersdeskundige van eerste orde. Zijn activiteiten beperkten zich niet tot Eindhoven, maar ook regionaal, provinciaal, landelijk en zelfs daarbuiten werden zijn adviezen, voorstellen en gedachten als wezenlijke bijdragen bij het oplossen van problemen op het gebied van de vrijheid en de veiligheid van het verkeer beschouwd.

Het is duidelijk dat iemand met deze kennis, inzicht en voortvarendheid zeer in trek was als het ging om de bezetting van plaatsen in allerlei verkeerscommissies. Uiteraard in de eerste plaats in de C.P.V.C., waarvan hij na 27 jaar in de commissie zitting te hebben genomen, de nestor was.

Immer alert - tot de laatste vergadering aan toe - gezaghebbend en actief. Hij was in het kader van de C.P.V.C. voorzitter of lid van talrijke werkgroepen en commissies, zoals de subcommissie Handhaving en Opvoeding, de G.P.V.C. Noord-Brabant, de Stuurgroep Wetstechnische Zaken, de werkgroep Alcohol, de Permanente Contactgroep Verkeer, het overleg Vecom-C.P.V.C. om voor de hand weg een aantal van zijn nevenfuncties te noemen.

Ook buiten de politiewereld was hij actief: o.a. voorzitter van de Eindhovense Dierenbescherming en voorzitter van de Stichting Samenwerkende Ouderverenigingen in Eindhoven.

Niet onvermeld blijft uiteraard zijn activiteit ten behoeve van het Tijdschrift voor de Politie. Het aantal publicaties van zijn hand, in de vele jaren, dat hij lid is van de redactie is bijzonder groot. Gedegen artikelen en door zijn goede uitdrukkingsvaardigheid, zijn vlotte pen, prettig om te lezen. Zijn werkzaamheid voor het Tijdschrift loopt helaas ook teneinde. Nog enige maanden zullen we van zijn inbreng kunnen profiteren, waardoor hij ons in staat stelt zijn opvolging te regelen.

Een karakteristiek man, met overtuigingskracht, inzet en humor heeft de politie verlaten. Wij wensen hem en zijn echtgenote nog vele jaren in geluk en gezondheid toe.

T.B.

Mr. Van Oers verlaat Bussum

Met ingang van 1 mei j.l. heeft de korpschef van Bussum **Mr. D.Th. van Oers** zijn politieloopbaan verwisseld

voor de functie van Hoofd van de Inspectiedienst van de Ned. Ver. tot Bescherming van Dieren.

Geboren in 1944 kwam de Heer Van Oers in 1961 in een administratieve functie bij de gemeentepolitie van Rotterdam. Na zijn inspecteursopleiding in Hilversum van 1962 tot 1965 kwam hij terug in Rotterdam als inspecteur en bleef tot 1971 in het Rotterdamse korps waar hij o.m. enige malen betrokken was bij grootschalig politieoptreden zoals de gijzelingsaffaire te Wassenaar in de zeventiger jaren waarbij hij met de organisatie van het ME-optreden in het Molukkenkamp te Capelle a.d. IJssel belast was. Van 1971 tot 1979 was hij werkzaam bij de gemeentepolitie te Zeist waar hij zowel de leiding van de Geüniformeerde dienst enige jaren vervulde als ook die van de Justitiële dienst. In deze laatste functie was hij nauw betrokken bij de beruchte Dennendalaffaire.

De laatste vier jaar was hij korpschef van het Bussumse korps.

Hij heeft in deze laatste functie bevorderd dat een bevorderings- en verplaatsingsbeleid op middellange termijn tot stand kwam en heeft o.m. ook aanzetten gegeven tot een permanente gedragkundige begeleiding van het politiepersoneel.

We wensen de Heer Van Oers vanaf deze plaats veel succes in zijn nieuwe functie.

Apeldoorn heeft nieuwe commissaris

Met ingang van 16 juli j.l. is tot commissaris van politie te Apeldoorn benoemd de heer **R.M. Jerphanion**. De heer Jerphanion is afkomstig uit het Haagse politiekorps. Hij is geboren in 1947 en kwam na zijn middelbare schoolopleiding en de opleiding aan de NPA in 1969 in het Haagse korps. Hij was aanvankelijk zoals te doen gebruikelijk werkzaam bij de diverse bureaus van de Geüniformeerde politie en kwam in 1975 bij de Justitiële dienst waar hij enige jaren werkzaam was bij de Centrale recherche en de districten I

en III. Met ingang van 1 oktober 1980 werd hij chef van het bureau technische opsporings- en herkenningdienst. Naast deze functies is hij sinds 1977 lid van de Dienstcommissie geweest voor de VHPA en was sinds 1973 commandant van het detachement van de Haagse Politie bij de afstandsmarsen de Vierdaagse te Nijmegen. We wensen de Heer Jerphanion en zijn gezin vanaf deze plaats veel geluk met zijn benoeming en veel succes in zijn nieuwe standplaats.

Wassenaar heeft nieuwe korpschef

Met ingang van 1 juni j.l. heeft het Wassenaarse korps weer een nieuwe chef.

De Heer **J.C. van der Wolk**, 38 jaar oud, is afkomstig uit het Haagse korps. Hij was daar sinds 1967 werkzaam en verrichtte zijn diensten de eerste jaren bij diverse afdelingen van de Geüniformeerde dienst waarna hij stage liep bij verschillende bureaus van de Justitiële dienst.

In 1974 werd hij na zijn bevordering

tot hoofdinspecteur chef van het bureau Mobiele Eenheid en later chef van bur. I van de Centrale Recherche. Sinds november 1981 was hij chef van het bureau Inlichtingendienst. Naast zijn politiewerkzaamheden was de Heer v.d. Wolk ondermeer geïnteresseerd bij de politie-diploma examens. Wij wensen de Heer van der Wolk en zijn gezin vanaf deze plaats veel geluk met zijn eervolle benoeming en veel succes in zijn nieuwe functie.

L.t.H.

nederland b.v.

Alarmcentrale
(070) 99 15 50* en 900071

Correspondentieadres
Postbus 96997
2509 JJ Den Haag

Badhuisweg 177
2597 JP Den Haag
Telefoon (070) 522708 - 521432
Telex 33367

Min. goedkeuring onder P.A.C. 14

NAB-ALARMCENTRALE

- een ervaring van ruim 15 jaren
- mogelijkheid tot aansluiting van iedere gewenste apparatuur
- professionele 24-uurs bezetting centrale, garandeert een optimale waakzaamheid
- aansluiting van alle technische controle apparatuur
- verwerking van alarmeringen via geavanceerd computersysteem
- alarmmeldingen kunnen ontvangen worden vanuit geheel Nederland

rity
 curity
 security
 '83

Utrecht-Bernhardhal 10-14/10 1983

Dagelijks van 10.00-17.30 uur.

Inlichtingen:

Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs
 Postbus 8500
 3503 RM Utrecht
 Tel.: 030-95 59 11, telex 47132

internationale beveiligingsbeurs

De meest complete vakbeurs op het gebied van de moderne beveiligings-techniek.

Expositieprogramma

- Mechanische beveiliging
- Bewakings- en alarminstallaties
- Inbraak-, diefstal- en overvalbeveiliging
- Apparatuur voor detectie en melding van brand, rook en gas
- Overige bewakings- en alarmapparatuur
- Transportbeveiliging, speciale voertuigen
- Beveiligingsuitrusting, dienst- en beveiligingskleding
- Brand- en rampenbeveiliging
- Misdaadbestrijding
- Dienstverlening op het gebied van geldtransport, bewaking, controle enz.
- Voorlichting, vakliteratuur.

security
 '83

Maatwerk in beveiligd transport

De professionele geldtransporteur van Nederland staat tot uw dienst met:

- 15 jaar ervaring;
- 150 eigen gepantserde auto's;
- 410 personeelsleden;
- 13 centrale meldkamers;
- 22 eigen werkplaatsen;
- eigen opleidingsinstituut;
- landelijk gespreid vervoersnet over geheel Nederland en grensoverschrijdend vervoer;
- speciale transporten;
- vestigingen te:
Leeuwarden, Groningen, Zwolle, Hengelo, Amhem, Utrecht, Alkmaar, Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Breda, Eindhoven en Heerlen.

Van Gend & Loos Service BV

GELD- EN WAARDETRANSPORT

Amhemseweg 23, 3811 NN Amersfoort - Telefoon 033-630580

Uit de tijdschriften

Nederlands Juristenblad

In nr. 24 van het NJB staat een artikel van prof. G.R. Rutgers over 'Naar herziening van het echtscheidingsprocesrecht'.

De hoogleraar behandelt in dit artikel een ontwerp van een groep juridische studenten van de R.U. te Groningen tot herziening van het echtscheidingsprocesrecht. Aanleiding hiervoor was o.m. dat op het Ministerie van Justitie in verband met de bezuinigingen wordt gewerkt aan een herziening van de scheidings- en alimentatieprocedures. De Groninger studenten hebben gestreefd naar een optimaal functionerende echtscheidingsprocedure, aangepast aan heden ten dage geldende maatschappelijke omstandigheden en inzichten. Hoewel niet is uitgegaan van bezuinigingen is het verrassend dat het resultaat zonder meer past in het geheel van bezuinigingswetgeving.

De studenten hebben eerst hun uitgangspunten opgesteld: centraal is gesteld het waarborgen van de rechtsgelijkheid van partijen en de aanvaarding van de mondigheid van partijen. Men pleit dan ook voor eenvoud van procesregels en procestaal. Bovendien moet de scheidingsuitspraak optimale erkenningsmogelijkheden in het buitenland hebben terwijl de nieuw te ontwerpen procedure zou moeten passen in een toekomstige herziening van de Rechterlijke Organisatie.

De vragen die naar voren kwamen en die successievelijk door de studenten beantwoord werden zijn o.m. de volgende:

Is er nog wel plaats voor een dagvaardingsprocedure; (antwoord: neen liever een verzoekschrift procedure en dan in de vorm van een voorgedrukt model met toelichting) moet de procesvertegenwoordiging nog verplicht gesteld worden; (antwoord: neen, slechts een beperkte zodat het verzoek en verweerschrift mede ondertekend moet worden door een advocaat) Tenslotte streeft het ontwerp ernaar om de gehele behandeling geconcentreerd op één terechtzitting te laten plaats vinden. Daardoor zal volgens de studenten aanzienlijk minder behoefte bestaan aan het vragen van voorlopige voorzieningen.

Volgens prof. Rutgers biedt dit ontwerp 'politiek' wijde perspectieven.

Ik kan het daarmee volledig eens zijn en het is alleen te hopen dat de 'politiek' er zijn oren ook naar te luisteren legt.

De dames Holtrust en de Hondt, beiden verbonden aan de RU te Utrecht schrijven in nr. 24 van het NJB van 11 juni j.l. een artikel over het voorontwerp Afstammingsrecht onder de titel 'Zorgen over het ouderlijk gezag'.

In hun inleiding wijzen schrijfters erop dat het logisch noch gewenst is dat in een voorontwerp over afstammingsrecht ook artikelen over ouderlijk gezag voorkomen.

Schrijfters stellen voor de term ouderlijke macht/gezag te vervangen door de term ouderlijke zorg omdat zij van mening zijn dat de term zorg op een betere wijze de hiërarchische verhouding tussen ouders en kinderen weergeeft. Het feitelijk ouderschap is de causa van de ouderlijke zorg. Wat betreft het gezag is het een novum dat in het voorontwerp de mogelijkheid geschapen wordt voor niet met elkaar getrouwde en ook nooit met elkaar getrouwd geweest zijnde ouders om gezamenlijk gezag uit te oefenen.

Het voorontwerp heeft ongehuwde moeders twee belangrijke beslissingsmomenten laten behouden c.q. gegeven n.l. daar waar moeders toestemming moeten geven om het vaderschap over een kind te aanvaarden en daar waar moeders medewerking moeten verlenen om gezamenlijk met de aanvaarder het gezag over een kind uit te oefenen. Schrijfters vinden het niet consequent echter dat het voorontwerp de moeder geen toestemming laat geven voor de uitoefening van gezamenlijk gezag aan een vrouw die de feitelijke zorg over het kind met haar wil delen.

Hoewel vele mensen beweren dat kinderen uit één ouder gezinnen van alles missen omdat zij een vader missen is dit volgens hen niet waar omdat een onderzoek in Amerika uitgewezen heeft dat de vaderfiguur slechts gemist wordt uit financieel oogpunt. Men kan zich natuurlijk afvragen of het niet van het kind (c.q. kinderen) afhangt of en hoe zij de vaderfiguur missen.

In het voorontwerp wordt dus niet tegemoet gekomen aan de wensen van mannelijke of vrouwelijke partners die weliswaar sociale ouders zijn maar niet ouder volgens de wet. Schrijfters pleitten ook na echtscheiding voor ouderlijke zorg waarvan de uitoefening gekoppeld wordt aan de feitelijke verzorging. Een ander manco in het voorontwerp is volgens hen dat het niets regelt voor minderjarige ongehuwde moeders. Ondoordacht is het dat het voorontwerp geen rekening houdt met het al of niet samenwonen van ouders.

Zij eindigen met te stellen dat volgens hen ouderlijke zorg niet iets is waar je recht op hebt omdat je ouder van een kind bent maar zoals eerder gezegd dat de ouderlijke zorg slechts kan voortkomen uit de feitelijke verzorging en opvoeding van een kind.

L.t.H.

Proces

Enkele kanttekeningen bij de Wet Vermogenssancties.

Over dit ontwerp schrijft de rechter bij de Arr. Rechtbank te Arnhem Mr. J.W. Fokkens een artikel in het juli/augustusnummer van Proces. Hoofddoel van de Wet Vermogenssancties die op 1 mei j.l. in werking is getreden is het terugdringen van de vrijheidsstraf. Volgens schrijver is daar ook alle reden toe, daar uit een vergelijking met het buitenland blijkt dat men in Nederland vaak, maar kort, onvoorwaardelijke gevangenisstraf oplegt terwijl dit in Duitsland en Zweden bv. relatief weinig doch voor langere tijd geschiedt.

In de memorie van toelichting op bovenstaande wet staat o.m. dat hoewel er opvattingen zijn die menen dat de korte vrijheidsstraffen zinvol zijn er andere zijn die het daar niet mee eens zijn. Een ander bezwaar tegen deze korte vrijheidsstraf is de kostbaarheid en het in beslag nemen van een behoorlijk deel van de veel te kleine capaciteit van het gevangeniswezen.

Schrijver is van mening dat de nieuwe wet er echter in het geheel niet toe bijdraagt om de vrijheidsstraf terug te dringen. Volgens hem bood de oude geldboetewet voldoende mogelijkheden daartoe en het enige gunstige effect van de wet zou kunnen zijn dat de justitie (rechtbank en O.M.) wat terughoudender zal worden met vrijheidsstraffen.

Hij gaat vervolgens over tot het beschrijven van de nieuwe richtlijnen voor wat betreft het rijden onder invloed. In de nieuwe richtlijnen wordt voorgeschreven dat bij een promillage van 2.5 een onvoorwaardelijke gevangenisstraf gevorderd moet worden (dit was 2). Deze terugdringing heeft volgens hem te maken met het feit dat toch reeds boven de 2 meer geldboetes gevorderd werden dan onvoorwaardelijke gevangenisstraf en hij ziet ook geen strafrechtelijk doel voor deze wijziging. Sterker nog, hij twijfelt aan de rechtvaardiging van een dergelijke straf.

De meest ingrijpende wijziging van de wet is het scheppen van de mogelijkheid voor het O.M. om ook voor andere dan economische delicten een transactie te kunnen aanbieden. Kenmerkend hiervoor was de vergroting van de rechtsbescherming van de verdachte. Doch voor het aantal zaken dat door het O.M. wordt afgedaan is dat

volgens Fokkens duidelijk minder geworden. Hij illustreert dat met het voorbeeld van de zaken van art. 26 WVV waarvan de Hoge Raad heeft uitgemaakt dat het nemen van de bloedproef met vele waarborgen omgeven moet zijn omdat anders vrijpraak volgt. Hoe zit het daar met de transactie? Wie controleert die? Volgens hem is het wenselijk dat het OM ook naar buiten toe duidelijkheid verschaft over de procedure die wordt gevolgd voorafgaand aan het transactievoorstel. Volgens hem is het daarom ook aan te bevelen dat het OM slechts tot transactie overgaat in die gevallen die in geval van vervolging vrijwel zeker tot een veroordeling zouden leiden. Een andere (belangrijke) vraag die schrijver zich stelt is: hoe verhoudt de transactiemogelijkheid zich met het (voorw.) sepot en het sepot na een berisping ter parkette. Uit voorbeelden blijkt dat het mogelijk is dat een verdachte zich voor een gering feit persoonlijk dient te verantwoorden en voor een zwaarder feit kan schikken. (transactie is mogelijk bij eenvoudige misdrijven tenzij er meer dan 6 jaar gevangenisstraf op dat feit is gesteld). Tenslotte maakt hij nog enige opmerkingen over de hoogte van de straffen/schikkingsvoorstellen in de nieuwe richtlijnen waar hij het ook niet altijd mee eens is. Hij eindigt zijn artikel met te stellen dat

het jammer is dat de doelstelling de rechter terughoudender te maken bij het toepassen van vrijheidsstraf met ook expliciet voor het OM wordt aangegeven.

De Piketcentrale Amsterdam

In hetzelfde nummer van Proces staat een interessant artikel van Han van der Leek, de secretaris van de reclasseringsraad Amsterdam over het sinds 1 januari 1982 draaiende experiment de Piketcentrale. Dit is een dagelijks samenwerkingsproject van het Bureau voor Rechtshulp en de Reclasseringsraad en vindt plaats onder verantwoordelijkheid en met volle steun en medewerking van de 'kompartimenten', alle instanties die in Amsterdam te maken hebben met de strafrechtspleging en -uitvoering. De centrale verzamelt, registreert en coördineert alle gegevens vanaf het moment van de inverzekeringsstelling van een verdachte tot en met de beslissing van de Raadkamer van de Rechtbank over de vordering tot inbewaaringstelling, de zg. eerste zestiende dagen. Het eerste doel is het voorkomen van het opleggen van voorlopige hechtenis in die gevallen waar dit met een betere communicatie tussen de verschillende instanties voorkomen had kunnen worden.

Hoewel de communicatie momenteel nog per telefoon geschiedt is het de

bedoeling dat de centrale binnenkort op het telexnet van de politie zal worden aangesloten.

Het artikel beschrijft een tussentijds evaluatieverslag wat opgemaakt is in maart 1983. Wat de voorgeschiedenis van de piketcentrale betreft kan gesteld worden dat die lang en moeizaam is geweest daar de vroeghulp die toch een groot deel van het werk in beslag neemt ook maar heel langzaam van start ging. Een van de belangrijkste redenen daarvoor was volgens schrijver dat men nimmer mag vergeten dat in het arrondissement Amsterdam bijna een derde van alle inverzekeringsstellingen in Nederland plaats vindt. Terwijl het aantal piketadvocaten gestadig steeg bleef formatieuitbreiding van de reclassering achterwege.

Naast het zoeken van alternatieven voor verdere detentie moest de Piketcentrale een middel worden om signalen te krijgen over eventuele moeilijkheden tussen de verschillende instanties die met de verdachte contact hadden, het beleid van politie en OM over eventuele vervolging, de activiteiten en lacunes in de hulpverlening en de reacties van bv. politie, OM, RC en advocatuur ten aanzien van de hulpverlening. Na uitvoerige bespreking kwam men tot de conclusie dat het goed was de eindverantwoordelijkheid voor de centrale in handen van een begeleidingscommissie te

BEZUINIGEN??? DAT KAN....

Cat. waarde t/m	Uitsluitend W.A.		"All Risks"	
	met 70% no-claim	zonder no-claim	met 70% no-claim	zonder no claim
f 10.000,—	146,—	370,—	254,—	728,—
f 11.000,—	146,—	370,—	267,—	773,—
f 12.000,—	146,—	370,—	281,—	818,—
f 13.000,—	146,—	370,—	294,—	863,—
f 14.000,—	146,—	370,—	308,—	908,—
f 15.000,—	168,—	441,—	343,—	1.024,—
f 16.000,—	168,—	441,—	356,—	1.070,—
f 17.000,—	168,—	441,—	370,—	1.115,—
f 18.000,—	168,—	441,—	383,—	1.160,—
f 19.000,—	168,—	441,—	397,—	1.205,—
f 20.000,—	189,—	512,—	431,—	1.318,—
f 21.000,—	189,—	512,—	440,—	1.350,—
f 22.000,—	189,—	512,—	450,—	1.382,—
f 23.000,—	189,—	512,—	459,—	1.413,—
f 24.000,—	189,—	512,—	468,—	1.443,—
f 25.000,—	210,—	583,—	499,—	1.545,—
f 26.000,—	210,—	583,—	509,—	1.577,—
f 27.000,—	210,—	583,—	518,—	1.609,—
f 28.000,—	210,—	583,—	527,—	1.638,—
f 29.000,—	210,—	583,—	536,—	1.670,—

wij verlagen de premie en verhogen de no claim tot 70%.

MINI-CASCO (alleen in combinatie met W.A.) premie f 14,— per f 1.000,— verzekerde dagwaarde, min. f 50,— per jaar.

NO-CLAIM oplopend tot 70% (wordt berekend over brutopremie na aftrek f 50,— voor verhaalsbijstand).

ALLE PREMIES ZIJN INCLUSIEF groene kaart, W.A. aanhanger, verhaalsbijstand binnen Nederland, takelwagen en vervoer van inzittenden na ongeval, gunstige nieuwwaarde regeling, bij schade geen volledig verval van no-claim reductie. Reeds elders gereden schadevrije jaren tellen mee.

REGIOKORTING:

15% voor postcodes: 1790 t/m 1799, 4300 t/m 4699, 7700 t/m 7999, 8300 t/m 9999.

10% voor postcodes: 3180 t/m 3189, 3200 t/m 3299, 3770 t/m 3799, 3840 t/m 3899, 6700 t/m 6799, 6866, 6870 t/m 6879, 6900 t/m 7699, 8000 t/m 8199, 8260 t/m 8299.

.... BIJ BRAACX' ASSURANTIËN

Bel voor nadere informatie: 010-521100 (6 lijnen)

3061 DG Rotterdam, Kralingse Plaslaan 98

geven waar vertegenwoordigers van diverse instanties zitting in hadden. Tot nu toe is niemand van de politie daarin vertegenwoordigd maar dit wordt nu als een manco ervaren zodat daar wel in voorzien zal worden. Verder is er een zg. kleine commissie die de dagelijkse praktijk van de piketcentrale begeleidt. In de eerste 16 dagen worden door de centrale volgens een vastgesteld 'stroomschema' alle meldingen ten aanzien van de verdachte gedaan zoals de melding van de in verzekeringstelling aan de advocaat en de vroeghulp maar ook de datum van voorgeleiding aan dezen en de namen van de advocaat en vroeghulp helper aan de officier en bv. RC.

Wat betreft de vroeghulp in drugzaken is er nauwe samenwerking met GG&GD en CAD.

Men overweegt thans om de activiteiten ten aanzien van minderjarige verdachten nader uit te breiden terwijl de onderzoekers van deze tussentijdse evaluatie ook een nauwere samenwerking met het gevangeniswezen voorstaan.

Hoewel het nog te vroeg is om nu al een volledige evaluatie te geven is men volgens onderzoekers op de goede weg. Dit onderzoek werd geheel op verzoek van de begeleidingscommissie uitgevoerd opdat men voor een al dan niet continueren van het experiment in 1984 beslagen ten ijs komt. De ervaringen van de Piketcentrale zullen nog meer dan tot nu toe kwalitatief vertaald en inhoudelijk gebruikt moeten worden. Hulpverlening, OM en zeker de RC zullen meer bereid moeten zijn van tijd tot tijd vastgeroeste standpunten en criteria los te laten. De reclassering wordt geadviseerd om het huidige systeem van vroeghulp te herzien daar het toch wel verontrustend is dat in Amsterdam in 1982 nog slechts 30% van de in verzekeringgestelden daadwerkelijk hulp kreeg. Het is volgens onderzoekers een fictie om vroeghulp aan iedereen te kunnen geven en men zal tot een afgewogen selectie moeten komen en die dan ook volledig tot zijn recht laten komen. Schrijver eindigt dit verslag met de hoop dat dit artikel samen met de nog te verschijnen folder het werk van de centrale meer in de publiciteit zal brengen.

L.t.H.

Welzijnsweekblad

In nr. 24 van het Welzijnsweekblad van 17 juni j.l. zet Jan van Lieshout onder de titel 'Je bent arm en je moet wat' de bezuinigingsontwikkelingen van het ministerie van Justitie uiteen. Op 20 juni j.l. besprak een bijzondere kamercommissie de voortgang van het hulpverleningsbeleid door de ministeries van Justitie, en Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. De voortgang

was echter niet de hoofdzaak: belangrijker waren de bezuinigingen die deze sector tussen 1984 en 1986 te slikken zou krijgen.

Deze komen in het kort hierop neer dat de overheid in 1986 ongeveer 110 miljoen gulden minder wil uitgeven voor jeugdhulpverlening. Dat is echter slechts netto en in feite komt het erop neer dat zo'n 150 miljoen gulden bezuinigd zal moeten worden. Ondermeer wil de staatssecretaris dat de inrichtingscapaciteit de komende drie jaar met zo'n 1700 plaatsen terug zal moeten.

Het overkoepelend orgaan het WIJN vraagt zich terecht bezorgd af waar de jongeren blijven die bij die bedden horen.

De overheid wil van de tehuizen af en meer naar pleeggezinnen-vrijwilligers toe. Maar niet, zegt het WIJN, uit een kwalitatief oogpunt maar uit een financieel oogpunt want de laatste zijn goedkoper.

Er ligt bij het WIJN een andere nota getiteld 'Het kan anders' wat als alternatief bedoeld is voor de overheidsplannen. Volgens deze nota worden er 800 bedden ingeleverd en 1300 omgebouwd voornamelijk door pleeggezinnen aan te tehuizen te koppelen en meer trainingscentra voor kamerbewoning op te zetten. Door deze WIJNnota klinkt een trend tot deregulering: meer vrijheid om regels soepel te kunnen benutten. Het komt er samengevat op neer dat men sterk wil bezuinigen door het overhevelen van bedden, door herstructureren door bedrijfseconomische maatregelen; dat daarentegen kostenverhoging ontstaat door het uitbetalen van de prijscompensatie, een verbeterde opvang van meisjes, begeleiding van vrijwilligers en een uit te keren budget voor vernieuwing.

Ten slotte klinkt duidelijk in de nota: Zo kan het en anders gaan we vierkant tegen liggen!

L.t.H.

In nr. 25/26 van 24 juni staat een artikel over de 'hopeloze' gevallen in de hulpverlening onder de titel: Ook de hulpverlening heeft grenzen.

Willem Melief, onderzoeker bij het Nederlands Instituut voor Maatschappelijk Werk Onderzoek beschrijft de resultaten van een eerste verkenning waarvoor hij een onderzoek naar het fenomeen 'hopeloze gevallen' instelde bij 6 verschillende hulpverleners. Over het algemeen vinden de hulpverleners het moeilijk om over deze gevallen te spreken omdat men aan de ene kant het discriminerend vindt om over deze gevallen te spreken en het verder altijd moeilijk is om over mislukkingen, en zo wordt het opgevat, te spreken. Wat zijn hopeloze gevallen? Alle ondervraagde hulpverleners waren van mening dat dit betekende dat de cliënt nooit afdoende geholpen kon worden en niet dat het om 'hopeloze'

Princess Electronic geldtelmachine

Uitmundend idee als het om het tellen en rollen van geld gaat!

De **PRINCESS ELECTRONIC** is een goed voorbeeld van onze nieuwe generatie compacte en geluidsarme geldtel-, sorteer- en inpakmachines.

In deze machines zijn volledig nieuwe ideeën en een jarenlange ervaring volgens de laatste technische mogelijkheden bijeengebracht.

Gegarandeerd betrouwbaar en bedrijfszeker.

Dokumentatie of demonstratie? Vul onderstaande bon in of bel even:

Standnummer 2201

Akaha – Den Haag b.v.

Melkwegstraat 20, 2516 AJ Den Haag
Tel. 070-838306* Telex 32751

Bon

- ☐ Stuur ons dokumentatie over uw geldtelmachines.
☐ Graag afspraak voor demonstratie.

firma _____

naam _____

adres _____

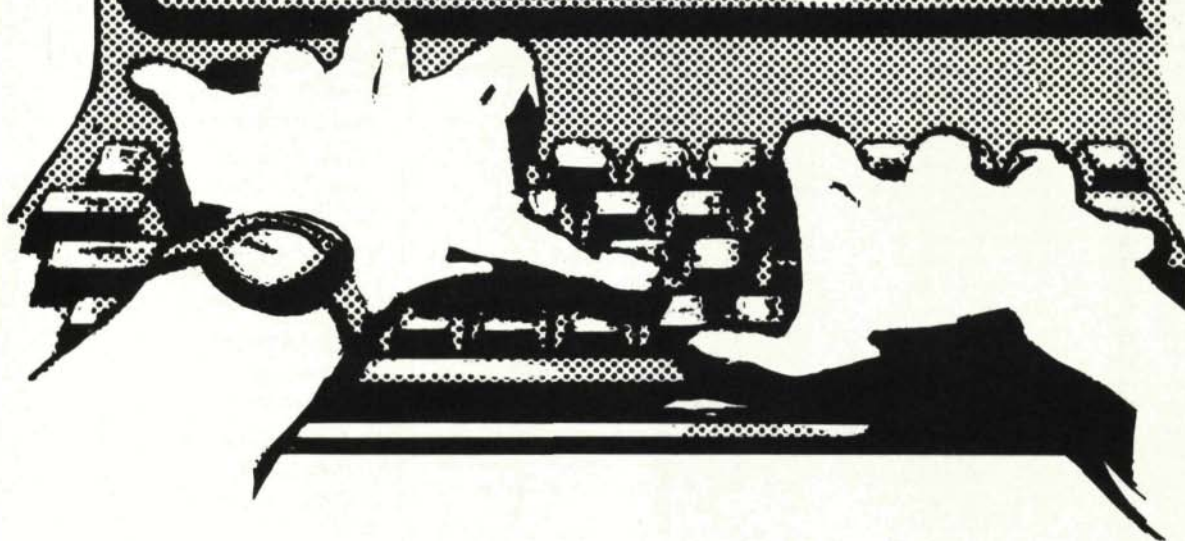
plaats _____

tel. _____

In open enveloppe zenden aan:
Akaha-Den Haag B.V.
Antwoordnummer 852,
2500 XN Den Haag.

Denken aan morgen.

Denken aan morgen betekent automatiseren, een ontwikkeling die niet is te stuiten, vooral in het bedrijfsleven.

Ook overheidsinstellingen ontkomen niet aan deze versnelde ontwikkeling die alleen in goede samenwerking met een ervaren en integer bedrijf de juiste oplossing biedt voor uw te automatiseren projecten.

Minihouse Nederland b.v., een gewaardeerd automatiseringspartner voor de politie, levert alle benodigde know how op het gebied van pakketten (o.a. FARAO voor de financiële administratie), tekstverwerking, computers (Digital: grootste minicomputerfabrikant), opleidingen met speciale politiecasus en een 24-uurs service dienst o.a. voor B.A.S. (Bekeuringen Afhandelings Systeem).

Bel 01820 - 27822 voor informaticaprojekten: adviezen - opleiding - ontwikkeling - kant en klare produkten - onderhoud

minihouse automatiseringspartner

Doesburgweg 2 - Postbus 1066 - 2803 PL Gouda - Tel. 01820-27822* - Telex 20875

mensen zou gaan.

Deze gevallen komen in alle bevolkingslagen voor. Wat zij gemeen hebben is dat er relatief veel alleenstaande vrouwen in voor komen, er een concentratie valt waar te nemen in de leeftijdscategorieën tussen 35 en 60 jaar, het opleidingsniveau hoofdzakelijk laag is en er zelfs voor huidige begrippen een grote mate van afhankelijkheid van sociale verzekeringsuitkeringen inclusief bijstand zou voorkomen.

Men onderscheidt 4 probleemgebieden: lichamelijke, psycho-somatische, psycho-sociale en concrete problemen. Deze laatste zijn vaak arbeidsproblemen, financiële problemen, problemen met instanties en huisvestingsproblemen. Wat betreft de hulpverlening blijkt de uitzichtloosheid vaak uit het feit dat de cliënten de hulpverlening soms alleen inschakelen om een voor hem of haar voordelige situatie veilig te stellen (vooral komt dit voor bij verslaafden); soms zijn de capaciteiten van mensen om blijvend zelfstandig te functioneren onvoldoende; ook willen zij soms het labiele evenwicht met hun medemensen niet opgeven; en soms leven zij in zulke ellendige omstandigheden dat zij er niet meer tegen op kunnen.

De klachten van hulpverleners richten zich vaak op het niet houden van afspraken en de egocentriciteit van de cliënten om er maar een paar te noemen.

Tenslotte merkt Melief op dat men zo realistisch mogelijk bij hulpverleningsactiviteiten moet aangeven wat maximaal te bereiken is. Wellicht draagt dit ertoe bij dat het publiek niet méér verwacht dan hulpverleners kunnen bieden.

L. t. H.

The Police Journal

juli/september 1983

Politieactiviteiten en voorkoming van criminaliteit: Zweedse perspectieven en Amerikaanse problemen

Dit artikel bespreekt voor wat betreft Zweden: (1) algemene voorkoming van criminaliteit (speciale functionarissen, wijkagenten); (2) voorkoming van criminaliteit op openbare plaatsen (mogelijkheid om iemand zes uur vast te houden, het monitor-systeem van de ondergrondse in Stockholm); (3) voorkoming van verkeersongevallen (controle op drankgebruik en snelheid); (4) voorkoming van jeugdcriminaliteit (de politie in de rol van instructeur in wettoepassing en van recreatieleider). Het artikel vergelijkt dan enkele Zweedse en Amerikaanse politiebeleidsstandpunten en vestigt de nadruk op de volgende Zweedse gedragslijnen: (1) de Zweedse politie heeft bewezen dat de harde en de zachte

benadering van voorkoming van criminaliteit elkaar aan kunnen vullen; (2) de Zweedse definitie van geweld gaat verder dan moord/doodslag en verkrachting en rekent daarbij dood en letsel veroorzaakt door 'nette mensen' middels dronken rijden en te hard rijden; (3) het Zweedse beleid inzake criminaliteit is gebaseerd op de veronderstelling dat wetgeving inzake huisvesting, opleiding, kinderopvang en werkgelegenheid uiteindelijk meer effect zal sorteren op criminaliteitscijfers dan wetshandhaving en straffen. Ook moeten gevangenen deelnemen aan het normale gemeenschapsleven.

Tj.

verkeerskunde

In het juli-nummer komen o.a. de volgende bijdragen voor:

Colloquium Vervoersplanologisch Speurwerk 1982

Dit artikel geeft een overzicht van de bijdragen aan het 9e Colloquium Vervoersplanologisch Speurwerk. Het Colloquium had drie aandachtsvelden: 'stedelijke verdichting', waar het compacte-stadconcept is gepresenteerd; 'openbaar vervoer', over de relatie tussen gewenst voorzieningen-niveau en subsidies; en 'mobiliteit', waar de laatste ontwikkelingen in analyse van verplaatsingsgedrag behandeld zijn. Daarnaast wordt een impressie gegeven van recente ontwikkelingen in verkeers- en vervoersonderzoek. Geconcludeerd wordt dat drempels in de informatie/kostenverhouding mede een reden kunnen zijn voor de afnemende interesse in het opzetten van integrale model-systemen.

Smit, J. G.

Wooneenheden onder de loep, autobezit en stallingsnormen

De afdeling Onderzoek van de gemeente Utrecht heeft een onderzoek verricht naar de mate van gebruik van autostallingsgelegenheden door, en het autobezit van bewoners van wooneenheden. In een Utrechtse nieuwbouwwijk is een overcapaciteit aan stallingsplaatsen geconstateerd. In eerste instantie werd vermoed dat deze een gevolg was van het lage autobezit onder bewoners van wooneenheden. Per saldo blijkt dat het geconstateerde overschot aan stallingsplaatsen voornamelijk is toe te schrijven aan het autobezit onder bewoners van woningen. Op grond van de onderzoeksresultaten zijn de stallingsnormen voor woningen verlaagd en voor wooneenheden aangepast.

Berendsen, P. A. H. M. en M. J. Lemkes

Verkeersveiligheid vanuit de rendement-benadering

Rapport over het effect van voorzie-

ningen op aantal en soort verkeersongevallen. Voor de te bestuderen lokaties is nagegaan welke voorzieningen - wenselijk vanwege de wegclassificatie maar nog niet aanwezig - zouden moeten worden aangelegd. Voorts worden hun effecten en kosten geschat. Ongevalse frequentie wordt geschat via een curve, die de relatie weergeeft tussen verkeersintensiteit en ongevallen waar een bepaalde voorziening al dan niet aanwezig is. Deze curves zijn gebaseerd op voor- en nastudies op plaatsen waar deze voorzieningen werden aangelegd.

Hoog, P. van 't

Adviessnelheden: uitbreiden of niet?

Adviessnelheden zijn bedoeld om gebruikt te worden bij discontinuïteiten in situaties die door de weggebruiker worden opgemerkt, maar die op dat moment geen duidelijke suggestie geven omtrent de snelheid die moet worden aangehouden. Momenteel worden adviessnelheden bijna alleen toegepast bij scherpe bochten. Dit lijkt effectief te zijn. Suggesties voor ruimere toepassing van adviessnelheden dienen met enige terughoudendheid te worden behandeld. Niet-effectieve toepassingen zullen leiden tot een devaluatie van de maatregel en tot meer ongevallen op plaatsen waar adviessnelheden een werkelijk effect hebben op het snelheidspatroon.

Wegman, F. C. M.

De verkeersveiligheid van éénrichtingsfietspaden op kruispunten buiten de bebouwde kom (1)

De vormgeving van kruispunten met langs de hoofdweg vrijliggende fietspaden en in het bijzonder fietsoversteekplaatsen parallel aan de hoofdweg wordt ter discussie gesteld. Deze heeft geleid tot enkele hypothesen betreffende de verkeersveilig geachte vormgeving. Tevens wordt de inventarisatie van het gegevensbestand besproken, waarmee de analyse van de onveiligheid van bestaande situaties is verricht. Een vervolgartikel gaat in op de analyse-methodiek en de resultaten van toepassing hiervan.

Laarhoven, A. J. M. van

Het augustusnummer kent o.a. de volgende bijdragen:

De top-30 voor files op het hoofdwegennet

Er is een studie gemaakt van filevorming op het hoofdwegennet gebaseerd op de dagelijkse radiomeldingen omtrent aanwezigheid en tijd van oplossen van files. Deze mededelingen vermelden ook lokatie, wegnummer, richting en lengte. Uit deze gegevens werden de verliezen geschat; deze liggen jaarlijks in de orde van f 80-160 miljoen voor personenauto's en f 30-60 miljoen voor vrachtauto's. Het

grootste deel van deze bedragen wordt veroorzaakt door tijdverlies.

Hoorn, A.I.J.M. van den, A.A. Roobeek en M.J.M. van der Vlist

Parkeerschappen; elementen voor een oplossing van stedelijke verkeersproblemen

Er is in Nederland een stap gezet in de richting van het instellen van parkeerschappen. Deze worden gedefinieerd als zelfstandige beheersorganen, waarbinnen een gemeente samenwerkt met (andere) belanghebbenden bij het beheer van parkeervoorzieningen. Een dergelijk orgaan zal binnen bepaalde randvoorwaarden beslissingsbevoegdheid hebben over de wijze van beheer van openbare en, zo mogelijk, andere parkeervoorzieningen in een bepaald gebied van de gemeente.

Voorwaarden zijn de aanwezigheid van onvoldoende parkeerruimte, meewerkende winkeliers, een positieve houding van de gemeente zelf en een goed afgebakend gebied waar het schap kan werken. Het moet als vanzelfsprekend worden beschouwd dat men betaalt voor het gebruik van parkeervoorzieningen. Ook handhaving zou een taak van het schap moeten zijn. Een studie is uitgevoerd in de stad Enschede.

Clement, C.

Milieu-effectrapportage op Rijksweg 73, gedeelte Venlo-Maasbracht

De tracering van de nieuwe A73 autosnelweg tussen Venlo en Maasbracht, parallel aan de Nederlands-Duitse grens, laat duidelijk het conflict zien tussen verkeer en milieu. Alle plannen die door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat (Rijkswaterstaat) zijn ontwikkeld zullen het typische landschap van de Maasvallei in negatieve zin beïnvloeden. Dit deel van Nederland is erg gevarieerd zowel qua flora als fauna en het biedt een grote afwisseling aan verschillend en waardevol natuurschoon. Het artikel geeft een duidelijke beschrijving van de procedures waarmee het milieu-effect is getaxeerd zoals de technieken van composite en computer mapping, de analyse en de inbreng van de ecologische theorie.

Linden, G.J.J.

De verkeersveiligheid van éénrichtingsfietspaden op kruispunten buiten de bebouwde kom (2)

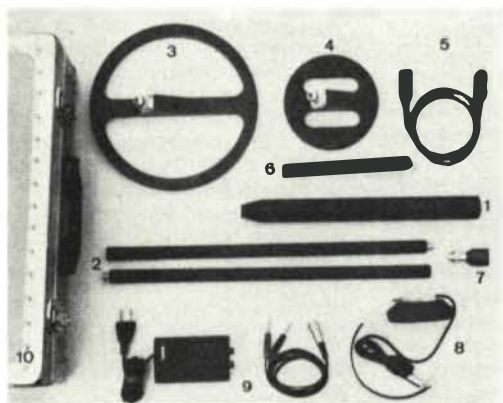
Dit artikel beschrijft de analysemethode van de verkeersveiligheid van de vormgeving van fietsoversteekplaatsen parallel aan de hoofdweg. Op basis van de samenhang tussen de ontwerp- en intensiteitskenmerken - zowel onderling als in relatie tot

relevante typen ongevallen - zijn de belangrijkste onafhankelijke variabelen geselecteerd. Deze werden gebruikt bij de analyse van verschillende loglineaire modellen. De resultaten daarvan zijn toegepast bij de toetsing van hypothesen; aanbevelingen worden gegeven voor het ontwerp van veilige fietsoversteekplaatsen.

Laarhoven, A.J.M. van

METAALDETECTIEKOFFER EB 410

Universele electronica met 3 spoelen te combineren. Geschikt voor bodemonderzoek, personencontrole, objectinspectie. Eénknopsbediening, voorzien van oplaadbare Ni-Ca accu, maar werkt ook op 9-volts batterijen.

Deze koffer mag in geen enkel korps ontbreken! Nu speciale introductieprijs. Vraag gratis brochure en/of demonstratie bij:

GELAN

Sint-Michielsgestel

— Telefoon 04105-2949

EEN GOEDE VERSTERKING VOOR HET KORPS.

De lichtgewicht Lectrosonics draagbare voice projecteur. Zonder stemverheffing spreekt u grote groepen toe en blijft u elke situatie de baas.

Lectrosonics 15: 16 watt vermogen. Op batterij. Met schouderriem en microfoon. 2,40 m Spiraalsnoer. Gewicht 2,3 kg.

Lectrosonics 16-R: op accu en lichtnet. Met lijn in lijn uit voor o.a. aansluiting op een tape-recorder etc. Gewicht 2,8 kg.

audiovisueel centrum

RUAD

dan krijgt u méér aandacht

Amsteldijk 13, 1074 HR Amsterdam. Tel. (020) 769345.

Service Centrale Siemens: efficiënte en economische bewaking op afstand

De Service Centrale Siemens (SCS) is een alarm- en service centrale die 24 uur per dag, 7 dagen in de week continu door twee personen wordt bemand. Zij voldoet aan de nieuwste eisen op het gebied van de totale, professionele beveiliging en wordt tevens gebruikt als zenuwcentrum voor de serviceverlening van Siemens zelf, maar ook voor andere bedrijven. De centrale verwerkt alle soorten meldingen, zoals inbraak, brand, storingen en noodroep, via directe lijnen, automatisch beveiligde kiesverbindingen en normale telefoonlijnen.

Microprocessorgestuurde meldsystemen maken het mogelijk, diensten te verlenen aan bedrijven en instellingen in geheel Nederland, aangezien hiervoor geen kostbare vaste lijnverbindingen nodig zijn.

Tegen een relatief lage vergoeding wordt het mogelijk gemaakt om een bewaking te realiseren van alle belangrijke en kritische installaties in een bedrijf.

Zoals bijvoorbeeld van:

- centrale verwarmingssystemen
- airconditioningssystemen
- koelinstallaties
- liften
- sprinklerinstallaties
- laadinrichtingen.
- brandmeldinstallaties (vaak wordt alleen een alarm doorgemeld)

Service Centrale Siemens

- automatische storingsmeldingen
- inbraakmeldingen
- servicemeldingen
- brandmeldingen

postbus 1560 - 3600 BN maarssen
telex 70969

Beveiligd Personenvervoer

- * voorlichting
- * verhuur aan overheid
- * levering

kogelwerende voertuigen

PROTECTION N.V.

Telex 64974 JBCARR
BRUSSEL / BELGIË

wij ontvingen

Gezinsweglopers

Door Huub Angenent en Balthazar Beke, uitgegeven door het Criminologisch Instituut te Groningen. Prijs: f 10,-.

Dr. Angenent, ten tijde van het verschijnen van dit boekje werkzaam aan het Instituut voor orthopedagogiek te Nijmegen en Drs. Beke, criminoloog te Groningen beschrijven in dit boekje de problematiek van het weggelopen van minderjarigen vanuit het ouderlijk huis.

Het onderzoek gaat over kinderen van twaalf tot achttien jaar die van huis zijn weggelopen en waarvoor de ouders de politie hebben ingeschakeld. Schrijvers hebben willen nagaan hoe een dergelijk onderzoek bij de ouders en de weggelopen kinderen overkomt opdat men uit de conclusies kan afleiden hoe een dergelijk onderzoek geleid moet worden en hoe de mensen benaderd moeten worden. Daarnaast zijn uiteraard ook empirische gegevens verzameld die ook in het boek besproken worden.

Vooral de ouders bleken nogal wat problemen met het onderzoek te hebben. Voor hen was het wegloopp probleem een allesbehalve licht probleem en zij spraken er dan ook liever niet over.

Er bleken meer meisjes dan jongens van huis weg te lopen. De leeftijdstop bleek bij 15-16 jaar te liggen.

Schoolprestaties bleken van invloed te zijn (buitengewoon onderwijs, spijbelen en ook meer zittenblijvers). Weglopers vinden het ook op school niet leuk en maken veelal hun opleiding niet af.

Schrijvers komen dan ook tot de conclusie dat de schoolopleiding en het beroep voor de weglopers negatief uitvallen, terwijl ook de gezinsachtergrond te wensen overlaat. Vooral tussen vader en weglopers liggen problemen.

Tenslotte wijzen schrijvers er terecht op dat zij over de gemiddelde wegloper spreken en dat de ene wegloper de andere niet is zodat men uiteraard voorzichtig moet zijn om niet te generaliseren. Het is dan ook de opzet om later nog eens een onderzoek in te stellen naar subgroepen van weglopers wat nu met de 35 weglopers die bekeken zijn natuurlijk niet mogelijk was.

Naast bovengenoemde oorzaken wordt de nadruk ook gelegd op de maatschappelijke denkbeelden die ouders en kinderen er op na houden vooral

wat betreft opvoeding, huwelijk en gezin en over de zelfstandigheid van minderjarigen.

Het zal interessant zijn om een vervolg op deze eerste aanzet onder ogen te krijgen daar zoals schrijvers zelf al vermelden lang niet alle problemen diepgaand behandeld zijn kunnen worden.

L.t.H.

Justitiële Kinderbescherming

Jaarverslag van het Centraal Bureau voor de Statistiek van de Justitiële Kinderbescherming over 1980.

Zoals reeds meermalen door mij opgemerkt is een jaarverslag over 1980 wat ruim drie jaar later verschijnt altijd het paard lichtelijk achter de wagen spannen. Dit geldt nu wel helemaal nu de bezuinigingen vooral het laatste jaar de justitiële kindbescherming hard getroffen hebben. Toch kunnen wel enige opmerkingen bij dit jaarverslag gemaakt worden. Wat betreft de ondertoezichtstellingen blijkt er bij de strafrechtelijke een minime stijging op te treden van 105 in 1979 naar 118 in 1980 terwijl dit bij de civielrechtelijke nog veel duidelijker is terwijl deze toenemende trend trouwens al enige jaren te zien was:

1976: 2354, 1977: 2490, 1978: 2493, 1979: 2570 en 1980: 2616.

De voorlopige toevertrouwingen zijn ongeveer gelijk gebleven: 1979: 410 en 1980: 418. De ontzettingen en ontheffingen dalen nog steeds: 1979: 597 en 1980: 564.

De meest interessante gegevens zijn te vinden bij de adoptie wat wel begrijpelijk is als men in aanmerking neemt dat bij de op 1 november 1979 in werking getreden Wet van 13 september 1979 de adoptievoorwaarde verviel dat het kind niet is een wettig of natuurlijk kind van een der adoptanten zodat de adoptie door de stiefouder en eigen ouder van een kind mogelijk gemaakt werd. Ook is het bij deze stiefouder-adoptie niet meer noodzakelijk dat ieder der adoptanten tenminste achttien en ten hoogste vijftig jaar ouder dan het kind is en ook niet dat adoptanten voor de dag van het verzoek tot adoptie ten minste 5 jaar met elkaar getrouwd waren. Tenslotte werd bepaald dat ingeval van herhaald verzoek voor de toepassing van de voorwaarde dat het kind op de dag van het verzoek minderjarig is, beslissend is de dag van het eerste verzoek. Geen wonder dus dat het aantal geadopteerde kinderen in 1980 met 7% steeg in vergelijking met 1979 (1910 in 1980 tegen 1789 in 1979). In vrijwel ieder arrondissement is het aantal adoptiegezinnen in 1980 gestegen n.l. 9% ten opzichte van 1979.

De leeftijd van het merendeel van de adoptiefouders lag tussen de 30 en 39 jaar, 15% van de vaders en 28% van de

moeders was jonger dan 30 jaar, 32% van de adoptiefouders had reeds een of meer eigen kinderen en 26% had reeds eerder een kind geadopteerd. In 1980 had 24% van de kinderen reeds voor de adoptie de Nederlandse nationaliteit. Wat betreft de buitenlanders waren de Indonesische kinderen het sterkst vertegenwoordigd n.l. 509 of 27% van het totaal. Dit is nagenoeg tweemaal zoveel als in 1979! Er werden in 1980 verder 244 Koreaanse en 217 Columbiaanse kinderen geadopteerd.

L.t.H.

Doe open die deur

'Doe open die deur', een scriptie MBP-SD van Bart van den Bos, wijkagent bij de gemeentepolitie van Assen.

De ondertitel van deze scriptie luidt: '7x24-uurs hulpverlening' en het gaat dan ook over 7 x 24-uursbereikbaarheid.

De Heer Van den Bos is tot het onderwerp van deze scriptie gekomen omdat hem als wijkagent was gebleken dat de meeste hulpverleningsinstanties buiten kantooruren onbereikbaar waren. Hij heeft daarom een onderzoek ingesteld en hiervoor allereerst twee doelgroepen geënquêteerd n.l. wachtkommandanten van de gemeentepolitie en huisartsen. De vragen waren uiteraard gericht op de hulpvragen die bij beide groepen binnenkomen. Wat opvalt is dat de meeste hulpvragen bij doelgroepen binnenkomen buiten kantooruren dus in de avonduren, nachtelijke uren of het weekend. Hierna enquêteerde hij 10 hulpverleningsinstellingen waarbij bleek dat er toch al wel een groot aantal van deze instellingen was die buiten de kantooruren bereikbaar was. Tenslotte stuurde hij de vragenlijst naar alle gemeentelijke politiekorpsen (144) waarvan hij van 132 antwoord kreeg.

In zijn eindconclusie stelt hij dat er ondanks alle goede aanwezige bedoelingen in Assen een meer-bereikbaarheid van hulpverlenende instanties moet komen. Hij baseert deze stelling op de door hem verkregen informatie waarbij bv. vooral bleek dat het aantal hulpvragen wat bij de politie buiten kantooruren binnenkomt steeds stijgende is.

Een scriptie die lezenswaard is en die m.i. niet alleen de nood in Assen aan de kaak stelt maar waarin wij onze eigen maatschappelijke omgeving zullen en kunnen herkennen.

L.t.H.

De verhouding rechter-openbaar ministerie

Een lat-relatie in het strafrecht. Uitgave Gouda-Quint Arnhem 1983. f 12.50.

Dit boekje bevat de inaugurale rede van prof. Mr. G.J.M. Corstens, uitgesproken op vrijdag 22 april j.l. bij de

aanvaarding van het ambt van gewoon hoogleraar in het strafrecht en het strafprocesrecht aan de Katholieke Universiteit te Nijmegen.

In deze rede komt prof. Corstens tot de conclusie dat gelet op het desideratum van de rechterlijke onafhankelijkheid, het accent meer dient te vallen op datgene wat zittende en staande magistratuur scheidt dan op datgene, zoals het tot nu toe toch eigenlijk het geval is, wat hen bindt. Hij komt tot deze conclusie door de ontwikkeling in het strafrechtstelsel van de laatste tijd. De rechterlijke onafhankelijkheid is te verstaan als een opdracht aan de rechter en niet om haar of zijn aanzien te vergroten. Ook is die rechtspositionele onafhankelijkheid in Nederland maar ten dele doorgevoerd. Hun benoeming immers geschiedt door de uitvoerende macht en op die benoeming kan het O.M. een gereglementeerde invloed uitoefenen (zie art. 36a, 52 en 63 RO). Hoewel prof. Corstens deze invloed van het O.M. wil wegnemen stelt hij in dezelfde adem voor om een raad voor de rechterlijke macht op te richten waarin dan vooral niet eenzijdig leden van de zittende magistratuur zitting moeten hebben want dat neemt het gevaar van invloed en eenzijdigheid dan natuurlijk niet weg. Een onpartijdige raad zou het vertrouwen van de bevolking in de rechtspraak volgens hem vergroten. Ook wordt de onafhankelijkheid van de rechter volgens hem in gevaar gebracht door eventueel misbruik van vrijheid van forum-keuze (de vrijheid van het O.M. tot het kiezen van een rechter die volgens de regels van de artikelen 2 t/m 6 Sv relatief competent is).

Volgens art. 258 lid 5 Sv. is het verder ook nog mogelijk dat het O.M. ter appointering een zaak aan de rechter aanbiedt. Ook hier is volgens hem sprake van een gevaar van de voorkeur van het O.M. voor een bepaalde rechter.

In het verlengde van zijn voorstel tot beperking van de vrijheid van forum-keuze ligt volgens hem dan ook nog de afschaffing van de bevoegdheid van de minister van justitie tot aanwijzing van politie- en kinderrechtshouders (art. 21b en 21c Reglement I).

Hij eindigt zijn bijzonder interessant betoog met te stellen dat de ontwikkelingen in de verhouding strafrechter-O.M. duiden op een zekere verzelfstandiging van de rechter ten opzichte van het O.M. Dit gaat volgens Corstens echter spanningen oproepen met de toenemende verzelfstandiging van het O.M. en de toenemende vervlechting van het O.M. met de politie en andere takken van openbaar bestuur.

Hij pleit daarom voor een bezinning op deze ontwikkeling daar het per slot van rekening om iets nieuws gaat 'Men zou kunnen spreken van een lat-(= living apart together) relatie in het strafrecht'

L.T.H.

Voetsurveillance en preventievoorlichting

Bij het Ministerie van Justitie is verschenen het rapport: 'Voetsurveillance en preventievoorlichting in Amsterdam-Osborn - een onderzoek naar de effecten op de criminaliteitsontwikkeling -' (WODC-reeks nr. 44). Het onderzoek is uitgevoerd in het kader van een aantal politie-experimenten die door het WODC worden geëvalueerd, en heeft betrekking op 1980. Het rapport is van de hand van drs. J.L.P. Spickenheuer van het WODC.

Bij de opzet van het project in Amsterdam-Osborn stonden twee doelstellingen voorop:

- de verbetering van de relatie tussen politie en publiek;
- het beheersen of terugdringen van bepaalde vormen van zogenaamde kleine criminaliteit zoals inbraken, (brom)fietsdiefstal, diefstal uit auto's, berovingen op straat en vernieling of vandalisme.

Met behulp van preventieve politie-activiteiten is in 1980 gedurende een half jaar getracht deze doelstellingen te bereiken. De activiteiten van de politie bestonden uit: voetsurveillance in de wijk, voorlichting aan het publiek ter verhoging van de preventiebereidheid en een aantal preventieprojecten in verband met inbraken en vandalisme. Het project is uitgevoerd door een team van 8 agenten en een brigadier vanuit een eigen vestiging in de wijk. Ten behoeve van de evaluatie is gebruik gemaakt van telefonische bevolkingsenquêtes zowel vóór als na de experimentele periode. Eenzelfde onderzoek heeft in een vergelijkbare controlewijk plaatsgevonden. Daarnaast zijn gegevens uit de politiestatistiek (geregistreerde criminaliteit en de verzoeken om assistentie) in de evaluatie betrokken. Het geheel wordt gecompleteerd met een verslag van de ervaringen die de uitvoerenden met het project hebben opgedaan.

De resultaten

Met betrekking tot de eerste doelstelling: 'verbetering relatie politie/publiek' heeft het project tot de volgende resultaten geleid:

1. Voetsurveillance in de wijk heeft het meest bijgedragen tot de snelle bekendheid van het politieteam en wordt zowel door de wijkbewoners als door de uitvoerenden zeer positief beoordeeld.
2. De wijkbewoners ervaren preventievoorlichting door de politie als een nuttige activiteit. De uitvoerenden zelf zien vrijwel alleen praktische mogelijkheden op dit terrein als het gaat om voorlichtingsactiviteiten ter voorkoming van inbraak.
3. De activiteiten van het politieteam hebben de bevolking laten zien dat de politie ook op een andere dan gebrui-

kelijke (repressieve) wijze haar werkzaamheden kan verrichten.

4. Jonge politie-ambtenaren hebben tijdens het project geleerd met het publiek om te gaan buiten de conflict-sfeer en op een zelfstandige manier inhoud te geven aan hun dagelijkse werk. Toch is bij de uitvoerenden de behoefte aan meer actie op den duur zeer sterk.

5. Gezien de waardering voor het project, zowel vanuit de wijk als vanuit het team, kan in Osborn worden gesproken van een belangrijke bijdrage tot een verbetering van de relatie politie/publiek.

Gaat het om de tweede doelstelling:

'het beheersen of terugdringen van bepaalde vormen van kleine criminaliteit' dan zijn de volgende resultaten van het project van belang:

1. De preventiebereidheid om inbraken te voorkomen is toegenomen; voor andere delicten is dat niet het geval.
2. Er is een lichte stijging van de meldingsbereidheid bij het publiek als het gaat om verdachte of criminele situaties die men zelf in de wijk constateert.
3. Het aantal aangiftes van slachtoffers van agressieve delicten en vooral van vernielingen was aanvankelijk zeer laag en is sterk toegenomen.
4. De onveiligheidsgevoelens in de wijk zijn verminderd. Vooral vrouwen en oudere mannen voelen zich veiliger.
5. De kleine criminaliteit in de wijk is gestabiliseerd. Zowel de slachtofferpercentages, de geregistreerde criminaliteit als het aantal verzoeken om assistentie vanuit de wijk wijzen in dezelfde richting.

Het onderzoek heeft daarnaast laten zien dat er geen verschuivingseffecten van inbraken naar de direct omliggende wijken heeft plaatsgevonden; eerder is er sprake van een uitstralings-effect van het Osborn-project. Het experiment heeft bovendien invloed gehad op het aantal verzoeken om assistentie vanuit de wijk, in die zin dat zij sterk achterblijven bij de stijging in de rest van het district.

Het Alcohol Verkeer Project in detentie

Een voorlichtingsprogramma voor mensen, die zijn veroordeeld wegens rijden onder invloed, vormt een zinvolle invulling van de opgelegde vrijheidsstraf. Zowel op korte termijn als op langere termijn geven de effecten een vrij positief beeld.

Dit zijn de uitkomsten van een bij het Ministerie van Justitie verschenen rapport 'Het Alcohol Verkeer Project in detentie' (WODC-reeks nr. 38). Het rapport, van de hand van mr. R.L.H.M. Bovens, bevat de resultaten van een evaluatiestudie naar de

effecten van een voorlichtingsprogramma over alcohol en verkeer, zoals dat sedert 1979 plaatsvindt in de gevangenis 'De Raam' te Grave. De evaluatie van het voorlichtingsprogramma, 'Alcohol Verkeer Project' geheten, is op verzoek van de Directie Gevangeniswezen uitgevoerd door het WODC met financiële steun van het Alcoholfonds en het Nederlands Fonds voor de Geestelijke Volksgezondheid.

Het voorlichtingsprogramma

Sedert oktober 1979 maakt het Alcohol Verkeer Project deel uit van het regiem in de gevangenis 'De Raam' in Grave. Gedurende een week wordt aan de in deze inrichting verblijvende gedetineerden, veroordeeld voor rijden onder invloed, informatie gegeven over diverse zaken die met rijden onder invloed samenhangen. Centraal staat daarbij het gevaar dat dit gedrag veroorzaakt voor verkeersdeelnemers en de nadelige gevolgen voor het rijden onder invloed zelf. Het programma heeft primair tot doel de recidivefrequentie en/of -snelheid van de deelnemende gedetineerden te verminderen en tracht dit te bereiken door middel van kennisvermeerdering en attitudeverandering. Daarnaast tracht het programma een bijdrage te leveren aan het geven van een meer zinvolle inhoud aan de detentie.

Probleemstelling en opzet van het onderzoek

Nagegaan diende te worden wat de effecten van het voorlichtingsprogramma waren op kennis, attitude en gedrag van de deelnemers en op de beleving van hun detentie. Hiertoe is het onderzoek in tweeën gesplitst. In de eerste fase waren de mogelijke gevolgen onderzocht voor de kennis en de attitude tijdens en direct na afloop van de programmawEEK. Verder werd het functioneren van het project bestudeerd en de invloed ervan op de detentie. In een tweede fase zijn de mogelijke effecten op langere termijn onderzocht, met name met betrekking tot het gedrag van de deelnemers. Daarbij zijn gegevens verzameld over de geregistreerde en de niet-geregistreerde recidive. Een jaar na het ontslag uit de inrichting is een aantal ex-gedetineerden thuis bezocht voor een interview. Hiervoor hadden zij hun toestemming verleend binnen de inrichting. In beide fasen is gekozen voor een opzet, waarbij de deelnemers aan het project in Grave vergeleken zijn met een controlegroep uit een soortgelijke inrichting, te weten 'Nieuw Bergveen' in Veenhuizen. In beide inrichtingen bestaat ongeveer 70% van de bevolking uit overtredders van art. 26 Wegenverkeerswet, het rijden onder invloed.

De resultaten

Zowel de korte termijneffecten als die op de langere termijn geven een vrij

positief beeld. Op korte termijn blijkt het programma een gunstige invloed te hebben op het beleven van de detentie (deze wordt nuttiger en zinvoller gevonden), en ook blijkt de kennis over de in het Alcohol Verkeer Project behandelde onderwerpen in aanzienlijke mate toegenomen te zijn. Daarnaast worden ook in lichte mate attitudeveranderingen geconstateerd, met name ten aanzien van de zwaarte, die de wetgever aan het delict 'rijden onder invloed' toegekend heeft (welke attitudeveranderingen na een jaar overigens verdwenen zijn). Bovendien is in Grave bijna de helft van de respondenten positiever gaan denken over of op een positieve manier bekend geraakt met het Consultatiebureau voor Alcohol en Drugs CAD als hulpverleningsorganisatie voor alcoholproblemen.

Op de langere termijn (na ca. een jaar) blijkt de kennis weliswaar weer achteruit gegaan te zijn, maar er is nog altijd een verschil te constateren met niet-deelnemers. Aan het uiteindelijke doel, een recidivevermindering, lijkt op het eerste gezicht beantwoord te zijn. Op de langere termijn blijken de deelnemers volgens eigen opgave minder onder invloed te zijn gaan rijden dan de controlegroep van niet-deelnemers. Hoewel dit resultaat met de nodige voorzichtigheid betracht dient te worden, gezien de mogelijke onbetrouwbaarheid van zelfverstrekte gegevens over het eigen gedrag kan in ieder geval gesteld worden, dat vergelijking met overig cijfermateriaal uit het onderzoek niet op andere uitkomsten wijst.

Gezien deze effecten en gezien de gemiddeld hoge waardering voor het programma in het geheel kan geconcludeerd worden dat een dergelijk voorlichtingsprogramma een zinvolle invulling van de detentie vormt. Mogelijk dat het bereik ervan zowel binnen de detentie als daarbuiten uitgebreid kan worden, waarbij bv. gedacht kan worden aan een toekomstig alternatief voor de vrijheidsstraf.

Jaarverslagen

Het verslag van de gemeentepolitie Apeldoorn constateert een zodanige groei van het werkaanbod, dat dit het korps boven het hoofd dreigt te groeien. Vandaar dat in overleg met het bevoegd gezag niet alleen tot het stellen van prioriteiten dient te worden gekomen, maar dat tevens de noodzaak wordt aangestipt om taken af te stoten. Gedachten, als in dit jaarverslag weergegeven, treffen we ook aan in het verslag van de gemeentepolitie Enschede. Op grond van een rapport van het WODC is inmiddels een aanzet gemaakt om te komen tot beleidskeuzes ter bereiking van bepaalde doelstellingen, zoals terugdringen crimina-

Papier/karton vernietiging?

Vertrouwelijke documenten moeten op tijd verdwijnen!

De vernietiging van gegevens die niet in handen van onbevoegden mogen komen, kunt u met een gerust hart overlaten aan de

Standnummer 2201

AKAHA documentenvernietigers.

Alle soorten papier, karbon, karton, etiketten, kettlingformulieren, pons- en systeemkaarten etc. worden snel en grondig tot onleesbare snippers vernietigd, veranderd in waardevol verpakkingsmateriaal.

Voor radikaal weg-is-weg vernietigen omvat ons programma circa 15 papier-, karton- en allesvernietigers, in capaciteiten van 25 tot 750 kg per uur en een uitgebreide serie balenpersen.

Ook vernietigers voor microfilm, fiches, offsetplaten en adresplaatjes.

Dokumentatie of demonstratie?

Vul onderstaande bon in of bel even:

Akaha - Den Haag b.v.

Melkwegstraat 20, 2516 AJ Den Haag
Tel. 070-838306* Telex 32751

Bon

- ☐ Stuur vernietigingsdokumentatie.
- ☐ Ik wil informatie over uw balenpersen.
- ☐ Graag afspraak voor demonstratie.

firma _____
naam _____
adres _____
plaats _____
tel. _____

In open enveloppe zenden aan:
Akaha-Den Haag B.V.
Antwoordnummer 852,
2500 XN Den Haag.

TP

liteit, betere afstemming van de activiteiten van justitie en politie, verbetering interne bedrijfsvoering en van de informatie aan het publiek. Aldus tracht men tegen de steeds groter wordende stroom op te roeien. De gemeentepolitie **Groningen** uit haar grote zorg over de wederom sterke stijging van de criminaliteit. Ten aanzien van de reorganisatie wordt opgemerkt dat verandering een langdurig en ingrijpend proces is, een proces overigens waaraan men voortdurend verder werkt.

In het verslag van de **Haarlemmermeer** wordt niet alleen gewezen op de explosieve taaktoeneming, maar ook op de discrepantie tussen de rijksvergoeding voor de gemeentepolitie en de absoluut noodzakelijke kosten van het korps, een discrepantie die leidt tot tekorten op de begroting.

In het verslag van de Politieopleidingschool **Noord-Nederland** te Lochem wordt - naar verwachting - melding gemaakt van de sterke vermindering van het aantal leerlingen. Ten gevolge daarvan werd zowel het aantal gast-docenten als het aantal vaste leerkrachten sterk verminderd. Een en ander leidde tot een aantal organisatorische bijstellingen.

In **Maastricht** steeg blijkens het verslag het aantal processen-verbaal op verkeersgebied opmerkelijk. De opzet van de wijk-surveillance werd gewijzigd. De vermogensdelicten - in het bijzonder eenvoudige diefstal, gekwalificeerde diefstal en diefstal met geweld - rezen de pan uit.

De gemeentepolitie te **Harderwijk** is druk doende met reorganisaties teneinde te komen tot een meer doelgerichte inzet van het executieve personeel en versterking van de wijkdienst. Het aantal misdrijven steeg met bijna 18%, en - in vergelijking met 1978 - met bijna 125%. Sprekende cijfers voor hen die kunnen luisteren. Uit het verslag van het **CBR** blijkt dat de sterke daling van het aantal rijexamens in het verslagjaar tot staan kwam. Het aantal afgenomen examens bedroeg rond 770.000, wat 80.000 minder is dan in 1981. Opvallend is dat de kandidaten steeds jonger worden. Bijna de helft van het aantal kandidaten was jonger dan 20 jaar. Het verslag van de **Luchthavenpolitie** gewaagt van de sterke reductie van het natuurlijk verloop, waardoor de opleiding voor het luchthavenpolitie-diploma achterwege kon blijven. Voor het eerst werd ingevolge de gewijzigde Wet op de Weerkrpensen toelating aangevraagd en voor de duur van twee jaar verkregen.

Het verslag van de **Opsporingsdienst** van de Stichting Sociaal Fonds Bouwnijverheid meldt dat in 1982 de fraudebestrijding op alle fronten is toegenomen. Het afgelopen jaar gaf een verdergaande recessie in de bouwnijverheid te zien. De terugloop daarin is echter vooralsnog niet merk-

baar met betrekking tot de omvang van de fraudebestrijding.

Het 50-jarig bestaan en de keur van activiteiten, die in het kader daarvan werden georganiseerd komen duidelijk aan de orde in het verslag van **Veilig Verkeer Nederland**. De financieel-economische omstandigheden nopen ook VVN tot een herijking van zijn positie, waarbij goed samenspel met anderen van belang is.

De **Landelijk Coördinator Voorkoming Misdrijven** stelt in zijn verslag vast, dat de aanloopproblemen gedeels achter de rug zijn. Het merendeel van de regiobureaus is geheel of ten dele tot stand gekomen. De gedachte, dat politieke misdadaankoming een geïntegreerd bestanddeel van de politietak is, vindt steeds meer ingang en acceptatie.

Criminaliteitsbeheersing in Enschede

Bij het ministerie van Justitie is het rapport 'Criminaliteitsbeheersing in Enschede' verschenen (WODC-reeks nr. 37).

Het onderzoek, van de hand van drs. J.L.P. Spickenheuer, is uitgevoerd op verzoek van de gemeentepolitie Enschede ten behoeve van het lokale driehoeksoverleg.

Doel van het onderzoek

Het vaststellen van prioriteiten met betrekking tot de bestrijding of beheersing van de criminaliteit is een onderwerp dat enige tijd geleden in het driehoeksoverleg tussen hoofd-officier van justitie, burgemeester en korpschef in Enschede de aandacht heeft gekregen. Bespreking van de criminaliteitsproblematiek leidde tot het verzoek van de driehoek aan de gemeentepolitie Enschede informatie te verzamelen en aan te dragen die ertoe zou moeten leiden dat in het overleg op verantwoorde wijze een prioriteitenplan zou kunnen worden vastgesteld. Vervolgens verzocht de gemeentepolitie Enschede het WODC ondersteuning te geven bij het verzamelen van de benodigde gegevens. Het onderzoek dat is uitgevoerd: een analyse van de geregistreerde criminaliteit, een tijdbestedingsonderzoek bij de Justitiële Dienst van de gemeentepolitie, een analyse van het afhandelsbeleid van het OM, alsmede een bevolkingsenquête.

De resultaten

Voor het vaststellen van de omvang en aard van de criminaliteit is gebruik gemaakt van gegevens uit de politieke statistieken en van gegevens uit de bevolkingsenquête. De eerste bron toont aan dat de criminaliteit voor een belangrijk deel bepaald wordt door allerlei vormen van diefstal en inbraak. Gezien het relatief hoge aangiftepercentage zou de politie in Enschede een

goed beeld moeten hebben van deze categorie misdrijven. Anders dan op het eerste gezicht uit de politiestatistiek blijkt is aangetoond dat ook agressieve misdrijven, vooral vernieling van eigendom en bedreiging of mishandeling op straat, een belangrijk deel van de plaatselijke criminaliteit voor hun rekening nemen. Dat de politiestatistiek hiervan geen juiste afspiegeling geven hangt samen met het feit dat de aangiftebereidheid van slachtoffers bij agressieve misdrijven gering is. Het is dus zeer wel mogelijk dat juist het gewelddadige karakter van de criminaliteit in Enschede door politie en justitie onderschat wordt. In 1981 werd tenminste één op de vijf inwoners van Enschede het slachtoffer van een misdrijf waarbij de kans op agressief delict bijna tweemaal zo groot was als de kans op een vermogensdelict.

Van de 374 strafbare feiten die in november 1981 ter kennis van de Justitiële Dienst kwamen werd 8% opgehelderd, d.w.z. neergelegd in een proces-verbaal met een bekende dader. Aan deze opgehelderde zaken besteedde de dienst 55% van de totale tijd die in de behandeling van deze 374 zaken gestoken is.

Ongeveer de helft van alle zaken wordt door een centrale opvang binnen de Justitiële Dienst administratief afgehandeld en er vindt dan meestal ook geen verder onderzoek plaats. In hoofdzaak bestaan deze zaken uit aangiften van diefstal en vernieling waarbij de politieactiviteiten zich beperken tot het aanhoren van de aangever, het vastleggen van de aangifte en een enkele administratieve handeling. De centrale opvang besteedt aan een zaak (aangifte) gemiddeld ongeveer een half uur. Gaat het om ernstiger misdrijven, dan worden die veelal door de andere afdelingen binnen de Justitiële Dienst (met name de Algemene Recherche) in behandeling genomen, maar buiten de kantooruren nemen deze afdelingen ook de opvangtaak over. De afdelingen besteden ongeveer 40% van de tijd aan de meest voorkomende, doch minder ernstige misdrijven (83%) zoals diefstal en vernieling en 50% aan minder vaak voorkomende maar ernstiger misdrijven (17%).

Ongeveer een kwart van de beschikbare tijd voor de behandeling van zaken komt voor rekening van het feitelijk redden: het opnemen van de situatie op de plaats van het misdrijf, het verrichten van nader onderzoek zoals posten, woning- en buurtonderzoek. De overige tijd wordt grotendeels bepaald door schriftelijke werkzaamheden (41%). Daartoe behoren onder meer het schriftelijk horen van aangevers en verdachten alsook allerlei activiteiten die nauw verweven zijn met het uiteindelijk samenstellen van het verhaal. Van de zaken die door de Enschedese

politie naar het parket werden gezonden resulteerde 42% in een vervolging, 43% in een sepot (15% technisch sepot, 28% beleidssepot). Zaken waarbij het gaat om oplichting, vernieling of andere vormen van agressie worden vaak geseponneerd omdat het wettig bewijs niet geleverd is. Eenvoudige diefstallen worden nogal eens geseponneerd vanwege de geringe ernst van het feit. Ernstiger misdrijven worden over het algemeen vaker vervolgd dan geseponneerd. Meer dan de helft van de Enschedese bevolking is van mening dat de politie de criminaliteit goed aanpakt, ongeveer 40% is niet zo tevreden. De ontevredenheid richt zich met name op de aanpak van veel voorkomende en minder ernstige misdrijven: vooral de aandacht voor vernielingen/vandalisme en agressie van jongeren op straat verdient verbetering. Ongeveer 40% van de bevolking geeft blijk van sterke onrustgevoelens in verband met criminaliteit. Ook hierbij spelen weer de agressieve misdrijven een belangrijke rol. De onveiligheidsgevoelens richten zich vooral op de Enschedese binnenstad.

Het prioriteitenplan

Door het driehoeksoverleg is een werkgroep ingesteld bestaande uit vertegenwoordigers van politie, justitie en bestuur, die mede op basis

van de onderzoeksresultaten een concreet prioriteitenplan voor Enschede opstelt. In dat plan zullen niet alleen prioriteiten en posterioriteiten met betrekking tot het criminaliteitsprobleem geconcretiseerd worden, ook zal de afstemming van politieke, justitiële en bestuurlijke maatregelen een belangrijk aandachtspunt zijn.

Goede raad, tot Uw dienst

Onder de titel 'Goede raad, tot uw dienst' heeft de Nederlandse Orde van Advocaten een informatieblad uitgegeven voor zelfstandigen en kleine ondernemers. Buiten het gerechtsgedebouw hebt u aan een advocaat vaak nog het meest, stelt de brochure: daar doet de advocaat ook het meeste werk. Hij doet heel wat meer dan alleen strafzaken en echtscheidingen. Voor bedrijven, grote en kleine, en voor zelfstandigen is hij in de allereerste plaats de hulp bij zakelijke problemen met een juridische kant. Grote bedrijven weten de weg naar de advocaat over het algemeen te vinden, maar juist bij de kleine ondernemers en de zelfstandige particulieren bestaat nog wel eens wat drempelvrees. Dat is jammer, vindt de Orde, want juist die kwetsbare groep zou gebaat zijn bij gedegen juridisch advies in zakelijke transacties.

Juist om problemen, die later veel tijd, geld, ergernis en moeite kosten, te voorkomen, adviseert de Orde om tijdig advies in te winnen. De advocaat kan dan proberen om vóór alle zaken zo veel mogelijk juridisch waterdicht te regelen. Het overgrote deel van de Nederlandse advocaten rekent voor een eerste, oriënterend gesprek van circa een half uur een speciaal laag tarief, het zogeheten Toga-tarief van nul tot f 50, inclusief BTW. Onder omstandigheden kunnen kleine ondernemers op dezelfde wijze als particulieren in aanmerking komen voor door de overheid gefinancierde rechtshulp. Het informatieblad somt een aantal onderwerpen op, waarbij wordt geadviseerd - al is het maar voor de zekerheid - altijd eerst een advocaat te raadplegen, zoals ● het maken of wijzigen van contracten (samenwerkingsovereenkomsten, arbeids-, huur-, koop-, lease- of huurkoopcontracten, octrooien, licenties etc.), ● vergunningaanvragen (bouw-, hinderwet-, vestigings- of milieuvergunningen), ● subsidiekwesies, ● bestemmingsplankzaken of ● fusie-, samenwerkings- of overnameplannen. Wie geïnteresseerd is, kan het informatieblad gratis aanvragen bij de Nederlandse Orde van Advocaten, 't Hoenstraat 1, Postbus 90614, 2509 LP 's-Gravenhage, tel.: (070) 645900.

TRANSEC geld- en waardetransporten

- * Import- export van valuta-
goud-zilver en andere waarden.
- * Internationale waardekoeriers-
diensten.
- * Regionale en nationale geld-
transporten.

**Bel voor alle
ZEKERHEID
02907 6370**

TRANSEC BV

Dennenlaan 30
1161 CR Zwanenburg

Telefoon 02907 - 63 70 Telex 13007 TRSEC NL.

GESPREKSOPNAME VAN TELEFOON EN MOBILOFOON

Cassetterecorders:

tot 12 uur per cassette
spraakgestuurd of arbi-start
einde band signalering
ook professioneel model voor
inbouw in tafel

Bandrecorders:

4/8 sporen met automatische
volumeregeling
looptijd: tot 52 uur per band

Tijdinformatie:

datum/tijd generator die NOOIT
gelijk gezet hoeft te worden
(ook niet bij zomertijd)
datum/tijd lezer

Terugluisterrecorders:

tot 100 gesprekken terug te zoeken
band hoeft nooit teruggespoeld te
worden
digitale gesprekkenteller
volledige afstandsbediening

Iedere samenstelling is mogelijk

**TELE
CONNECT**

HILVERSUM 035 - 85 86 92

PREVENTIE GROEP

Landelijk functionerende preventiegroep met de volgende faciliteiten:

- ☐ rolluiken en hekken
- ☐ vouwhekken
- ☐ slagvaste beglazing
- ☐ Wink haas sluitsystemen
- ☐ smeedwerk
- ☐ sloten
- ☐ elektronische beveiligings systemen
- ☐ elektronische brandmeld systemen
- ☐ stil alarm en bewaking
- ☐ 24-uurs service

In de volgende
plaatsen
gevestigd:
Leeuwarden
Groningen
Emmen
Zwolle
Amsterdam
Alkmaar
Rotterdam

Voor meer informatie en
vrijblijvende offertes kunt
u contact opnemen met

EBC Preventiegroep

Berenkoog 26, Alkmaar
Postbus 278,
1800 AG Alkmaar
072 - 112233 - 611214*

Politie- nieuws Internatio- naal

Onvermoeibaar Italië

Volgens Sari Gilbert in een reportage in de International Herald Tribune heeft de Italiaanse politie (politie en carabinieri) een tot nu toe ongekend hevige strijd ingezet tegen de georganiseerde misdaad.

Deze georganiseerde misdaad, die de laatste drie jaar meer dan 1000 mensenlevens heeft gekost, heeft het terrorisme, dat wel nog niet geheel verdwenen is doch wel in betekenis heeft ingeboet, verdrongen als grootste bedreiging voor de Italiaanse samenleving.

In juni j.l. werden in Napels en omgeving in één 24-uurs razia 454 personen aangehouden, verdacht te behoren tot de Camorra, zoals de plaatselijke misdaadonderwereld heet en het totaal aantal arrestanten heeft inmiddels de 600 bereikt.

De neergang van de Rode Brigades wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken toegeschreven aan een combinatie van 3 factoren: toenemend effectieve politiemethoden, een verandering in het Italiaanse politieke en culturele klimaat en de onschadelijkmaking van diverse leidende terroristen in samenhang met de bevrijding door de politie van de Amerikaanse generaal Dozier in januari 1982.

De aandachtverlegging naar de georganiseerde misdaad trad aan het licht toen in juni van het vorig jaar de carabinieri-generaal dalla Chiesa, tot dan toe de topman in de terroristenbestrijding naar Palermo werd overgeplaatst om daar aan de strijd tegen de Maffia leiding te geven.

Het is tekenend voor de situatie dat hij en zijn vrouw drie maanden later in een hinderlaag werden vermoord. De Maffia, als meer verweven met het maatschappelijk bestel dan het terrorisme en daardoor ook moeilijker te bestrijden, is van een op het Siciliaanse platteland gevestigde hiërarchie van plaatselijke machthebbers met eigen tradities en erodes, uitgegroeid tot een enorm internationaal bedrijf, gebaseerd op een uitgebreide heroïne-smokkel industrie, geschat op dichtbij de 1 miljard dollar per jaar. Sinds het

platleggen van de 'French Connection' in 1971 is Marseilles door Palermo vervangen als centraal raffinage- en distributiecentrum van narcotica voor het Westen.

Aangenomen wordt dat de Napelse Camorra, hoewel meer dan een eeuw oud, nauwe banden onderhoudt met de Maffia, die in het bijzonder verantwoordelijk zou zijn voor opkomst en macht van de zich thans in arrest bevindende Camorra-leider Raffaele Cutolo, wiens organisatie thans machtig genoeg is om 'bijdragen' te vragen van zo'n 52.000 winkeliers en kooplieden in de provincie Napels. Volgens de prefect van Napels, die in een ambtelijk rapport aan de Minister van Binnenlandse Zaken de Camorra beschreef als een organisatie die zich presenteert als een alternatief voor de staat, zal het onmogelijk blijken de Camorra te verslaan zolang Napels 140.000 en de haar omgevende provincie 340.000 werklozen telt. P.

Japan's historisch wijksysteem

Time-Magazine heeft onlangs een geheel nummer - en dat is uitzonderlijk - gewijd aan Japan.

Op het gebied van het rechtssysteem is het opvallend dat er daar in vergelijking met het Westen zo weinig advocaten zijn en ook het aantal zaken dat in rechte wordt afgedaan is opmerkelijk gering, een en ander terug te voeren op het ingeboren Japanse streven om door overleg en overreding tot schikkingen te komen.

In strafzaken plegen de Japanse gerechten streng te zijn als het gaat om verkrachting, ongeoorloofd wapenbezit en verdovende middelen. Dat dit in 99% van de gevallen tot veroordeling leidt is niet alleen aan een gestrenge toepassing van de wet te danken. De vervolgers brengen namelijk een zaak vrijwel uitsluitend voor de rechter als deze stevig gefundeerd is.

Bovendien is het aantal bekentenissen hoog. De 2774 rechters die Japan telt zijn vaak tot lichtere straffen geneigd wanneer de geïncrimineerde er spijt van heeft en dit doet blijken.

In de misdaadbestrijding wordt ook een speciale plaats ingenomen door het systeem van **politieposten** (de Kobans), een wezenlijke karakteristiek in het Japanse leven van alle dag.

Deze politieposten vinden hun oorsprong in een netwerk van controlepunten, waarvan de Samurai zich in feodale tijden bedienden om de bevolking te beschermen. Momenteel zijn er over geheel Japan verspreid 15.600 van dergelijke posten (doorgaans kleine één-kamerkantoorjes op straat-hoeken en door 2 man bezet), elk ten dienste van rond 10.000 inwoners.

Tokio alleen al beschikt over 1244 van dergelijke posten en acht ze zo belangrijk voor het publieke welzijn dat zij worden bemand door niet minder dan 15000 politiefunctionarissen, of tewel een derde van het gehele korps.

Buiten de traditionele taken als surveillance in de wijk en het arresteren van misdadigers, zijn de politiefunctionarissen belast met het geven van inlichtingen en aanwijzingen, de behandeling van verloren en gevonden voorwerpen, verkeerscontroles, hulpverlening bij dronkenschap, het regelen van huiselijke conflicten en het regelmatig bezoeken van alleenwonende oudere inwoners van de wijk.

Het succes van dit politieposten-systeem wordt gereflecteerd geacht in Japan's opvallend lage misdaadstatistiek.

In 1980 waren er 1.4 moorden op 100.000 personen tegenover 10.2 in de Verenigde Staten. Beroving verhoudt zich van 1.9 in Japan tot 234.5 in de V.S. De geweldsdelicten komen over de gehele lijn zelden voor. Een andere verklaring is gelegen in de strikte handhaving van de wapenwetgeving, volgens welke een burger, anders dan voor de jacht, geen wapen mag bezitten.

Singapore heeft inmiddels al soortgelijke politieposten ingevoerd en San Francisco bestudeert de overneming van het Japanse systeem. P.

Indrukwekkende stijging KGB-activiteiten

Hieraan wijdt de bekende Amerikaanse journalist John Vinocur, hoofd van het Parijse bureau van de New York Times, een drietal artikelen in de International Herald Tribune.

Volgens geallieerde functionarissen is de Sowjet-inlichtingendienst een fase van agressieve activiteit in het Westen ingegaan, hetgeen gezien moet worden als de voornaamste grond voor het opmerkelijk toegenomen aantal diplomatieke uitwijzingen. Met inbegrip van Zwitserland werden er in

de eerste 7 maanden van dit jaar niet minder dan 90 Russen wegens illegale activiteiten uitgewezen terwijl 6 anderen, als spionnen ontmaskerd, op eigen gelegenheid vertrokken. Het totale aantal uitwijzingen betrof in 1982: 49 en in 1981: 27 gevallen.

Er bestaat communis opinio over dat de Sowjet-aandacht is geconcentreerd op twee gebieden t.w. het verwerven van hoogontwikkelde westerse technologie en het voorkomen, door het beïnvloeden van de publieke opinie, van de plaatsing door NATO van middellange afstandsraketten op het eind van dit jaar.

Behalve dat de KGB met zijn half miljoen, zo niet meer, agenten, zich op deze terreinen (waarover later meer) duidelijk sterker laat gelden, is er ook sprake van een toegenomen gebruikmaking van Oost-Europese inlichtingendiensten in gecoördineerde operaties.

Overlopers van de KGB zeggen dat de Sowjet-inlichtingendienst ervan overtuigd is, dat zij door de beïnvloeding van anti-rakettengroepen in West-Europa, waarbij honderden miljoenen dollars werden aangewend, een beslissende rol heeft gespeeld in het vormen van de negatieve publieke opstelling, die de V.S. vijf jaar geleden deed besluiten de neutronen-wapens niet in het veld te brengen.

Alleen reeds de taak van de landelijke inlichtingendiensten om oog te houden op KGB-officials in zg. 'legale' posities is zonder meer enorm. In de meeste landen van het Westen belooft het aantal ambtenaren van KGB en GRU (de militaire inlichtingendienst) naar schatting 30 tot 40% van de totale Sowjetvertegenwoordiging. In een land als Frankrijk zou dat 400 functionarissen betekenen. Voor Zwitserland wordt zelfs gerekend met $\frac{2}{3}$ van de gehele staf, dat zich met inlichtingenwerk zou bezig houden. Hierbij valt te bedenken dat een 24 uren achtervolging van één Sowjet-functionaris door een contra-spionagedienst vraagt om een inzet van rond 20 man.

Technologie

Ieder jaar verdwijnt er voor een waarde van miljoenen dollars aan hoogwaardige technologie met militaire implicaties over de grenzen van de Sowjet Unie en haar bondgenoten en soms is de aankoop technisch zo effectief dat de verboden uitrusting zelfs voor geheime reparaties naar het Westen wordt teruggestuurd.

Hoewel VS-wetgeving en NATO-afspraken de levering van dergelijke verfijnde microelectronische- en computeruitrusting verbieden, is de omvang van de leveranties die het Sowjet blok bereiken naar het oordeel van Westelijke inlichtingexperts onthutsend.

Deze verlopen meestal via schijn-

maatschappijen en zich gedekt houdende leveranciers, die samenwerken met de aanschaffingscampagne, die momenteel als de primaire taak van KGB en GRU wordt beschouwd. Volgens een rapport van de Amerikaanse regering is de KGB, met uitgebreide steun van de Oost-Europese inlichtingendiensten, zo succesvol geweest, dat het machtsniveau, aan deze taak gewijd, sinds 1970 zo significant is gestegen, dat er nu meerdere duizenden technologie-verzamelande functionarissen over de gehele wereld aan het werk zijn onder diverse dekmantels als diplomaten, journalisten en handelsfunctionarissen.

Vredesbeweging

De andere hoogste prioriteit van de KGB-activiteit is de beïnvloeding van de publieke opinie in het bijzonder van en via de diverse vredesbewegingen in het Westen. In de afgelopen twee jaar hebben de regeringen van Denemarken en van Zwitserland openlijk de pogingen ontmaskerd van, als KGB-ambtenaren geïdentificeerde, Sowjet-diplomaten om invloed uit te oefenen op of zich toegang te verschaffen tot groepen, die trachten de plaatsing van nieuwe NATO middenlange afstandsraketten, geprojecteerd tegen het einde van dit jaar, te voorkomen.

Deze gevallen tonen duidelijk aan dat het primaire object is de uitbuiting van die groepen voor ontwapening, die zichzelf 'de vredesbeweging' noemen. Bij de aan de kaakstelling van de Sowjet-pogingen doen zich twee problemen voor. De eerste is de tegenzin tegen het vervolgen van deelnemers aan de vredesbeweging, waarin de KGB opvallend present was, vanwege de verwachting van een politieke weerslag in het eigen land. De tweede is de wazigheid van de Sowjet-betrokkenheid. De Sowjet-activiteiten vallen in het grijze gebied tussen een legitieme uitwisseling van ideeën en de actieve-maatregelen-operatie.

In Europa, zo is het oordeel van een aantal contra-spionage experts, wordt het oefenen voor het merendeel door de Communistische Partij van het betrokken land voor haar rekening genomen. In een lang vertrouwelijk geschrift, bestemd voor een bijeenkomst van NATO-officials in 1981 en opgesteld door de Nederlandse Binnenlandse Veiligheidsdienst, wordt verband gelegd tussen de Internationale Afdeling van de Communistische Partij van de Sowjet-Unie en de Nederlandse Communistische Partij in een gecoördineerd streven om de houding van Nederlandse kerkelijke groepen op nucleair terrein te beïnvloeden. Direct met betrekking tot de KGB werd gezegd: 'Het is bekend dat KGB-functionarissen in Nederland instructies hebben ontvangen vanuit Moskou om

protesten tegen de Neutronenbom te bevorderen, maar het is moeilijk met zekerheid te zeggen hoe zij deze instructies in praktijk hebben gebracht.'

De Nederlandse dienst verschaftte intussen wel het bewijs van een KGB-vervalsing, die werd toegestuurd aan actievoerders, kranten en politici en werd gepresenteerd als een Amerikaans militair document, dat moest bewijzen dat de VS' Pershing en kruisraketten deel uitmaken van een strategie, erop gericht om een beperkte nucleaire oorlog in Europa mogelijk te maken.

Stanislaw Levchenko, een KGB-functionaris die in 1979 naar de V.S. overliep, schat dat de Sowjets zo'n 200 miljoen dollar aan de succesrijke campagne tegen de neutronenbom ten koste hebben gelegd.

Over de vraag hoe de huidige antikernbewegingen worden gefinancierd, bestaat nog weinig documentatie. De Amerikaanse CIA stelt in een beschrijving van de Wereldvredeesraad - een communistische mantelorganisatie - dat deze meer dan de helft krijgt van de 63 miljoen dollar die naar haar schatting door Moskou in 1980 voor haar '13 belangrijkste internationale mantelorganisaties' werden gefourneerd.

P.

nieuws uit België

Plan met parkeergelegenheden van Antwerpen

Door het stadsbestuur van Antwerpen werd ten gerieve van de automobilisten een stadsplan uitgegeven waarop de privé- en openbare parkeergelegenheden zijn aangeduid. In totaal zijn er 19 privé-parkeergarages, die op het plan met een witte letter 'P' zijn aangeduid, terwijl er vier openbare parkeerplaatsen zijn, aangeduid met een zwarte 'P'. Op de plattegrond zijn

ook de belangrijkste richtingsstraten vermeld om het de autovoerders gemakkelijk te maken. Het plan 'Parkeermogelijkheden in de Binnenstad' is gratis te verkrijgen bij de Dienst voor Informatie, Grote Markt 29; Politie Verkeer, Oudaan 5 en bij de Dienst voor Toerisme, Suikerrui 19.

Landloperij vermindert

Einde vorig jaar bedroeg het aantal opgesloten personen voor landloperij 827 tegen 846 einde 1981 en tegen 901 in het jaar 1980. Bij de personen in 1982 opgesloten voor landloperij bevonden er zich 108 die voor de eerste maal werden opgenomen en 719 personen die verscheidene keren werden opgesloten. Men heeft ook de aantallen per arrondissement opgegeven. Turnhout neemt de eerste plaats in met 344 veroordeelden in 1982, daarna volgt Antwerpen met 114 veroordeelden en vervolgens Brussel met 88 landlopers die opgenomen werden. Het verblijf van landlopers en bedelaars in de inrichtingen van Merksplas, Wortel, St. Andries-Brugge en Saint-Hubert bracht een uitgave mede van 335 miljoen B.Fr. in 1982.

Aantal verkeersdoden neemt toe

Het aantal doden bij verkeersongevallen loopt duidelijk op in 1983. Over de eerste drie maanden van dit jaar is het aantal verkeersdoden van 19 tot 34 opgelopen, wat een gemiddelde stijging van vijf doden per maand is. Voor het gehele wegennet (gewone wegen en autowegen) is het totaal aantal slachtoffers eveneens flink toegenomen, namelijk van 16.651 (eerste kwartaal 1982) tot 17.380 (eerste kwartaal 1983), wat 4,4 t.h. meer is. Het aantal ongevallen steeg eveneens, zij het in mindere mate plus 1,4 t.h. Dit alles wijst er op dat het aantal ongevallen opnieuw in stijgende lijn is gegaan tijdens de eerste drie maanden van het jaar 1983: 12.827 in 1983 en 12.650 in 1982

R.d.C.

gemengd nieuws

Vierde openbare CPVC-bijeenkomst

'Politie-Verkeers' beleid in deze tijd'

- Wordt het politiebeleid beïnvloed door de gewijzigde economische situatie?
- Wordt de wijziging in het beleid gestuurd of is er slechts sprake van volgen?
- Heeft het nog wel zin om zoveel politiebelangstelling te vragen voor het verkeer?
- Hoe verhouden zich de inspanningen op het gebied van parkeerorde, veiligheid, doorstroming en milieu?
- Kan de politie iets leren van de aanpak in het bedrijfsleven?
- Is de weggebruiker wel of niet tevreden over de taakuitvoering door de politie?

Deze en nog meer vragen en ook aanzetten voor een beantwoording zullen aan de orde komen tijdens de 4e openbare CPVC-bijeenkomst op 10 november 1983 te Utrecht. Vijf inleiders zullen zich tot de congresgangers richten met een toespraak; tevens zullen zij gezamenlijk ingaan op reacties van de deelnemers in een forumdiscussie. De bijeenkomst zal zowel de morgen als de middag beslaan.

De CPVC is zeer verheugd dat medewerking is toegezegd door:

- De heer dr. D. van Ooijen, directeur Studiecentrum voor Hogere Politieambtenaren te Warnsveld
- 'Beleidsplannen'
- De heer dr. A. Peper, burgemeester van Rotterdam
- 'Politie en Verkeer NU'
- De heer ir. J.W. Ossewaarde, Directeur gemeentelijk vervoersbedrijf te Amsterdam en voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Vereniging van Transportondernemingen KNVTO
- 'De politie gezien vanuit de bestuursdierscabine'
- De heer mr. R.J.C. Graaf van Randwijck, Hoofdofficier van Justitie te 's-Gravenhage
- 'De grenzen van wet en handhaving'
- De heer M.L. Mogendorff, voorzitter van de directie van de Nederlandse Unilever bedrijven B.V. te Rotterdam
- 'Wat zijn de consequenties van marktgericht optreden?'

De forumdiscussie zal worden geleid door de heer drs. T.E. Westertop, oud-minister van Verkeer en Waterstaat.

Aanmeldingen voor de bijeenkomst kunnen gericht worden aan:
Centrale Politie Verkeerscommissie CPVC
p/a Holland Organizing Centre
Lange Voorhout 16
2514 EE 's-GRAVENHAGE
Telefoon: (070) 657850
Telex: 33111
Telegramadres: Hocland - Den Haag

De deelnemerskosten zijn vastgesteld op f 22,50 per persoon. Op verzoek wordt tevens een lunchbon (f 20,-) en een treinreductiecoupon toegezonden.

Inlichtingen over de 4e openbare CPVC-bijeenkomst 'POLITIE-Verkeers' beleid in deze tijd' worden verstrekt door het secretariaat van de CPVC, telefoon: 070-717541.

Verkeerstechnische Leergangen 1983

In 1983 organiseert de ANWB de 26e serie Verkeerstechnische Leergangen met het volgende programma:

De 30 km/h regeling

Ir. H. Knoester
Ministerie van Verkeer en Waterstaat
Directie Verkeersveiligheid.
Een toelichting op de 30 km/h regeling. Wat was de aanleiding en wat zijn de gebruiksmogelijkheden? De limiet wordt niet slechts beschouwd als een snelheidsgrens, maar vooral als een instrument voor het creëren van verblijfsgebieden. Vandaar dat voor het toepassen van deze limiet voorwaarden gesteld zijn. Deze worden toegelicht.

De bus en de vormgeving van de infrastructuur

Ing. H.E. de Vroome
Secretariaat Vereniging ESO.
De samenwerkende regionale openbaar-vervoerbedrijven, verenigd in de ESO, hebben een studie opgezet naar een instrumentarium voor het ontwerpen van infrastructuur, dat wegbeheerders en vervoerbedrijven kunnen toepassen. Voor wegvakken, kruispunten en specifieke verkeersvoorzieningen is getracht, reële kwalitatieve en kwantitatieve ontwerpuitgangspunten te formuleren. Tenslotte zijn ontwerprichtlijnen opgesteld.

Inrichting van ontsluitingswegen

Ir. W. Eddes
DHV Raadgevend Ingenieursbureau/
Lid SVT-werkgroep Inrichting ontsluitingswegen binnen verblijfsgebieden.
Hoe kan men ontsluitingswegen (her)inrichten om de negatieve invloed van het gemotoriseerde verkeer op de verblijfskwaliteit van een gebied te verminderen? De SVT-werkgroep heeft daarvoor een zoekstelsel ontwikkeld. Gemeentebesturen, ontwerpers en uitvoerende diensten kunnen hiermee voor diverse vormen van ontsluitings-

wegen passende maatregelen opsporen.

Voorlopige RONA-richtlijnen voor kruispunten

Ing. H.W. Kuper

Inspecteur Rijkswegen, Hoofddirectie van de Waterstaat/Lid RONA werkgroep Kruispunten.

In april 1983 heeft de Commissie RONA (Richtlijnen voor het Ontwerp van Niet-Autosnelwegen) het concept van de voorlopige richtlijnen aan alle belanghebbenden voor commentaar aangeboden. De afgelopen jaren zijn de inzichten over de vormgeving van kruispunten sterk geëvolueerd. De beperkte mogelijkheden van weggebruikers en het rijgedrag dat op kruispunten gewenst is, stellen eisen aan de vormgeving. Ook moet de nodige aandacht worden besteed aan de ruimtelijke omgeving van de kruispunten.

Sluipverkeer op wegen buiten de bebouwde kom

Ing. M.J.C. Kuijten

Provinciale Waterstaat Utrecht. Sluipverkeer is tegenwoordig een bekend verschijnsel. Hoe ontstaat dit verkeer en welke problemen kan het veroorzaken? Welke belangen staan er op het spel? De inleiding gaat hierop in; tevens wordt aandacht geschonken aan de (on)mogelijkheden en de problemen bij het bestrijden van sluipverkeer.

Carpool-plaatsen

Ing. B. Koens

ANWB-Verkeersafdeling.

Door de ANWB wordt een voorstel gemaakt voor een landelijk plan voor carpool-voorzieningen. In het voorstel wordt gepleit voor carpool-plaatsen nabij het hoofdwegennet. Aan inrichting en verdere uitrusting van deze plaatsen moet de nodige aandacht worden geschonken.

Samen op weg

Gehandicapte mensen in het verkeer Een film van het Nationaal Orgaan Gehandicaptenbeleid (NOG) Bij het oplossen van verkeersproblemen van gehandicapten moeten we kijken naar de onderlinge samenhang van verkeerssituaties. Daarbij moeten we rekening houden met verschillende functiestoornissen van bijvoorbeeld het uithoudingsvermogen, lopen of zien. De film geeft een inzicht in deze problemen en geeft planmatige oplossingen aan.

De Leergangen worden gehouden in:

Amsterdam donderdag 6 oktober

RAI-Congrescentrum Europaplein

Hoogeveen woensdag 26 oktober

De Tamboer Hoofdstraat 17

Tilburg dinsdag 1 november

Stadsschouwburg Stadhuisplein 42

In Amsterdam zal de officiële opening geschieden.

De kosten van deelname bedragen f 54,00 per persoon. Desgewenst kan men deelnemen aan een

koffiemaaltijd; de kosten hiervan bedragen f 17,50.

Opgave voor deelname - al dan niet met koffiemaaltijd - kan uitsluitend geschieden door inzending van een **aanmeldingsformulier**. Deze formulieren kunnen schriftelijk worden aangevraagd bij de ANWB, Afdeling Bondsrepresentatie, Postbus 93200, 2509 BA Den Haag. Na inzending van dit formulier ontvangt men de toegangskaart.

Alle deelnemers krijgen t.z.t. het gedrukte verslag toegestuurd, waarin de lezingen zijn opgenomen.

Politie en etnische groepen

In het kader van het Islam Symposium Overijssel opent de Burgemeester van Enschede de heer H. Wierenga op 22 november a.s. 's-morgens om 9 uur een studiedag voor politiemensen. De dag zal plaatsvinden in het studenten-gasthuis van het I.T.C. de 'Schermerhornhall', Boulevard 1945-2.

In zijn dagelijks werk heeft de politiemann nogal eens te maken met mensen uit de Islamitische gemeenschap. Om hem enige praktische kennis over gewoonten en gedragingen van de Moslims in Nederland te geven organiseert de Stichting Islam Symposium Overijssel deze studiedag. 's-Morgens is er, na de opening, een groepsdiscussie aan de hand van een video-film over uithuwelijkingsproblematiek.

's-Middags is er een discussie over vrouwenmishandeling.

Gespreksleiders en 'informanten' staan de groepen bij. De 'informanten' zullen de groepen steeds wijzen op de cultuurverschillen.

Drs. H.G. Dors, pedagoog en gastdocent aan de kaderschool voor de gemeentepolitie in Zutphen leidt de dag uit.

Een slotforum sluit de dag af.

Belangstellenden kunnen zich opgeven bij het secretariaat van de Stichting Islam Symposium Overijssel p/a Deldenerstraat 70-74, 7551 AH Hengelo, telefoon 074-424805. De inschrijving is beperkt (maximaal 90 deelnemers).

De kosten voor deze dag zijn inclusief lunch f 25,- per persoon.

De tentoonstelling 'Islam een Levenswijze' is te zien in het Textielindustriemuseum, Industriestraat, Enschede.

Vanaf 7 oktober tot 31 december is de tentoonstelling te bezichtigen.

De openingstijden zijn: dinsdag tot en met zaterdag van 10.00 tot 12.00 uur en van 14.00 tot 17.00 uur.

Zondag van 14.00 tot 17.00 uur.

Het schadefonds geweldsmisdrijven

In de acht jaar van haar bestaan heeft de Commissie Schadefonds Gewelds-

misdriven voor schadegevallen over een periode van 10 jaar in totaal f 4.306.561,07 uitgekeerd. 607 verzoekers hebben wegens materiële schade in totaal f 2.434.411,07 ontvangen en 568 verzoekers wegens immateriële schade in totaal f 1.872.150,-.

Deze gegevens staan in het laatste jaarverslag van de Commissie, dat de Minister van Justitie mr. F. Korthals Altes aan de Staten-Generaal heeft aangeboden.

Dit jaarverslag 1982 bevat mede een overzicht van de werkzaamheden van het Schadefonds vanaf 1 januari 1975. In totaal betreffen de daar opgenomen bedragen, getallen en percentages echter een tijdvak van 10 jaar, omdat in het begin vergoeding kon worden gevraagd voor schadegevallen vanaf 1 januari 1973. Volgens de commissie vertonen de gegevens een vrij constant beeld: van jaar tot jaar treden geen grote verschillen op.

De voornaamste verslaggegevens over 10 jaar zijn:

- Ingediend zijn in totaal 2124 verzoeken.

- Het percentage verzoekers dat, na toetsing van het verzoek aan de criteria van de wet, een uitkering heeft ontvangen, bedraagt 35,7. Bij 64,3% heeft het verzoek niet tot een uitkering geleid: hiervan is bij 70,7% het verzoek ingetrokken c.q. als ingetrokken beschouwd. Van de resterende 29,3% is het verzoek afgewezen.

- Aan 607 verzoekers is wegens materiële schade f 2.434.411,07 uitgekeerd; aan 568 verzoekers is wegens immateriële schade f 1.872.150,- uitgekeerd. Het totaal van de uitkeringen bedraagt derhalve f 4.306.561,07.

- Van de verzoekers, aan wie een uitkering is toegekend, heeft 22,4% geen voor uitkering vatbare materiële schade geleden. De uitkering aan hen betrof alleen de geleden immateriële schade.

- Van de verzoekers, die wél voor uitkering vatbare materiële schade hebben geleden, heeft 88,1% wegens deze schade gemiddeld ca. f 2.500,- ontvangen. Aan 11,9% is de maximale uitkering wegens materiële schade van f 25.000,- toegekend. De gemiddelde uitkering wegens materiële schade heeft ± f 4.000,- bedragen.

- Aan 3,7% is de maximale uitkering wegens immateriële schade van f 10.000,- toegekend. De gemiddelde uitkering wegens immateriële schade heeft ± f 3.300,- bedragen.

- Van de 933 verzoekers, op wier verzoek is beslist, hebben 85 (9,1%) een bezwaarschrift tegen de beslissing bij het gerechtshof te 's-Gravenhage ingediend. Van deze 85 bezwaarschriften zijn 4 (4,7%) gegrond en 81 (95,3%) ongegrond verklaard.

De relatieve competentie in strafzaken verruimd (Staatsblad 1983, 276)

Op 17 juli 1983 treedt in werking een wet tot aanvulling van artikel 6 van het Wetboek van Strafvordering. Deze wetswijziging maakt het mogelijk strafbare feiten, die door meer dan één persoon zijn begaan, te doen berechten door één kantongerecht of rechtbank, indien die strafbare feiten met elkaar verband houden. Ze worden daartoe gelijk gesteld met deelneming.

De nieuwe bepaling zal kunnen bijdragen aan een meer effectief optreden bij de bestrijding van fraude. Dergelijke bepalingen stonden al in de Wet op de economische delicten en in de Algemene wet inzake de douane en accijnzen. Deze bepalingen vervallen nu, omdat ze overbodig worden naast een algemene bepaling in het Wetboek van Strafvordering.

Onderzoek resultaten model-opleiding bij rij-examen

De Directie Verkeersveiligheid van het ministerie van Verkeer en Waterstaat heeft in samenwerking met het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen en de ANWB onderzocht of een model-rijopleiding invloed heeft op het resultaat van het rijexamen. Hiervoor werden drie groepen examenkandidaten gevormd die alle de modelopleiding hadden genoten. In de opleiding werden de vorderingen van de leerlingen bijgehouden op een ANWB-instructiekaart en werd via het afleggen van een 'aanvraagtoets' bekeken of de leerling ver genoeg gevorderd was om het CBR-examen aan te vragen. Ongeveer twee weken vóór dit CBR-examen nam de opleider een proefexamen af.

De eerste groep kandidaten ging naar het CBR-examen zonder dat het de examiner bekend was dat deze kandidaten een modelopleiding hadden gevolgd. Bij de tweede groep was dit wel bekend en nam de examiner voorafgaand aan het examen kennis van de instructiekaart en kon hij bij het afnemen van het examen hier rekening mee houden. Bij de derde groep wist de examiner weliswaar voor het examen dat het een goed opgeleide kandidaat betrof, maar nam hij op de gebruikelijke wijze het examen af. Na vaststelling van de uitslag vergeleek hij deze met het opleidingsrapport en gaf zo mogelijk een verklaring van de verschillen. Het onderzoek is inmiddels afgesloten en een uitvoerig rapport zal later dit jaar worden gepubliceerd. De voorlopige uitkomsten bevestigen de stelling dat een efficiënt uitgevoerde vastgelegde en ook gecontroleerde modelopleiding zonder meer tot gunstige examenresultaten leidt.

Het percentage geslaagden van de aan de proef deelnemende kandidaten van 18 tot 23 jaar bij het eerste rijexamen (praktisch gedeelte) bedroeg 63,5%. Het vergelijkbare landelijke gemiddelde is 35,4%. Een tweede conclusie is, dat het bij het eindoordeel van de examiner geen verschil maakte of deze al dan niet kennis had genomen van de bij de opleiding gebruikte instructiekaart.

Geen huwelijksverbod tussen aanverwanten meer (Staatsblad 1983, 290)

Met ingang van 24 juli 1983 is het bestaande huwelijksverbod tussen aanverwanten in de opgaande en neerdalende lijn vervallen. Daardoor wordt onder meer een huwelijk tussen stiefouder en stiefkind mogelijk. Het huwelijksverbod, zoals nu nog vervat in artikel 41, tweede lid, van Boek 1, (Personen- en familierecht) van het Burgerlijk Wetboek is

absoluut. Ontheffing daarvan is niet mogelijk. Een gevolg van de onmogelijkheid een huwelijk te sluiten is dat kinderen, die in zo'n geval uit een concubinaat worden geboren, niet kunnen worden erkend. Daardoor verkeren zij in een nog ongunstiger positie dan andere onwettige kinderen.

De wijziging van de maatschappelijke opvattingen over verhoudingen die door dit huwelijksverbod getroffen worden, heeft tot schrapping van het verbod geleid.

Na 24 juli 1983 kunnen zij, die tot dan toe door het huwelijksverbod waren verhinderd in het huwelijk te treden, dat alsnog doen. Eveneens kunnen dan de uit hun relatie geboren kinderen alsnog worden erkend.

Indien een kind meerderjarig is, is voor erkenning bovendien zijn schriftelijke toestemming vereist.

het tijdschrift voor de POLITIE

wordt niet alleen door u gelezen maar ook door vele anderen.

De eenvoudigste wijze om alle abonnees te bereiken is te adverteren in dit blad.

Standnummer 1159

industrieel nieuws

Telefoonalarmkiezer met 'Sprekende chip'

Automated Security Benelux B.V. te Eindhoven heeft de distributie op zich genomen van de vrij-programmeerbare telefoonalarmkiezer met speech-processor van het merk Estafette. De Estafette HB 1010 is een micro-processorgestuurd apparaat dat volautomatisch via het openbare telefoonnet storingen en andere incidenten meldt. Wanneer een alarm-contact wordt verbroken of gesloten, wordt de melding doorgegeven naar vooraf ingestelde telefoonnummers. Wanneer daarbij het eerste telefoonnummer bezet is, wordt automatisch doorgeschakeld naar het tweede nummer. De kiezer belt het gekozen nummer maximaal 10 maal. De melding kan zowel naar een telefoontoestel als naar een semafooninstallatie worden doorgegeven en verder is doormelden

naar een alarmcentrale mogelijk. Verder kan de Estafette 1010 worden voorzien van een extra alarmcontact, waarbij het ene kan worden gebruikt voor bijvoorbeeld brandmelding, het andere voor inbraakmelding, storingen in het machinepark, etc. Voor bedrijven met een groter aantal alarmprocessen kan een uitleescentrale worden toegepast. De speech-processor of 'sprekende chip' is een bijzonder kenmerk van de Estafette HB 1010. Door deze speech-processor wordt de melding niet in code, maar in gesproken vorm doorgegeven. Op de telefoonalarmkiezer Estafette HB 1010 kunnen middels een centraal controlepaneel detectiesystemen van allerlei aard worden aangesloten: inbraakdetectoren, geluidsdetectoren, glasbreukmelders, rookmelders, brandmelders, temperatuurdetectoren, (vloeistof)niveaudetectoren, etc.

Toepassingsgebieden zijn de industrie en het agrarische bedrijf in de breedste zin, instellingen, particuliere woningen, enz.

De telefoonalarmkiezer Estafette HB 1010 is toegelaten door PTT onder nr. VTD-74FI-70.

Volkswagen

Golf

Negen jaar geleden, in 1974, introduceerde Volkswagen de compacte succesvolle Golf waarvan er sindsdien ruim zes miljoen zijn geproduceerd. Daartoe behoorden meer dan een miljoen diesels, ruim 365.000 GTI's en zo'n 80.000 cabriolets. Veranderde marktverhoudingen en een grotere concurrentiedruk, waaraan zijn voorganger, de Volkswagen Kever, nooit blootgesteld is geweest hebben geleid tot het debuut van een nieuwe Golf, waarvan de ontwikkeling al in 1977 begon. Hoewel de ontwerpers zijn uitgegaan van het oorspronkelijke concept is de Golf van de tweede generatie een van bumper tot bumper vernieuwde auto. Ondanks de op het eerste gezicht geringe uiterlijke verschillen vallen bij nadere beschouwing toch belangrijke veranderingen te constateren. In vergelijking met zijn voorganger werd hij 17 cm langer en 5,5 cm breder; de wielbasis nam toe met 7,5 cm en de spoorbreedte vóór en achter met respectievelijk 2,3 cm en 5 cm. De

grotere afmetingen zijn geheel ten goede gekomen aan het interieur dat meer zit- en hoofdruimte biedt en aan de bagageruimte, welke met dertig procent toenam tot 336 liter. Tevens is de laadruimte gemakkelijker toegankelijk gemaakt doordat de achterklep vergroot en de laaddrempel verlaagd werden. De grotere bagageruimte werd mede gerealiseerd door de toepassing van een kleiner reservewiel, een z.g. thuiskomstje. In de daarvoor bestemde ruimte kan overigens ook een normaal wiel worden ondergebracht.

Door de grotere afmetingen is de nieuwe Golf wat zwaarder geworden. Hij weegt nu 845 kg maar een deel van dit meergewicht moet op het conto worden geschreven van de brandstoftank waarvan de inhoud van 40 op 55 liter is gebracht. Overigens is deze nieuwe, uit kunststof vervaardigde en dus veiliger tank zo geraffineerd uitgeknipt dat elk vrij hoekje wordt benut. De nieuwe vormgeving heeft ook een positieve invloed gehad op de luchtweerstandscoefficient. De Cw-waarde verminderde met 19 procent tot 0,34, een zeer gunstig cijfer voor een compacte auto. De geringere luchtweerstand komt vanzelfsprekend tot uiting in lagere verbruikscijfers en hogere maximum snelheden. Het motorenprogramma, dat eveneens een aantal wijzigingen onderging, biedt keus uit zes krachtbronnen. De 1,1 liter is vervangen door een 1,3 liter motor met een vermogen van 40 kW (55 pk), terwijl de 1,5 liter krachtbron heeft plaatsgemaakt voor een 1,6 liter van 55 kW (75 pk). Deze beide nieuwe motoren, die gekoppeld zijn aan een vierversnellingsbak, lopen op normale benzine. De topsnelheden zijn respectievelijk 151 km/uur en 167 km/uur. Verder is er een nieuwe op superbenzine lopende 1,8 liter carburatiemotor van 66 kW (90 pk) beschikbaar die is afgeleid van de bestaande

inspuitmotor van de Golf GTI. Hij wordt in combinatie met een 4+E(economy) versnellingsbak geleverd in de nieuwe luxueus uitgevoerde Golf GLX. De topsnelheid is 178 km/uur.

Geblevens zijn de 1,6 liter dieselmotor, al dan niet uitgerust met een turbocompressor, en de 1,8 liter injectiemotor in de GTI met een vermogen van 82 kW (112 pk). De 'normale' diesel (40 kW/54 pk), die standaard is uitgevoerd met een vier-versnellingsbak heeft een topsnelheid van 148 km/uur. De turbodiesel (51 kW/70 pk) heeft een 4+E versnellingsbak en bereikt een topsnelheid van 160 km/uur. De GTI, die is uitgerust met een 'sportieve' vijfversnellingsbak heeft een topsnelheid van 190 km/uur.

Overigens kunnen verschillende versies tegen meerprijs worden geleverd met een 4+E versnellingsbak of een automatische transmissie. Bij de modellen met de 1,3 liter motor kan het z.g. Formel E-pakket geleverd worden dat onder andere is voorzien van een brandstofbesparende stop-startvoorziening. Twee seconden nadat de snelheid onder de 5 km/uur is gedaald en het stationaire toerental

is bereikt, zorgt deze voorziening ervoor dat de motor afslaat. Direct na het inschakelen van een versnelling start de motor weer automatisch.

Zoals gezegd springt de nieuwe Golf zuiniger om met brandstof dan zijn voorganger. Zo verbruikt, om een voorbeeld te noemen, de nieuwe 1,3 liter motor 1:18,2 bij 90 km/uur, 1:13,7 bij 120 km/uur en 1:12,6 in stadsverkeer. Het gemiddelde verbruik (Euro-mix) is 1:14,5 tegenover 1:12 voor de vroegere 1,1 liter motor.

Het onderstel van de nieuwe Golf heeft verschillende modificaties ondergaan. Zo werden de ophangconstructies van de wielen verbeterd, de veerwegen vergroot en kreeg de achteras een V-profiel met een zelfcorrigerende ophanging. De GTI kreeg rondom schijfremmen met - net als voorheen - bekrachtiging.

De nieuwe Golf is leverbaar in vele versies met twee of drie deuren en een grote achterklep. Allereerst zijn er de qua luxe en uitrusting oplopende C, CL en GL uitvoeringen. Daarop volgen de nieuwe, bijzonder luxueus en compleet ingerichte GLX, de snelle GTI en de beide dieselversies als GLD en GTD.

Alle Golfs hebben een voorruit van gelaagd glas, met kunststof beklede bumpers, een wis-/wasinstallatie op de achterraut, een afsluitbare tankdop, achteruitrijlampen en een mistachterlicht. De GLX heeft bovendien stuurbekekrachtiging, electrisch bedienbare ramen, centrale portiervergrendeling en een boordcomputer.

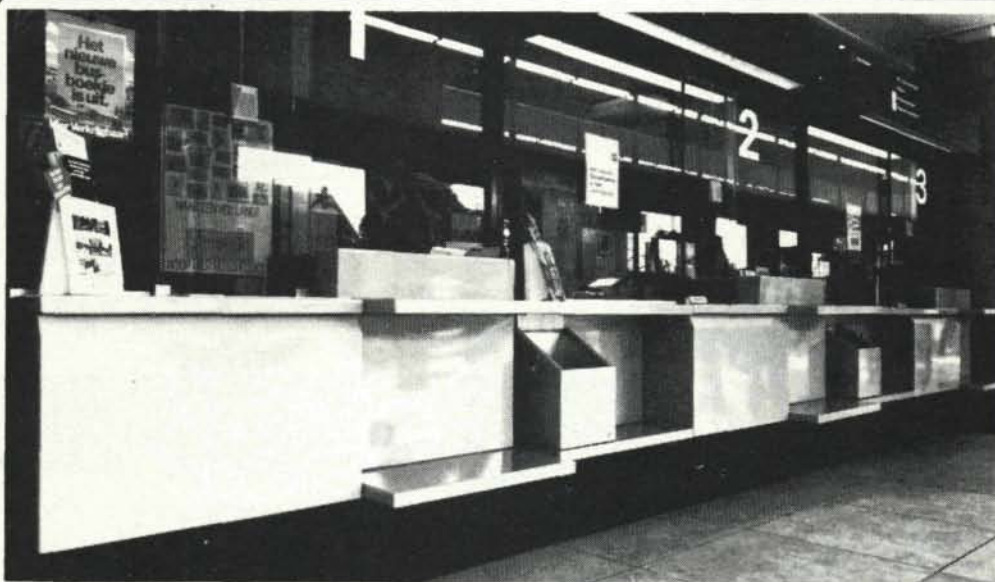
De prijzen waren bij het ter perse gaan nog niet bekend. In een volgend nummer komen wij nader op de nieuwe Golf terug.

BMW

524 Turbodiesel

Ook BMW heeft zich geschaard bij de automobielfabrikanten die aan hun programma een dieselpersonenauto hebben toegevoegd. Omstreeks 1975 werd bij deze Beierse automobielfabriek al besloten daartoe een dieselmotor te ontwikkelen. Deze beslissing behoeft geen verwondering te wekken omdat deskundigen verwachten dat het aantal dieselpersonenauto's in de periode tot 1990 zich zal hebben verdubbeld. Geen enkele automobielfabrikant kan het zich dan ook veroor-

zwartwoud

Leverancier van compleet beveiligde en ingerichte ruimtes voor o.a.:
— **postkantoren** — **banken** — **benzinestations** — **telkamers**
Tevens fabrikant van geïsoleerde aluminium puien.

Erkend door het
TBBS

Zwartenkot & Van der Woude b.v.

Hoendiep 272
9704 CH Groningen/Hoogkerk
Tel. 050-567800

loven dit zich snel uitbreidende marktsegment te negeren. Deze vooruitzichten hebben er mede toe geleid dat BMW zich op de dieselmotor heeft begeven met de 524 t(turbo) diesel. Bij de voor deze auto ontwikkelde zescilinder dieselmotor heeft men de zuinigheid van het dieselpincipe weten te combineren met hoge prestaties.

Als basis voor deze van een uitlaatgascompressor voorziene dieselmotor diende de beproefde zescilinder benzinekrachtbron die met cilinderinhouden van twee liter tot 2,7 liter wordt toegepast in verschillende versies van de BMW 3-serie en 5-serie.

De turbocompressor, grote in- en uitlaatkleppen en het wervelkamersysteem zorgen er onder meer voor dat de 2,4 liter dieselmotor het grote vermogen van 85 kW (115 pk) heeft. Daarnaast bezorgt het koppel van 210 Nm (21,4 mkg) bij 2400 omwentelingen per minuut de motor een grote souplesse.

In de standaarduitvoering is de motor gekoppeld aan een vijfversnellingsbak waarvan de vijfde verselling een overdrive is. Als extra is een viertraps automatische transmissie leverbaar. De vierde trap daarvan, die eveneens als overdrive is uitgevoerd, heeft een sliploze overbruggingskoppeling die bij ongeveer 80 km/uur in werking treedt.

De prestaties van de 1300 kg wegende 524td liggen op een hoog peil. Bij de handgeschakelde versie is de topsnelheid 180 km/uur en bedraagt de acceleratietijd van 0 tot 100 km/uur 12,9 seconden. De automaat brengt het tot 175 km/uur in 13,6 seconden.

Daarmee is de 524td de snelste in serie geproduceerde dieselauto ter wereld.

De verbruikscijfers, gemeten volgens de ECE-norm, zijn 1:19,2 bij 90 km/uur, 1:14,3 bij 120 km/uur en 1:11,1 in de stadscyclus. De automaat

scoort bij 90 km/uur en bij 120 km/uur dezelfde cijfers; alleen in de stad ligt het verbruik met 1:10,5 een fractie hoger. Uitermate gunstige waarden dus voor een temperamentvolle auto van deze klasse.

Een uitgebreide toepassing van isolerend materiaal zorgt voor een bijzonder laag geluidsniveau in het interieur. Volgens BMW even laag als dat in de 520i met benzinemotor. De BMW 524td heeft rondom onafhankelijke wielophanging. Het bekrachtigde remsysteem bestaat uit schijven vóór en trommels achter.

Met vijfversnellingsbak kost hij f 49.950,- en met automatische transmissie f 53.250,-. De politieprijzen zijn f 40.590,- en f 43.220,-.

Ford

Orion

Als model tussen de Escort en de Sierra heeft Ford de Orion geïntroduceerd. Het is een met een conventionele kofferbak uitgeruste vierdeurs sedan die grotendeels is gebaseerd op

de Escort welke, zoals bekend is, uitgevoerd is met een grote achterklep.

Al eerder heeft de concurrentie met dergelijke tussenmodellen dezelfde weg ingeslagen om kopers te lokken die de voorkeur geven aan een auto met een klassieke kofferbak. Als voorbeelden noemen wij de Polo Classic en de Jetta van Volkswagen, de Opel Corsa TR en de Lancia Prisma. Ford hoopt met de Orion vooral die vroegere Taunus-rijders aan te trekken die geen belangstelling hebben voor de Sierra of de Escort.

Behalve door zijn kofferbak met integrale spoiler verschilt de Orion uiterlijk van de Escort door een andere grille, brede stootstrippen op de flanken, gladde wielkasten en kunststof bumpers alsmede door de extra zijruitjes aan de achterkant.

De Orion is ruim 20 cm langer dan de Escort. Daardoor biedt hij niet alleen meer binnenruimte maar heeft hij ook een forse kofferbak met een inhoud van 383 liter. Bovendien kan de bagageruimte naar behoefte worden vergroot doordat de rugleuning van de achterbank in twee asymmetrische delen ($\frac{1}{3}$ - $\frac{2}{3}$) kan worden neergeklapt. De strakke vormgeving, de sterk gebogen achterraut, de forse voorspoiler en de spoiler in het hoge kofferdeksel hebben ertoe bijgedragen dat de Cw-waarde slechts 0,37 bedraagt tegen 0,385 bij de Escort. Door een ruim gebruik van isolerende middelen is het geluidsniveau in de Orion bijzonder laag.

Bij Orion, die alleen in GL-uitvoering wordt geleverd, kan gekozen worden uit vier dwars voorin gemonteerde motoren die via een vijfversnellingsbak de voorwielen aandrijven.

Om te beginnen is er een 1,3 liter krachtbron van 51 kW (69 pk) die de auto een topsnelheid geeft van 157 km/uur. Vervolgens is er een 1,6 liter motor in twee uitvoeringen, namelijk met carburatie of met brandstofinspuiting. De vermogens van respectievelijk 58 kW (79 pk) en 77 kW (105 pk) zijn

goed voor topsnelheden van 167 km/uur en 186 km/uur. Tegen meerprijs is een drietraps automatische transmissie leverbaar op de versie met de 1,6 liter carburatie-motor, in welk geval de topsnelheid 163 km/uur bedraagt. Later dit jaar wordt de Orion als eerste Ford-model ook leverbaar met een geheel nieuw ontwikkelde 1,6 liter dieselmotor waarvan het vermogen 40 kW (54 pk) bedraagt. Gekoppeld aan een vijfversnellingsbak bedraagt de topsnelheid 150 km/uur. Met verbruikscijfers van 1:25,6 bij 90 km/uur, 1:18,5 bij 120 km/uur en 1:18,2 in de stad is dit een bijzonder zuinige diesel. Trouwens ook de op super lopende benzinemotoren hebben een goede brandstofeconomie. Zo is het gemiddelde verbruik van de 1,3 en de 1,6 liter carburatiemotor 1:13,7 en van de 1,6 inspuitsmotor 1:11,8.

De Orion heeft rondom onafhankelijke wielophanging en een bekrachtigd remsysteem met schijven vóór en trommels achter. Tot de standaarduitrusting behoren o.a. een voorruit van gelaagd glas, halogeen koplampen, mistachterlichten, achteruitrijlampen, twee buitenspiegels waarvan de linker van binnenuit verstelbaar is, een test-systeem voor verschillende technische functies, opbergvakken in de voorportieren, een radio en een achterrautverwarming die tevens als antenne fungeert. De injectieversie heeft bovendien nog een toerenteller, een digitale klok, kaartentassen in de rugleuningen van de stoelen, electrisch bedienbare en verwarmde buitenspiegels en een electrisch van binnenuit te openen kofferdeksel. Uit een korte kennismakingsrit bleek dat de Orion een ruime, comfortabele en bijzonder stille auto is waarvan de soepel draaiende benzinemotoren niet afkerig zijn van hoge toerentallen. Hij heeft een lichte maar wat vage besturing en beschikt over uitstekende remmen met een prima werkende remsysteem. In vergelijking met de Escort is de Orion - kennelijk met het oog op het comfort - wat 'weker' geveerd met als bijkomend nadeel dat het koetswerk in bochten de neiging tot overhellen heeft.

De Orion 1300 GL kost f 23.443,-, de 1600 GL f 23.996,- en de 1600 I(njectie) f 30.090,-. De politieprijzen zijn achtereenvolgens f 19.475,-, f 19.915,- en f 24.770,-.

Toyota

Corolla

Van de Toyota Corolla, die in 1966 zijn debuut maakte, zijn sindsdien meer dan tien miljoen exemplaren geproduceerd. Daarmede schaat hij zich bij twee legendarische auto's, de T-Ford met een productiecijfer van meer dan 15 miljoen en de Volkswagen Kever,

waarvan er tot op heden ruim 20 miljoen werden vervaardigd. Onlangs is de Corolla-serie ingrijpend vernieuwd. Niet alleen de koetswerken en het interieur werden grondig onderhanden genomen maar ook werd overgegaan van achterwiel- op voorwiel aandrijving, dwars voorin geplaatste motoren en op rondom onafhankelijke wielophanging. Om technische redenen werd de achterwielaandrijving echter gehandhaafd op twee modellen, de coupé en de stationcar.

Er zijn, de coupé en de stationcar buitenbeschouwing gelaten, twee koetswerkvarianten, een vierdeurs sedan met conventionele kofferbak en een z.g. Liftback met vier deuren, een schuin aflopende achterkant en een grote achterklep. Beide modellen hebben een fraaie, Europees ogende strakke carrosserie met een geprononceerde wigvorm. Zowel de sedan als de Liftback hebben een lengte van 4,14 meter en een wielbasis van 2,43 meter. Het goed verzorgde interieur is ruim bemeten en de uitrusting varieert van eenvoudig en sober in de basisversie tot behoorlijk compleet in de duurdere uitvoeringen. Het dashboard is eenvoudig maar functioneel ingericht.

Voor wat de motorisering betreft zijn er twee op superbenzine lopende krachtbronnen en een dieselmotor. De benzinemotoren met een inhoud van 1,3 en 1,6 liter hebben vermogens van respectievelijk 51 kW (69 pk) en 62 kW (84 pk). Zij bezorgen de sedan topsnelheden van 155 km/uur en 170 km/uur. Voor beide motoren ligt het gemiddelde verbruik rond de 1:13,4. De 1,6 liter motor is gekoppeld aan een vijfversnellingsbak terwijl de versies met de 1,3 liter motor standaard een vierversnellingsbak hebben of tegen meerprijs kunnen worden uitgerust met een automatische transmissie met een slipvrije blokkeerkoppeling. Met de automaat is de topsnelheid 150 km/uur.

In de Liftback is de 1,3 liter motor

alleen leverbaar in combinatie met een automatische transmissie en de 1,6 liter met een vijfversnellingsbak. De topsnelheden zijn 150 km/uur respectievelijk 170 km/uur en het gemiddelde verbruik bedraagt 1:13,3 c.q. 1:13,8.

De 1,8 liter dieselmotor heeft een vermogen van 43 kW (58 pk). Zowel in de sedan als in de Liftback is hij gekoppeld aan een vijfversnellingsbak. In deze uitvoering is de topsnelheid van beide auto's 155 km/uur terwijl het gemiddelde verbruik 1:16,8 respectievelijk 1:17,5 bedraagt. De nieuwe Corolla heeft rondom onafhankelijke wielophanging en het bekrachtigde diagonaal gescheiden remsysteem heeft schijven vóór en trommels achter.

De bijzonder fraaie nieuwe Corolla Coupé is uitgerust met een technisch zeer geraffineerde motor. Middels een vijfversnellingsbak drijft hij - zoals reeds werd opgemerkt - de achterwielen aan. Het is een in lengterichting voorin gemonteerde 1,6 liter viercilinder injectiemotor met 16 kleppen (twee in- en twee uitlaatkleppen per cilinder) die worden bediend door twee bovenliggende nokkenassen. Met een vermogen van 91 kW (124 pk) bij 6600 toeren per minuut bezorgt hij de coupé een topsnelheid van 200 km/uur terwijl voor het accelereren van 0 tot 100 km/uur slechts 8,9 seconden nodig zijn.

Zowel de benzine-injectie als de ontsteking worden electronisch geregeld met behulp van een computer-gestuurd systeem. De motor heeft verder een variabel inlaatsysteem. Daarbij zorgen smoorkleppen er voor dat de motor bij een matige kruissnelheid (beneden 4650 toeren per minuut) per cilinder slechts via één inlaatklep lucht krijgt toegevoerd. Bij hogere toerentallen gaan de smoorkleppen open zodat dan meer lucht naar de cilinders kan stromen waardoor het motorvermogen toeneemt.

De voorwielophanging is onafhankelijk en achter is een weliswaar goed

verankerde, maar helaas toch conventionele achteras toegepast. Rondom zijn bekrachtigde schijfremmen gemonteerd waarvan de voorste inwendig geventileerd zijn.

De mooi afgewerkte coupé heeft uitstekend zittende, veelzijdig verstelbare stoelen. De bagageruimte kan worden vergroot door het geheel of gedeeltelijk wegklappen van de achterbankleuning.

De prijslijst van de nieuwe Corolla loopt van f 17.495,- voor de 1.3 sedan tot f 23.995,- voor de Liftback 1.8 GL Diesel. Politieprijsen van f 14.740,- tot f 19.915,-. Van de coupé was de prijs bij het ter perse gaan nog niet bekend.

Volvo

LC-project

Begin 1979 kreeg een projectgroep bij Volvo de opdracht materialen en productietechnieken te bestuderen die geschikt moesten zijn voor de ontwikkeling en het vervaardigen van toekomstige automobielen. Het resultaat van de studie diende aan de praktijk te worden getoetst door middel van operationele experimentele auto's. Binnenkort zal het eindverslag van dit 'Light Component Project' (LCP) verschijnen.

De LCP-auto, die overeenkomstig de voorlopige resultaten van de studie binnen een tijdsbestek van 10 tot 15 jaar in productie zou kunnen worden genomen, voldoet aan de volgende voorwaarden. Hij weegt niet meer dan 700 kg, wordt aangedreven door een turbodieselmotor, biedt plaats aan vier personen, heeft een gemiddeld brandstofverbruik van 1:25, een Cw-waarde van 0,30, een topsnelheid van 150 km/uur en een acceleratietijd van 0 tot 100 km/uur van 12 seconden. Alternatieve krachtbronnen zouden kunnen bestaan uit uiterst lichte motoren, waarvan het blok uit

magnesium is vervaardigd en die geschikt zijn om op diverse soorten brandstof te lopen. Voor de kracht-overbrenging komen een elektronisch bestuurd continu variabele transmissie of een handgeschakelde vijfversnellingsbak in aanmerking.

In de toekomst zullen reeds erkende lichte materialen zoals aluminium, magnesium en koolstofvezels op veel grotere schaal worden toegepast dan thans het geval is.

Het prototype heeft onafhankelijke wielophanging rondom en een gas/vloeistof veersysteem. De dragende constructie is van aluminium en alle buitenpanelen zijn vervaardigd van kunststof. In verband met de veiligheid en de beschikbare ruimte zitten de achterpassagiers met de rug in de rijrichting.

Voor wat de productiemethoden betreft zullen in de toekomst steeds meer onderdelen, componenten en samenstellingen daarvan door toeleveranciers worden aangeleverd. Voorlopige cijfers wijzen uit dat de Volvo LCP ongeveer de helft van de totale energiebehoefte zal vergen ten opzichte van conventionele auto's van vergelijkbare afmetingen.

Overigens is de LCP, die beschouwd moet worden als een technische voorbereiding op de toekomst, nog ver weg van serieproductie. De uit de studie verkregen resultaten zullen echter wel in fasen worden toegepast bij de productie van toekomstige Volvo's.

L. G. van Kats

DAG LICHT BIJ NACHT

M.E. / B.B.E. / Surveillance/Bewaking/Beveiliging

MASTERFLASH GS-1

Oplaadbaar handzoeklicht met verstralende en breedstralende bundel. Daglicht bij nacht... voor het snel onder controle brengen van moeilijke situaties.

Technische gegevens:

- Lichtbron : 55 Watt halogeenlamp
- Branduur : regelbaar van 35 min. (vol licht) tot 3 uren (dimlicht).
- Stroombron : Snel verwisselbaar batterijhuis met Ni-Cd batterijen.
- Gewicht : 2300 gram.
- Accessoires : draagriem en stekker/lader.

Vrijblijvende demonstratie door:

**MITRALUX -
NEDERLAND B.V.**

Postbus 114,
1400 AC Bussum,
Tel.: (02159) 14476 - 30669.

ADRIAAN
GROENEWOUD
ANTIQUITEITEN & OUDE KUNST

Aelbrechtskolk 3 b
3025 HA Rotterdam
Delfshaven
Tel. 010 - 25 80 11

Gespecialiseerd in 16e, 17e en 18e eeuwse meubelen
Geopend: dinsdag t/m vrijdag 13.30-18.00 zaterdag 12.00-17.00 en volgens afspraak

BETROUWBARE KOMMUNIKATIE TROEF

Voor verbindingen tussen meldkamer en surveillancediensten bent u voor 100% afhankelijk van de gebruikte radiokommunikatie-apparatuur.

Met communicatie-apparatuur van Koning en Hartman kunt u op uw radionet blindvaren.

Komplete bediensystemen voor meldkamers; alle bedienfuncties voor de centralist onder handbereik; modulaire opbouw maakt uitbreidingen eenvoudig te realiseren.

100-Kanaals Storno-mobilofoons met multifunktioneel toetsenbord voor selectie van zowel kanalen als selectieve oproepcodes.

12-Kanaals Storno-portofoons met selectieve oproep (5-toon en piloottoon), uitgebreid accessoire-programma waaronder car-adaptors, laders en afstandbediening)

BBC-Vericrypt versluierings-apparatuur beschermt uw berichtenverkeer tegen ongewenste meeluisteraars. Geschikt voor mobilofoons en portofoons.

KONING EN HARTMAN
koperwerf 30, 2544 EN den haag
postbus 43220, 2504 AE den haag
telefoon 070-21 01 01*

SECURITY BEURS
STAND 2125